

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 65, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011, ΕΥΡΩ 0,01
Ιεράρος 1 και Πισσαρίου, 11439 Αθήνα

- * Οι Προβληματισμοί του Εκδότου
- * Η Ελλάδα του χρέους
- * Η Μεσόγειος φλέγεται
- * Δημογραφικό και Μετανάστευση: Το σφρηκτικό μύγμα που απειλεί το μέλλον της Ευρώπης και την επιβίωση της Ελλάδος
- * Αποφάσεις τώρα κύριε Μπαγλίνη
- * Ισλαμική τρομοκρατία
Οι εξεγέρσεις στις Αραβικές χώρες της Β. Αφρικής, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η απειλή της ισλαμικής τρομοκρατίας. Τα ντοκουμέντα των αρχείων της Δφικής LESO
- * Το ανσκουωθέν της Μαδρίτης: Γραπτή αποτόπιση του κατήφορου
- * Το όραμα του κ. Αχμέτ Νταβούτογλου για την Τουρκία και η συμβολή του στην ισχύ της
- * Η Ελληνική ταυτότητα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας
- * Ηθική και Ανθρωπιστικές Πορεμβάσεις. Περίπτωση της Λιβύης
- * Βλαστοκότταρα- Κλωνοποίηση- Προβληματισμοί
- * Με μια ματιά: Η Ελλάδα και ο Κόσμος
- * Περί ομοφιλίου λώρου

Δημόσιο Χρέος

Αποδόμηση Ε.Δ.

Δημογραφικό

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Χειμερινή Ισημερία. Δυστυχώς, παρά τα διαρκώς εντελλόμενα και λαμβανόμενα μέτρα προς αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, ο ισολογισμός της παρχής πλέον Ελλάδος βαίνει αρνητικός, συνέπεια της πολιτικής ατολμίας έως απροθυμίας εφαρμογής των συμπεφωνημένων επαχθών μέτρων, τα οποία ουδόλως συμβάλλουν στην παραγωγή και στην ανάπτυξη, αντιθέτως διαιωνίζουν και αυξάνουν το υπάρχον χρέος. Η επέλαση της κρίσης του χρέους στις ευρωπαϊκές "υγιείς" οικονομίες και η αναταραχή της αγοράς των χρηματιστηρίων, πανικοβάλλουν και οδηγούν σε λήψη νέων μέτρων με εντολές-δράσεις τύπου "διαταγής πεδίου μάχης", προς εξασφάλιση των οικονομικών των αντιπαρατιθεμένων δανειστών και οφειλετών, ελλείψει αλληλεγγύης και αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Μέγα σφάλμα η διστακτικότητα και η στάγδην χρησιμοποίηση των μέσων προς αντιμετώπιση της κατάστασης από την ΕΕ.

Η σχέση ΕΕ-Ελλάδος μοιάζει με σχέση γάτας-ποντικού, τον οποίον η πρώτη εξασθενεί σ' ένα παιχνίδι "αργού θανάτου" πριν τον καταβροχθίσει. Η Ελλάς, εάν άλλως επιθυμείτε, εισήλθε στην παγίδα-φάκα του Ευρωπαϊού νοικοκύρη, του ιστορικά εποφθαλμιούντος το θερμό νότο και δια των αχόρταγων "κομματανθρώπων" της κατέτρωγε επί πολλά έτη το τυρί-δόλωμα της φάκας. Οι "κουτόφραγκοι" ζύπνησαν και οι Έλληνες πληρώνουν. Θύμα η Πατρίδα, όχι τόσο των ξένων συμπεφροντών, αλλά της αβλεψίας, της εγκληματικής αδιαφορίας και της συναλλαγής των πολιτικών ταγών σε εθνικό και διεθνές πεδίο. Πολιτικών ανικάνων πλέον να εξάγουν τη χώρα από το φαύλο κύκλο της οικονομικής και ηθικής κρίσης, στον οποίον ως "πρωτομάστοροι" την εβύθισαν, αποσκοπώντας όχι στην πραγματική ευημερία του συνόλου του ελληνικού λαού, αλλά στη νομή των αγαθών της εξουσίας προς όφελος των ιδίων και των υποτακτικών ενός στενού κομματικού, καταστροφικού δια τη χώρα, μηχανισμού, υπό την κάλυψη ενός πολιτικού συστήματος κατ'επίφαση δημοκρατικού. Ταγών εξαγνιζόμενων αμετανοήτως και ανομολογήτως δια της προσφυγής στην κάλη και της ψήφου των κομματικοποιημένων μαζών, που επενεργούν ως η "κολυμβήθρα του Σιλωάμ". Είναι όμως τούτο λογικό, ηθικό, δίκαιο και αποτελεσματικό;

Η κοινωνική αναταραχή έρχεται. Οι ήσυχoi "αγανακτισμένοι" θα πολλαπλασιασθούν, θα μπολιασθούν με ξένα σώματα και θα μεταλλαχθούν σε εκρηκτικό μίγμα, όπου θα πρυτανεύει το "δίκαιο" του όχλου με απρόβλεπτες δια τη χώρα επιπτώσεις.

Η σωτηρία της πατρίδος και του πολιτικού συστήματος επιτάσσουν : Ομοψυχία και συμφωνία του πολιτικού κόσμου, εξωκοινοβουλευτική κυβέρνηση, άμεση κατάργηση των προνομίων, μείωση των αποδοχών των βουλευτών, μείωση των δαπανών και του προσωπικού της Βουλής, μείωση του αριθμού των Υπουργών-Υφυπουργών, κατάργηση των Συμβούλων, Συνηγόρων και ανεξάρτητων Αρχών, απελευθέρωση της δημόσιας διοίκησης και των οργανισμών από τους "στρατευμένους" κομματικούς εγκαθέτους, λογοδοσία των βουλευτών στους φυσικούς δικαστές, υιοθέτηση κοινού ψηφοδελτίου και μείωση του αριθμού των βουλευτών στους διακοσίους (200) από τις επόμενες εκλογές, μείωση στο ελάχιστο των προεκλογικών δαπανών, υποχρέωση κοινής παρου-

σίας υποψηφίων σε οργανωμένες λαϊκές συγκεντρώσεις, εκλογή του Προέδρου από το λαό και αναβάθμιση του ρόλου και των εξουσιών του.

Στις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας αναγκαιούν : Κατάργηση των πάσης φύσεως "μισθοφόρων", στράτευση όλων στο 18ο έτος της ηλικίας και δια δεκαοκτώ μήνες, ανάληψη της ασφάλειας συνόρων από τις ΕΔ, επανακαθορισμός αντιστοιχίας βαθμών-ιεραρχίας, αμοιβής προς το εκτελούμενο έργο και μείωση των εισαγομένων στις αντίστοιχες παραγωγικές σχολές.

Πέραν των παραπάνω απαιτείται η προσαρμογή των ληπτέων μέτρων προς την ελληνική πραγματικότητα, της γεωγραφίας, της ιστορίας, της παράδοσης, της ψυχοσύνθεσης, της νοστορίας, του πολιτισμού και της παιδείας, προκειμένου ταύτα να μην αποβαίνουν εχθρικά και ανεφάρμοστα. Σε οποιαδήποτε περίπτωση η Ελλάς πρέπει να παραμείνει εντός των κόλπων της Νομισματικής Ένωσης. Οι Έλληνες να επιστρέψουν άμεσα στην παραγωγή αγαθών και παροχή υπηρεσιών ποιότητας, ανταγωνιστικών στη διεθνή και εθνική αγορά, δια να διασώσουν την πατρίδα και το τρωθέν γόητρό της.

Είναι άμεση ανάγκη και δίκαιο, ως ανταποδοτικό όφελος, οι Έλληνες επιχειρηματίες να επιστρέψουν στην ελληνική επικράτεια, να επενδύσουν, να χρησιμοποιήσουν ελληνικό εργατικό δυναμικό και να συνεισφέρουν στην εξαγορά του χρέους της πατρίδος, αφού τα κεφάλαιά των εδημιουργήθησαν στην Ελλάδα της δραχμής και του ευρώ και με ελληνικά χέρια. Αυτό επιβάλλουν οι περιστάσεις, η παράδοση των ευεργετών, ο περιστασιακός πατριωτισμός, αλλά και το παράδειγμα των Γάλλων και Ιταλών εκατομμυριούχων των δηλωσάντων την απόφαση να συμβάλουν στην ανόρθωση των οικονομιών των χωρών των.

Όσον αφορά τα εθνικά θέματα, τα οποία αναμφισβήτητα επηρεάζονται δυσμενώς από την παρούσα οικονομική κατάσταση της χώρας, καλόν θα είναι να παραμείνουν σταθερά εις οίαν κατάσταση ευρίσκονται και μακράν των οιωνδήποτε διαπραγματεύσεων και εγγυήσεων συναφών προς την οικονομική κρίση.

Η ισημερία τελείωσε, η νύκτα συνεχώς μεγαλώνει, ο χειμώνας έρχεται, το σκοτάδι και οι καταγίδες πυκνώνουν, η πλαστή ευημερία είναι παρελθόν, τα μεγάλα λόγια και οι υποσχέσεις τελείωσαν. Ας συνειδητοποιήσωμεν την κρισιμότητα των καιρών και ας δεχθούμε ότι ευρισκόμεθα στο στόχαστρο ενός οικονομικού πολέμου για τη γη μας, την εθνική μας συνοχή, την ορθόδοξη πίστη, τη μοναδικότητα της γλώσσης, την ιστορική πορεία και τον πολιτισμό μας, τις αξίες, αρχές και τα ιδανικά μας, το ανυπότακτον του χαρακτήρος μας.

Δια να τα διασώσωμεν, ας εγκαταλείψωμεν την μοιρολατρεία και τη μεμνημοιρία. Ας εργασθώμεν και ας αποφασίσουμε να ζήσωμε λιτώς, αλλά αξιοπρεπώς, όπως το ιστορικό μας παρελθόν επιβάλλει, ασφαλώς δε υπό την σκέπη της ΕΕ και την ανάδειξη μιας τολμηρής ελληνικής ηγεσίας.

Αντιστράτηγος ε.α. **Ηλίας Καζούκας**
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
(21 Σεπτεμβρίου 2011)

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία Ηπείρου 1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ...ΧΡΕΟΥΣ

Του Στρατηγού ε.α. - Ακαδημαϊκού κ. Δημητρίου Σκαρβέλη

Νομίζω ο Ι. Καποδίστριας είχε δηλώσει ότι είναι "εθνικόν το αληθές". Είναι εθνική ανάγκη να ομιλούμε και πράττουμε με ειλικρίνεια, ιδιαιτέρως αυτοί, οι οποίοι ηγούνται και χειρίζονται τις υποθέσεις του κράτους και κατά συνέπεια του λαού. Διότι τον λαό η "κρίση" τον βρήκε εξ απίνης. Ουδείς την ανέμενε, ιδίως μετά την είσοδο στην ευροζώνη και τα περί "οικονομικής ανάπτυξης" και "ισχυρής Ελλάδος". "Θάρσει λέγων τ' αληθές ου σφαλῆ ποτέ" μας διδάσκει ο Σοφοκλής (έχε το θάρρος να λέγεις την αλήθεια και δεν θα σφάλεις ποτέ). Οι πολιτικοί παραβιάζουν, παραποιούν η και αποκρύπτουν την αλήθεια, είτε για να φανούν αρεστοί, είτε διότι εκτιμούν, ότι θα αποκομίσουν οφέλη (ψηφοθηρία). Ακολουθούν την λεγομένη "επικοινωνιακή" μέθοδο, η οποία στις ημέρες μας έχει γίνει επιστήμη και διδάσκεται σε πανεπιστήμια. Ο λόγος τους πλέον δεν είναι "πολιτικός", αλλά "επικοινωνιακός". Ο καθένας τους έχει και ένα η και περισσότερους συμβούλους-επικοινωνιολόγους, ειδικούς δηλ. επιστήμονες στην παραποίηση της αλήθειας. Η αλήθεια είναι πάντα απλή, δεν θέλει τη συνδρομή καμμίας επιστήμης. Έτσι σήμερα δεν γνωρίζουμε τι να πιστέψουμε, ποίο είναι το πολιτικό πρόγραμμα που ακολουθεί η χώρα, πως θα θεραπευθούν τα δεινά της, πώς και πότε θα βγούμε από την κρίση. Δοκιμάζεται ακόμα και αυτή η Δημοκρατία μας από τον τρόπο που ασκείται η πολιτική σε σχέση με την αλήθεια, μία πολιτική που εκ των πραγμάτων φαίνεται να ασκείται ερήμην πλέον του λαού.

Επαναλάβαμε και φέτος τον εορτασμό της "αποκατάστασης της Δημοκρατίας" και με τα συμβαίνοντα στην πολιτική ζωή του τόπου, σκέπτεται κανείς, μήπως έχουμε ανάγκη από μία δεύτερη αποκατάσταση της Δημοκρατίας, διότι έχουμε πολύ ξεστρατίσει και όλοι οι θεσμοί τρίζουν.

Δεν χρειάζεται να επεκταθούμε σ' αυτό, αρκεί να αναφέρουμε, ότι πρό τριμήνου, σε ημερίδα των πανεπιστημιακών στη μεγάλη αίθουσα του Πανεπιστημίου Αθηνών, από τα χείλη των πλέον ειδικευμένων επιστημόνων, το Σύνταγμά μας, ο Καταστατικός Χάρτης της Χώρας, εδέχθη τέτοια και τόσα πυρά, ώστε το μόνο που απομένει είναι η πλήρης αντικατάστασή του. Πόσο να αντέξει ο πατριωτισμός των Ελλήνων (ακροτελεύτιο άρθρο) να υπερασπίζεται τη... διαγραφή των παρανομιών, την δικαστική ασυλία των αντιπροσώπων του, την ανυπαρξία ισχυρών προβλέψεων για μία πραγματικά ανεξάρτητη Δικαιοσύνη, τη μη δημοκρατική λειτουργία των Κομμάτων, την απαξίωση του θεσμού του Ανωτάτου Αρχοντος και τόσα άλλα. "Φενάκη Δημοκρατίας" τιτλοφορείται άρθρο, πολύ πιο ειδικού από τον γράφοντα(1).

Δυστυχώς δεν διαφαίνεται -όση καλή διάθεση και αν υπάρχει- διέξοδος και ημερομηνία λήξεως της κρίσης. Θα περάσει και στις επόμενες γενεές και όπως χρειάζεται μία δεύτερη αποκατάσταση της Δημοκρατίας, ίσως μετά 3

από είκοσι η τριάντα χρόνια να χρειαστεί και ένα δεύτερο "Εικοσιένα", για να ανακτήσουμε την ελευθερία μας από τα οικονομικά δεσμά που μας έχουν επιβληθεί και ακόμα να απελευθερώσουμε όσα πάτρια (εκτάσεις, πόροι, δραστηριότητες κλπ.) υποδουλωθούν τώρα από τα Μνημόνια και τους ξένους ευεργέτες μας. Τα οικονομικά δεσμά είναι μία νέα μορφή υποδούλωσης και εκμετάλλευσης, όπως παλαιότερα η κατάκτηση και η αποικιακή εξάρτηση. Η γεωπολιτική σήμερα δεν αποβλέπει στο "ζωτικό χώρο" (lebensraum), αλλά στην άντληση πόρων και πλούτου μέσα από χρηματοοικονομικές διεργασίες, σε ένα παγκοσμιοποιημένο οικονομικό σύστημα, που παρέχει τις αντίστοιχες δυνατότητες στους οικονομικά ισχυρούς παίκτες της διεθνούς σκηνής.

Η γεωπολιτική ερμηνεία της ελληνικής κρίσης οδηγεί στην Ουάσιγκτων. Μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού και τη διάλυση του ΣΒ (Συμφώνου της Βαρσοβίας), ο φόβος των ΗΠΑ για μία προσέγγιση της Ευρώπης με την Ρωσία, που μαζί αποτελούν την καρδιά της γης, με δυνατότητες παγκόσμιας επικράτησης κατά τη γεωπολιτική θεωρία του Μακκίντερ(2) δεν επέτρεψε και τη διάλυση του ΝΑΤΟ. Τουναντίον με αμερικανική πρωτοβουλία μελετήθηκαν νέες αποστολές γιατί, ώστε μέσα από αυτό να παρεμποδιστεί η προσέγγιση και να συνεχίσει η θεσμική παρουσία των ΗΠΑ στα ευρωπαϊκά δρώμενα(3). Η νέα πρόκληση προήλθε από την καθιέρωση του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος (ευρώ) και την δυναμική εξέλιξή του. Ο φόβος για την επικράτησή του ως νομίσματος του παγκοσμίου εμπορίου (νόμισμα διεθνών συναλλαγών), εκτοπίζοντας το δολάριο, κάτι που άρχισε να διαφαίνεται, επέσπευσε την είσοδο του αμερικανοκατευθυνόμενου ΔΝΤ στην ευροζώνη δια του "ασθενούς κρίκου", της Ελλάδος. Βέβαια τώρα, οι όμοιες με την ελληνική αδυναμίες και άλλων ευρωπαϊκών χωρών και προπαντός ο αντίκτυπος από την ευρωπαϊκή κρίση στην όλη οικονομία και πρωτίστως στην αμερικανική, η οποία έχει και αυτή καταστεί προβληματική, υποχρεώνει τις ΗΠΑ σε μία ρητορική υποστήριξη της ευροζώνης.

Ο τρόπος και ο χρόνος προσφυγής μας στο ΔΝΤ συνηγορεί υπέρ της γεωπολιτικής ερμηνείας του πράγματος. Αλλά μήπως δεν συνηγορεί και η περίπτωση της Κίνας και Ρωσίας; (4)

Ασφαλώς, η γεωπολιτική ερμηνεία δεν προβάλλεται εδώ για την ελάφρυνση της ευθύνης της χώρας μας για την επί δεκαετίες άφρονα οικονομική πολιτική της. Ο υπέρμετρος δανεισμός, σε χρόνο μάλιστα κατά τον οποίο συνέρεαν και τα "πακέτα" της ΕΟΚ και μετέπειτα της ΕΕ, φαίνεται καθαρά σήμερα σαν επακόλουθο του εκτροχιασμού του πολιτικού συστήματος προς την κατεύθυνση της συναλλαγής, των πελατειακών σχέσεων, της κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος και των ψευδολογιών περί δημιουργικής λογιστικής και άλλων τεχνασμάτων προς

εξαπάτηση των κουτόφραγκων. Πολύπλευρη κρίση για τη χώρα, πολιτική, κοινωνική, οικονομική, πρωτίστως όμως ηθική. Απωλέσαμε τον "κώδικα αξιών", σταθερό ρυθμιστή του κοινωνικού βίου και κατ' άλλους τον ανατρέψαμε, αφού πλέον δεν νοείται... νόμος μη δίκαιος και νόμος μη ηθικός (ότι είναι νόμιμο είναι και ηθικό, μας είπαν οι πολιτικοί).' Έτσι διολισθαίνομε στην ανομία η την ανηθικότητα και ως άτομα και ως κράτος, νόμιμα και συνταγματικά. Η κάθαρση σε όλες τις περιπτώσεις θα έφθανε ως το κόκκαλο, όμως για καμμία δεν έφθασε.

Αναμφίβολα, η πολύπλευρη κρίση που διερχόμεθα εξ αιτίας του άφρονος δανεισμού, επιτείνεται και δυσχεραίνεται από τη γενικότερη οικονομική αναταραχή και δυσπραγία σε παγκόσμια κλίμακα. Η οικονομία απομακρύνθηκε από το τρίπτυχο εργασία, παραγωγή και υγιές κεφάλαιο και έγινε χρηματοοικονομική και χρηματιστηριακή, με χρηματικά παράγωγα δόλιας προέλευσης και μεθόδευσης. Στην οικονομική ορολογία έχει κάνει την εμφάνισή του ο όρος "φούσκα", συνώνυμος αναξιόπιστων και δόλιων τραπεζικών και χρηματιστηριακών προϊόντων. Η θεοποίηση του "κέρδους" σε συνδυασμό με την "απληστία" του ανθρώπου, μέσα σε κενό θεσμικών φραγμών από τα κράτη και διεθνώς, εγέννησαν το τέρας της οικονομίας νεοφιλελεύθερης κοπής, με τους πλουσίους να γίνονται πλουσιώτεροι και τους πτωχούς να γίνονται περισσότεροι και πτωχότεροι. Η ομολογία του κ. Σόρου ότι σε μία νύχτα είχε κερδίσει 1,6 δισ δολάρια και αυτή του κ. Μπάστε, ότι είναι μεγαλοπλούσιος και αφορολόγητος, καταδεικνύουν τον παραλογισμό και την απανθρωπιά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Διανύουμε εποχή κυριαρχίας του Διεθνούς Κεφαλαίου, που αχαλίνωτο, έχει αποκτήσει τέτοια ισχύ, ώστε να ορίζει τις τύχες του κόσμου μας. Με όργανα το ΔΝΤ, τον ΠΟΕ (Παγκόσμ. Οργανισμό Εμπορίου) και την Παγκόσμια Τράπεζα, ως βασικούς πυλώνες, προχωρεί στην αρχιτεκτονική διαμόρφωση του νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου(5). Είναι αμφίβολο πλέον αν την οικονομία ορίζει η πολιτική, όπως είναι το ορθόν. Μάλλον συμβαίνει το αντίθετο και οι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις υπηρετούν τις επιταγές της "οικονομίας". Η δανειοδότηση χωρών από το ΔΝΤ, η οποία εμφανίζεται ως ενέργεια ανθρωπιστικού χαρακτήρα και συμβάλλει όντως στη μείωση του χρέους των, τελικά αποβλέπει στην επιβολή σαΐτες των γνωστών συνταγών του Διεθνούς Κεφαλαίου (αποκρατικοποιήσεις, ανάπτυξη ιδιωτικού τομέα, αλλαγή σχέσεων εργασίας και όλα όσα βλέπουμε να μας επιβάλλει το Μνημόνιο), ώστε να εγκλωβισθούν στην αρχιτεκτονική του μοντέλου που προαναφέραμε, διευρύνοντας το σε έκταση και πληθυσμό πάνω στον πλανήτη μας(5).

Ξεχάσαμε ότι το χρήμα είναι μία διευκόλυνση στις συναλλαγές μας και η οικονομία είναι ένα μέσον και τα έχουμε αναγάγει σε σκοπό. Στη θέση του homo sapiens εδημιούργησαν τον homo economicus, που τον θέλουν μόνο ως καταναλωτή, καταθέτη, εργαζόμενο και γενικά ως οικονομική μονάδα, συνεχώς απομακρυνόμενο από την ανθρώπινη υπόστασή του.

Αλλά, ας επανέλθουμε στο δικό μας πρόβλημα, με τη διατύπωση κάποιων -νομίζουμε εύλογων- ερωτηματικών. Εφ' όσον επί σχεδόν δύο χρόνια ακολουθούμε μία οικονομική πολιτική που αποδεδειγμένα βλάπτει και δεν έχει προοπτική οφέλους, γιατί τη συνεχίζουμε; Εφ' όσον οι πάντες κραυγάζουν ότι, μόνον η ανάπτυξη θα οδηγήσει την κρίση σε υποχώρηση, γιατί απουσιάζει παντελώς κάποια αναπτυξιακή πολιτική; Γιατί αυτή η τυφλή υπακοή η μάλλον η αδιαπραγμάτευτη υποταγή στην "τρόϊκα", η άνευ όρων παράδοση και η ομολογία ότι και αυτή η "κυριαρχία" μας δεν θα είναι πλέον δεδομένη; Αυτά είναι απλά ερωτήματα και δεν διαφεύγουν κανενός, ούτε των πολιτικών ηγεσιών. Επομένως, ο νους δεν δεσμεύεται να υποθέσει ότι κάποιο "σχέδιο" εξυφαίνεται και προς αυτό οδηγούμεθα, κατ' εφαρμογή των επιταγών του Διεθνούς Κεφαλαίου, που βάλθηκε να διαμορφώσει "νέα τάξη πραγμάτων" στον κόσμο μας, που θα λειτουργεί εφεξής προς όφελός του και μόνον. Την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές, ετοιμάζεται η μυστική "συνάντηση" του Jackson Hole στο Γουάϊομινγκ των ΗΠΑ, συνάντηση τραπεζιτών, οικονομολόγων και ισχυρών παραγόντων, για κρίσιμες αποφάσεις για το μέλλον της παγκόσμιας οικονομίας. Τελικά, ποίοι κυβερνούν τον κόσμο μας; Προφανώς όχι αυτοί που εκλέγονται από τους λαούς. Ως προς την "κυριαρχία" μας, που προαναφέρθηκε, μήπως ελλοχεύει και ο κίνδυνος, να χρησιμοποιηθεί η "κρίση" σαν άλλοθι για υποχωρήσεις και συμβιβασμούς στα κυριαρχικά δικαιώματά μας;

Επιζητούμε την διευθέτηση της κρίσης μέσα από την ΕΕ, που όμως με τις παρούσες ηγεσίες της να στερούνται οράματος και αισθήματος αλληλεγγύης, η λύση - αν θα υπάρξει τέτοια- θα είναι οδυνηρή. Οι σημερινοί ευρωπαίοι ηγέτες, εγκλωβισμένοι στο στενό εθνικό πλαίσιο τους για την πολιτική επιβίωσή τους (βλέπε Μέρκελ...), χάνουν τη θέα του δάσους από ένα δέντρο, πέραν του γεγονότος ότι πολύ αργά αντελήφθησαν (αν το έχουν αντιληφθεί και αυτό), πως η νομισματική ένωση προϋποθέτει και ενιαία οικονομική πολιτική στο χώρο της ευρωζώνης, που σήμερα απουσιάζει.

Είναι αδιανόητο να μη μπορεί η ΕΕ να ρυθμίσει οριστικά το προβληματικό 2% (το ελληνικό μερίδιο) της όλης οικονομίας της και να υφίσταται αναταράξεις το υπόλοιπο 98%. Τι είδους Ένωση είναι και πού αποβλέπει με τις καθυστερήσεις και παλινδρομήσεις της ακόμα και γι αυτές τις λύσεις-ημίμετρα που παίρνει; Και όμως είναι ανάγκη, για το καλό της διεθνούς κοινότητας, να προχωρήσει η ΕΕ στην πολιτική και οικονομική της ενδυνάμωση, ώστε να είναι σε θέση- εννοούμε θέση ισχύος να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στη διεθνή σκηνή, ως παράγων σταθερότητες, ασφαλείας και προόδου, σύμφωνα με το πολιτικό, κοινωνικό και πολιτιστικό ιστορικό της. Διαθέτει πλούσιες εμπειρίες και εφόδια από την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της. Θα ήτο ατυχία για την ανθρωπότητα να περιέλθει σε επίπεδο κομπάρσου.

Η κρίση που ενέσκυψε στη Χώρα είναι βαθύτατη, έχει περάσει τα όρια άλλων προβλημάτων του παρελθόντος και είναι πέραν των δυνατοτήτων αντιμετώπισής της

από ένα πολιτικό σύστημα που λειτουργεί με τις αγκυλώσεις, τις στρεβλώσεις και τη νοοτροπία του παρελθόντος. Προέχουν ο τόπος και ο λαός του και όχι πρόσωπα και συστήματα. Ο λαός έχει στεγνώσει από όραμα, ελπίδα και προοπτική. Χρήματα υπάρχουν, αλλά είναι ιδιωτικά και με ένα εσωτερικό δανεισμό (κρατικό ομόλογο χαμηλού επιτοκίου και μακρόχρονο) θα μπορούσε να μειωθεί σημαντικά το εξωτερικό χρέος, ώστε να παύσουν οι πιέσεις και οι εκβιασμοί και παράλληλα με κατάλληλες πολιτικές να τιθασει το δημοσιονομικό τέρας και να προχωρήσουμε αναπτυξιακά, διότι οι πάντες συμφωνούν ότι η ανάπτυξη και μόνο οδηγεί στην έξοδο από την κρίση. Αυτά όμως προϋποθέτουν ηγεσίες που να αποκαταστήσουν δύο απαραίτητα στοιχεία, πρώτον την εμπιστοσύνη του λαού προς τους ηγέτες του και δεύτερον ένα αίσθημα δικαιοσύνης, δίκαιης αντιμετώπισης των ελλήνων από το κράτος, όσον αφορά στην κατανομή των βαρών τούτη τη δύσκολη ώρα. Ηγεσίες που να δώσουν όραμα, να εμπνεύσουν, να απευθυνθούν στο συναίσθημα και στο φιλότιμο. Ο Έλληνας έχει αντοχές και είναι πατριώτης, τα γονιδιά του είναι εκπληκτικά, αλλά το σημερινό κλίμα (κυρίως το πολιτικό) δεν ευνοεί το ξεδίπλωμα των αρετών του.

Τα Κόμματα που αλληλοδιαδόχως κυβέρνησαν (και εδανείστησαν) έχουν πολλές αμαρτίες (και δεν έχουν ζητήσει και συγγνώμη από το λαό). Η σημερινή κρίση απαιτεί ενότητα και συμπάρασταση του λαού προς μία αξιόπιστη κυβέρνηση, από προσωπικότητες κύρους εκτός πολιτικής, που θα χειριστεί τα θέματα χωρίς πολιτικό κόστος, πελατειακές σχέσεις και ψηφοθηρικά συμφέροντα, μία κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, με πίστωση χρόνου, την οποία θα στηρίζουν τα κόμματα δια της Βουλής, καθ'όν χρόνο τα ίδια θα αυτοπεριορισθούν. Τούτο είναι και προς το συμφέρον των ίδιων των Κομμάτων. Οι μεθοδεύσεις προς αυτή την κατεύθυνση είναι θέμα των πολιτικών επιστημόνων. Η Ελλάδα πρέπει με τις δικές της δυνάμεις να ανασυγκροτηθεί και να παύσει να είναι η Ελλάδα του ΧΡΕΟΥΣ, να την Ξαναθαυμάσει ο κόσμος, όπως άλλοτε και να μη τη λοιδορεί, όπως κάνει τώρα.

(1) Άρθρο του καθηγητού Μπέη στην εφ. "Ελευθεροτυπία" της 7ης Σεπ. 2011, σελ.8.

(2) Ο Η.Ι.Μακκίντερ (1861-1947, χρημάτισε και Δ/ντής του London School of Economics, ανέπτυξε τη γεωπολιτική θεωρία περί της καρδιάς της γης (Ευρασίας, συνυπολογιζομένης της Γερμανίας και Ρωσίας) και τόνισε τον σημαντικό ρόλο του Ελληνικού χώρου (ως περιφερειακής δύναμης) που μαζί με τις δυτικές ναυτικές δυνάμεις δύνανται να ενεργήσουν προς περίσφιξη της καρδιάς της γης.

(3) Σχετικό άρθρο του γράφοντος στην εφ. ΕΣΤΙΑ της 4ης-2-2010 με τίτλο "Κρίσιμη ώρα για την Ευρωπαϊκή Ένωση".

(4) Παρατίθεται απόσπασμα από την εφ. "Ελευθεροτυπία" 15ης Σεπ. 2011, σελ.55.. "Μία σοβαρή χώρα όταν ζορίζεται και ασφυκτιά ψάχνει να βρει εναλλακτικές όπως έπραξε η Κύπρος προστρέχοντας στη Ρωσία για δάνεια. Το πράττει η Ιταλία ανοίγοντας διάυλο με την Κίνα. Το έκανε και η Πορτογαλία η οποία έτρεξε αμέσως στην όμιμη Βραζιλία για το ενδεχόμενο δανεισμού. Η Ελλάδα είχε φροντίσει να κάμει νωρίς το χαρτί της Κίνας και της Ρωσίας, ενώ παράλληλα δημιουργούσε στο εσωτερικό, μέσω των σεσημασμένων ψιττακών της ενημέρωσης, κλίμα δανειακού μονόδρομου" δηλ. προς το ΔΝΤ.

(5) Richard Peat, "Η Ανόσια Τριάδα, ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα, και ΠΟΕ" εκδόσεων Λιβάνη.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΦΛΕΓΕΤΑΙ

Οι νέες εξελίξεις στην περιοχή

Γράφει ο Υπτος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης

Οι ρευστές καταστάσεις στην Ανατ. Μεσόγειο δεν μας επιτρέπουν εφησυχασμό, ιδιαίτερα δε πολιτική και διπλωματική αδράνεια. Η 19η Σεπτ. 2011 ενδεχομένως να αποτελεί ιστορική ημέρα για την αδύναμη και υπό κατοχή στο Βόρειο τμήμα της (και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε και να το τονίζουμε σε κάθε ευκαιρία) Κυπριακή Δημοκρατία. Η πλωτή εξέδρα με την Ελληνική ονομασία "ΟΜΗΡΟΣ" (Hommer Errington) της Αμερικανικής εταιρίας NOBLE ENERGY (και εβραϊκών συμφερόντων) έπιασε δουλειά, ξεκινώντας διερευνητικές γεωτρήσεις, στο οικόπεδο 12 της Κυπριακής ΑΟΖ, υπό το φως των "φοβερών" απειλών της Άγκυρας. Οι δε εμπλεκόμενες χώρες Τουρκία, Ισραήλ, Ελλάδα και Κύπρος έχουν θέσει τις Ένοπλες δυνάμεις των σε κατάσταση ετοιμότητας. Στρατιωτικές πηγές αναφέρουν ότι Ισραηλινές πυραυλάκατοι και μη επανδρωμένα αεροσκάφη (UAV) παρακολουθούσαν από μακριά την μεταφορά της εξέδρας της Noble, καθώς και τις κινήσεις της τουρκικής πλευράς, καθόσον δύο Τουρκικές φρεγάτες παρακολουθούσαν (από μακρινή απόσταση) την μεταφορά και εγκατάσταση της εξέδρας. Και είναι ακόμη όλοι εκεί.

Ως γνωστόν η Άγκυρα αμφισβητεί το δικαίωμα του Ισραήλ και της Κύπρου στην πραγματοποίηση γεωτρήσεων για τον εντοπισμό αποθεμάτων υδρογονανθράκων στις αντίστοιχες ΑΟΖ που οριοθέτησαν σε συμφωνία που υπεγράφη πέρσι. Το εγκεκριμένο από τον ΟΗΕ Δίκαιο της Θάλασσας επιτρέπει στα έθνη να οριοθετήσουν τις ΑΟΖ για την εξερεύνηση φυσικών πόρων σε μια απόσταση 200 μιλίων από τα χωρικά τους ύδατα. Το Ισραήλ, αλλά και η Τουρκία δεν έχουν υπογράψει αυτή τη συνθήκη, εν αντιθέσει με την Κύπρο και την Ελλάδα. Το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι την εγκατάσταση της εξέδρας και την έναρξη των εργασιών η Τουρκία δια της πολιτικής της ηγεσίας είχε προβεί σε ένα καταγισμό απειλών, όπου λίγο ως πολύ διαβεβαίωνε ότι θα φθάσει στα άκρα, προκαλώντας θερμό πολεμικό επεισόδιο. Μαθημένη μέχρι τώρα σε αυτή την πολιτική των απειλών και τυφλωμένη από την αλαζονεία της ηγεσίας της, από την φιλοσοφία της εξωτερικής πολιτικής, εκπορευομένης από τον ΥΠΕΞ Αχμέτ Νταβούτογλου, η οποία φιλοσοφία αυτή υπονοεί ότι η Τουρκία δεν χρειάζεται κανέναν, είναι μια περιφερειακή μεγάλη δύναμη, η οποία μπορεί μόνη της να καθορίζει τους όρους του παιχνιδιού. Οι απειλές του Ερν-

τογάν συνεχίστηκαν με ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών της Τουρκίας που ανέφερε πως: "Έχει συμφωνηθεί ότι η Τουρκία και η 'Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου' (ΤΔΒΚ) θα συνάψουν συμφωνία οριοθέτησης υφαλοκρηπίδας, εφόσον η 'Ελληνοκυπριακή διοίκηση' προχωρήσει σε δραστηριότητες υπεράκτιων γεωτρήσεων στο νότιο τμήμα της νήσου'. Εδώ τι να επισημάνουμε ότι ονομάζει το ψευδοκράτος ΤΔΒΚ και την επίσημη και αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ Κυπριακή Δημοκρατία, Ελληνοκυπριακή διοίκηση; Το πρόβλημα της Άγκυρας είναι ότι η 'ΤΔΒΚ' δεν αναγνωρίζεται από καμία χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο, παρά μόνο από την Τουρκία. Αλλά όπως είπαμε η Τουρκία τυφλωμένη από την αλαζονεία της δεν είναι ικανή να διακρίνει και να αξιολογήσει νόμιμες καταστάσεις, εμφανέστατα γεγονότα, δηλώσεις και απορρέοντα συμφέροντα. Όπως έχει γραφτεί κατ' επανάληψη το Ισραήλ διαβεβαίωσε με τον πιο αδιαμφισβήτητο τρόπο την υποστήριξη του και την προστασία των ερευνών (και συνεχίζει να το πράττει νυχθημερόν από την αρχή), η Ρωσία συμπαρίσταται και θεωρεί νόμιμο το δικαίωμα της Κύπρου για γεωτρήσεις εντός της δικής της ΑΟΖ, η Ευρώπη συμπαρίσταται επίσης, κρατώντας ίσες αποστάσεις (πάντα έτσι ήταν, αφού δεν υπάρχει ακόμη ενιαία εξωτερική πολιτική της Ε.Ε) και η Ελλάδα δήλωσε ξεκάθαρα ότι η οποιαδήποτε επίθεση κατά της Κύπρου θα θεωρηθεί επίθεση κατά της Ελλάδος. Και οι ΗΠΑ; Εδώ τα πράγματα είναι ακόμη πιο ξεκάθαρα: Η Ουάσιγκτον δεν έχει δώσει στην Noble Energy μόνο το πράσινο φως για την έναρξη υπεράκτιων γεωτρήσεων στην Κύπρο, αλλά προσέφερε και επιπλέον υποστήριξη μέσω σχετικής δήλωσης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ την περασμένη Πέμπτη (15/9): "Οι ΗΠΑ υποστηρίζουν τις προσπάθειες για την ενίσχυση της ενεργειακής διαφοροποίησης στην Ευρώπη, σημειώνοντας το γεγονός ότι είναι θετική η συμμετοχή αμερικανικής εταιρείας". Ακόμη και η ΥΠΕΞ κ. Κλίντον μόλις πρόσφατα κατέστησε σαφές στον Τούρκο ΥΠΕΞ τα αναφαίρετα δικαιώματα της Κύπρου για έρευνες και ότι οι ΗΠΑ στηρίζουν και θα προστατεύσουν τις Αμερικανικές εταιρείες. Ήδη ο Πρόεδρος Ομπάμα στην πρόσφατη συνάντησή του με τον Ερντογάν στην Ν. Υόρκη με την ευκαιρία της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ, συνέστησε ψυχραιμία και αυτοσυγκράτηση και να προσπαθήσει να βελτιώσει τις σχέσεις με το Ισραήλ.

Έτσι λοιπόν, ως κίνηση αντιπερισπασμού η Τουρκία σχεδιάζει να ξεκινήσει γεωτρήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ, αγνοώντας τη Λευκωσία. Αυτό θα σήμαινε ότι ο Πρωθυπουργός Ερντογάν, ενώ παρέχει μεγαλόστομες υποσχέσεις για τη 'διατήρηση της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας στα διεθνή ύδατα, ετοιμάζει μια κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών. Την Παρασκευή (16/9), η ελληνική κυβέρνηση στην Αθήνα προειδοποίησε την Άγκυρα να μην προβεί σε αυτήν την κίνηση. Εντάξει η Άγκυρα τρομοκρατήθηκε και δεν θα το κάνει!! Ο Τούρκος Πρωθυπουργός όμως έθεσε εαυτόν 'στα σχοινιά': Εάν διατάξει τις ναυτικές ή/και αεροπορικές μονάδες να χτυπήσουν την Αμερικανική εξέδρα, τότε θα πρέπει να υποστεί τις συνέπειες, που ενδέ-

χεται να περιλαμβάνουν μια αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, το Ισραήλ, την Ελλάδα και την Κύπρο. Εάν παραμείνει άπραγος, ή δεν κάνει τίποτα περισσότερο από μια συμβολική γεώτρηση στην τουρκική πλευρά του νησιού, τότε θα χάσει την υπόληψή του ως ηγέτης που είναι σε θέση να πραγματοποιεί τις απειλές του και μάλλον θα πρέπει να αποχαιρετήσει τα φιλόδοξα σχέδια τόσο για τον ίδιο, όσο και για την Τουρκία. Και εδώ τίθεται το ερώτημα τι πρόκειται να πράξει; Θα μπορούσε, επίσης, να ακολουθήσει την τρίτη οδό, όπως και άλλοι ηγέτες μουσουλμανικών κρατών και να στρέψει την οργή του στο Ισραήλ, κάτι που δεν είναι εύκολο. Ακόμη και είναι πολύ πιθανόν να στραφεί εναντίον της Ελλάδος, δημιουργώντας προβλήματα (αεροναυτικές ασκήσεις με παραβιάσεις εθνικού χώρου κλπ) και διάφορα άλλα θέματα και καταστάσεις, αρχής γενομένης από την περιοχή νοτιώς Καστελόριζου (με γεωτρήσεις στην Ελληνική υφαλοκρηπίδα, που δεν αναγνωρίζει, ή στο γνωστό και αγαπημένο πεδίο αντιπαράθεσης Ελλήνων και Τούρκων, τις τελευταίες δεκαετίες. το Αιγαίο, με τις παγιωμένες κατά τους Τούρκους γκρίζες ζώνες κλπ κλπ).

Η Ουάσιγκτον, το NATO και το Ισραήλ εικάζουν ότι το πιο πιθανό πεδίο μιας ενδεχόμενης ένοπλης σύγκρουσης, αν οι Τούρκοι συνεχίσουν τον παραλογισμό των, την αποχή από τον ρεαλισμό και την λογική εκτίμηση της κατάστασης, καθώς και τον εθελουφλωτισμό των στα σημερινά δεδομένα, ευρίσκεται στην περιοχή της Μεσογείου, στα ανοιχτά της Κύπρου και όχι στο Αιγαίο, το δε πιθανότερο είναι αν/να εξελιχθεί σε ναυτική και αεροπορική αντιπαράθεση, στην οποία τελικά θα εμπλακούν η Τουρκία, η Ελλάδα, το Ισραήλ και η Κύπρος. Θεωρούμε δεδομένο ότι η ενεργή υποστήριξη των Αμερικανών θα είναι προς την πλευρά του Ισραήλ, δηλαδή και προς την δική μας πλευρά (επιτέλους μετά από πολύ καιρό), έστω και αν ακόμη οι ΗΠΑ χρειάζονται την Τουρκία, ιδίως εντός του NATO, με τα σχέδια για την αντιτυραυλική ασπίδα, όπου θα συμπεριλαμβάνεται και το Ισραήλ, παρά τις αντιρρήσεις των Τούρκων.

Σε πρόσφατη συνέντευξη στους New York Times ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών Αχμέτ Νταβούτογλου δήλωσε ότι η Άγκυρα επιδιώκει μια εταιρική σχέση (partnership) μεταξύ Τουρκίας και Αιγύπτου με σκοπό την δημιουργία ενός νέου άξονα ισχύος στη Μέση Ανατολή σε μια εποχή όπου φθίνει η επιρροή των ΗΠΑ στην περιοχή. *Θα είναι, κατά τον Νταβούτογλου ένας άξονας δημοκρατίας, πραγματικής δημοκρατίας", προσθέτοντας πως "Θα είναι ένας άξονας δημοκρατίας των δύο μεγαλύτερων εθνών στην περιοχή μας, από βορά προς νότο, από τη Μαύρη Θάλασσα μέχρι την κοιλάδα του Νείλου στο Σουδάν"*. Βέβαια δεν λέει ότι ο άξονας αυτός έχει σκοπό να τέμνει (για να τον αποκόψει θεωρούμε ότι είναι αδύνατον) τον στρατηγικής σημασίας άξονα Ισραήλ-Κύπρος - Ελλάδα - Ευρώπη. Εδώ έχουμε και μια μαρτυρία της φιλοδοξίας του Ερντογάν να καταστεί περιφερειακός ηγέτης, η οποία, σύμφωνα με έγκυρους αναλυτές, μπορεί να υλοποιηθεί μόνο εις βάρος του status της Αιγύπτου, ως ηγέτιδας δύναμης του Αραβικού κόσμου. Σύμφωνα με τον

Sinan Ulgen, διευθυντή του Τουρκικού Κέντρου Μελετών Οικονομικής και Εξωτερικής Πολιτικής: *"Η συγκεκριμένη σχέση δεν είναι εύκολα διαχειρίσιμη. Οι χώρες αυτές δρουν ανταγωνιστικά στο παιχνίδι της περιφερειακής επιρροής, καθώς η Αίγυπτος επιθυμεί να διαδραματίσει έναν ηγετικό ρόλο στον αραβικό κόσμο, ενώ η Τουρκία προσπαθεί να αυξήσει την επιρροή της"*. Εκτιμούμε ότι αυτό είναι άλλη μια απόδειξη της υπερφίαλης και φιλόδοξης Τουρκικής πολιτικής, που τελικά δεν τους βγαίνει, παρά τις μεγαλοστομίες, τις "εντυπωσιακές και τις μεγαλειώδεις κινήσεις" και θα λέγαμε ότι μάλλον τίθενται στο περιθώριο, παρά στην πρωτοπορία των εξελίξεων, ευτυχώς για μας. Ήδη σημειώνονται εντυπωσιακές αλλαγές στα παγκόσμια κέντρα λήψης αποφάσεων των υπερδυνάμεων και δη της Αγγλίας και των ΗΠΑ, λόγω της αχαλίνωτης αλαζονείας και προκλητικής και ανεξέλεγκτης τουρκικής συμπεριφοράς, όπου το Εβραϊκό λόμπυ δρα ενεργά πλέον στο Κογκρέσο των ΗΠΑ, καθώς και στο παγκόσμιο χρηματοοικονομικό σύστημα (Εβραϊκών συμφερόντων μην το ξεχνάμε) υπέρ της Ελλάδος και φανερά πλέον κατά της Τουρκίας, τα δε αποτελέσματα εκτιμούμε ότι θα φανούν στο άμεσο μέλλον. Οι Αμερικανοί είναι σίγουρο ότι δεν ξέχασαν την άρνηση των Τούρκων να διέλθει από το έδαφος της η 4η Ψηφιακή Μεραρχία και να επιτεθεί από τα Βόρεια στο Ιράκ, κατά τον πόλεμο εναντίον του Ιράκ το 2003 και αργά η γρήγορα θα τιμωρήσουν την Τουρκία. Δηλαδή για να είμαστε σαφείς και ξεκάθαροι και να το πούμε με ποδοσφαιρικούς όρους οι Τούρκοι φαίνεται να χάνουν τον αγώνα, λόγω των αυτογκόλ που βάζουν συνεχώς τελευταίως και όχι λόγω της δικής μας δεινής ποδοσφαιρικής ικανότητας να σκοράρουμε και φυσικά με την φιλία και συνεργασία που αναπτύξαμε τελευταία με ισχυρούς "ποδοσφαιρικούς" παράγοντες (π.χ. Ισραήλ).

Οι διαμορφούμενες και οι ευμετάβλητες συνθήκες στην περιοχή της Μεσογείου μας αναγκάζουν σε συνεχή επαγρύπνηση, συνεχή παρακολούθηση της κατάστασης, ευέλικτο και έξυπνο σχεδιασμό, θάρρος και τόλμη στην λήψη των αποφάσεων της πολιτικής και στρατιωτικής μας ηγεσίας, εμπιστοσύνη στις Ένοπλες Δυνάμεις μας ότι θα κάνουν (και να είμεθα βέβαιοι ότι θα κάνουν με τον καλύτερο τρόπο) και όχι στην μέχρι τώρα αντίληψη του "ραγιαδισμού" και της πολιτικής των υποχωρήσεων και του κατευνασμού του αντιπάλου, όπου νομοτελειακά φθάνουμε στην υλοποίηση αυτού που διπλωματικά καλείται διεθνώς "Φινλανδοποίηση", δηλαδή την πλήρη ικανοποίηση των απαιτήσεων του αντιπάλου, χωρίς αντίδραση, χωρίς πόλεμο.

Ακόμη και τώρα που η χώρα μας είναι οικονομικά κατεστραμμένη, η χρεωκοπία θεωρείται σχεδόν δεδομένη κατά τους ειδήμονες, το φρόνημα όμως θα πρέπει να παραμείνει σύμφωνα με την ιστορία μας, Ελληνικό.

"Πόλεμος ένδοξος, ειρήνης αισχράς αιρετώτερος".

Δημοσθένης, 384-322 π.Χ.
Αθηναίος ρήτορας

ΔΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ δεν έχει εισέτι καθιερώσει υποχρεωτική συνδρομή, δέχεται όμως δωρεές μελών και φίλων δια την αντιμετώπιση των λειτουργικών της αναγκών. Προς τούτο, έχει καθιερωθεί, η παρούσα στήλη, στην οποία αναγράφονται τα ονοματεπώνυμα και τα χρηματικά ποσά των δωρητών, τους οποίους **θ ε ρ μ ώ ς ε υ χ α ρ ι σ τ ο ύ μ ε :**

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟΝ €
1.	ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	150
2.	ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	50
3.	ΓΚΡΗΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
4.	ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	150
5.	ΓΩΓΟΥΒΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	150
6.	ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
7.	ΚΑΖΟΥΚΑΣ ΗΛΙΑΣ	150
8.	ΜΑΤΖΑΚΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	30
9.	ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	30
10.	ΛΑΓΓΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	100
11.	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	100
12.	ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	30
13.	ΝΤΟΥΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	30
14.	ΜΑΥΡΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	100
15.	ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	150
16.	ΛΑΜΠΟΥ Γ.	30
17.	ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	150
18.	ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	30
19.	ΜΠΟΜΠΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20
20.	ΕΥΔΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	150
21.	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	150
22.	ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	50
23.	ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ	50
24.	ΣΑΛΤΕΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	30
25.	ΤΣΙΓΑΡΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	100
26.	ΤΖΟΥΒΑΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
27.	ΦΩΤΑΚΗΣ ΖΗΣΗΣ	150

* Παρακαλούνται οι οικονομικώς συνδράμοντες, όπως ενημερώνουν την ΕΛΕΣΜΕ με τα στοιχεία: ονοματεπώνυμο και ποσό καταθέσεως, ώστε να περιλαμβάνονται στον οικείον πίνακα.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ: ΤΟ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟ ΜΙΓΜΑ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Του Αντιναυάρχου ε.α. Β. Μαρτζούκου
Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Δημογραφία αποτελεί έναν από τους θεμελιώδεις δείκτες προβλέψεως των παγκοσμίων μελλοντικών εξελίξεων αλλά και μετρήσεως της εθνικής ισχύος κρατών, αφού οι ακραίες δυσμενείς μεταβολές της, οδηγούν τόσο την ανθρωπότητα όσο και επί μέρους έθνη σε μη αντιστρέψιμα ιστορικά ραντεβού, καθ' όσον οι επιπτώσεις των μεταβολών αυτών είναι δυνατόν να λάβουν είτε πλανητικές διαστάσεις, είτε σε κρατικό επίπεδο να συμπαρασύρουν ευθέως και άλλους βασικούς δείκτες μετρήσεως εθνικής ισχύος, όπως η οικονομία, οι ένοπλες δυνάμεις, η κοινωνική συνοχή κ.λ.π..

Εντός του 20ου αιώνας ο παγκόσμιος πληθυσμός ανήλθε από 1.6 σε 6.1 δις κατοίκους γεγονός πρωτόγνωρο για τα ιστορικά δεδομένα. Σήμερα, στις ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη, η γεννητικότητα χαρακτηρίζεται από σταθερά καθοδική πορεία, στην πλειοψηφία κάτω από τον κρίσιμο δείκτη γεννητικότητας, (που είναι 2.1 απόγονοι ανά γυναίκα, για την διατήρηση του πληθυσμού) με παράλληλη μείωση της θνησιμότητας και αύξηση του προσδοκίμου ορίου ζωής. Κατά τον 20ο αιώνα παρατηρήθηκε εντυπωσιακή αύξηση της μεταναστεύσεως από υπανάπτυκτες σε ανεπτυγμένες περιοχές. Κατά την περίοδο 1990 - 2000, οι ανεπτυγμένες περιοχές εδέχοντο ετησίως 2.6 εκατ. διεθνείς μετανάστες στους οποίους αποδίδονται σήμερα τα 2/3 της αύξησεως του πληθυσμού στις περιοχές αυτές. Ο παγκόσμιος πληθυσμός από 6.7 δις το 2007, αναμένεται να φθάσει τα 9.2 δις κατοίκους το 2050 (δηλαδή αύξηση κατά μία Κίνα και Ινδία μαζί ή ίση με τον παγκόσμιο πληθυσμό του 1950). Η αύξηση αυτή θα λάβει χώρα σχεδόν αποκλειστικά στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες και μάλιστα κυρίως σε αστικές περιοχές.

Βάσει εγκύρων πηγών το ευρωπαϊκό δημογραφικό μέλλον προβλέπεται ζοφερό ακόμη και αν δεν υπάρξει μείζων πολεμική αναμέτρηση ή οικολογική ή επιδημιολογική καταστροφή. Η ανάγκη συμπληρώσεως του ελλείποντος εργατικού δυναμικού οδηγεί την Ευρώπη στην ανοχή ή και επιδίωξη υποδοχής μεγάλων μεταναστευτικών μαζών των οποίων η εισροή ήδη λαμβάνει ανεξέλεγκτες και ασύμμετρες διαστάσεις, λόγω της δημογραφικής εκρήξεως σε υπό ανάπτυξη χώρες, της διαφοράς βιοτικού επιπέδου και του καθεστώτος βίας και συγκρούσεων που επικρατεί σε άλλες περιοχές της Γης, όπως στην Αφρική, την Μ. Ανατολή, την Κεντρική Ασία κ.λ.π..

Η Ελλάδα όχι μόνο δεν αποτελεί εξαίρεση στο ευρύτερο δημογραφικό ευρωπαϊκό πρόβλημα αλλά αντιθέτως η ανησυχία για το μέλλον της λαμβάνει υπαρξιακό χαρακτήρα, αφού η μεταναστευτική καταγίδα σε συνδυασμό με τον συνολικό πληθυσμό της, την υπογεννητικότητά της, τις εθνικές απειλές που την περιστοιχίζουν και την πεπερασμένη αφομοιωτική της ικανότητα ειδικά για τους Μουσουλμάνους, που αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών, συνθέτουν ασταθές εκρηκτικό μίγμα του οποίου οι επιπτώσεις άπτονται των συμφερόντων επιβιώσεως του έθνους.

Έναντι της εθνικής επιταγής λήψεως άμεσων, ριζικών και συστηματικών μέτρων, προς αντιμετώπιση του υπαρξιακού επιπέδου θέματος αυτού, οι εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες δεικνύονται ανήμπορες, λιγόψυχες, κατώτερες των περιστάσεων, διαπνεόμενες από συγκεχυμένες κοσμοπολιτικές ιδεολογίες και εγκλωβισμένες σε μικροκομματικούς υπολο-

γισμούς πολιτικού κόστους. Δυστυχώς οι ηγεσίες αυτές δεν δύνανται ή δεν θέλουν να συνειδητοποιήσουν ότι ο ελληνικός λαός τις εκλέγει για να προασπίσουν αποκλειστικά τα συμφέροντα του έθνους (και όχι σε συμψηφισμό με τα συμφέροντα γειτόνων, συμμάχων, διεθνών κέντρων λήψεως αποφάσεων ή των αναξιοπαθούντων της ανθρωπότητας) και ότι αυτό αποτελεί την μία και μοναδική αποστολή τους.

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Το δημογραφικό πρόβλημα αφορά το σύνολο σχεδόν των ανεπτυγμένων περιοχών του πλανήτη και προκύπτει κυρίως από μείωση της γεννητικότητας και αύξηση του προσδοκίμου ορίου ζωής με συνέπεια στις περισσότερες των περιοχών αυτών να αυξάνεται σταθερά η μέση ηλικία, καθώς και το ποσοστό ηλικίας άνω των 65 επί του συνολικού πληθυσμού. Εν τούτοις οι Η.Π.Α. αναμένεται ότι θα διατηρήσουν την αύξηση του πληθυσμού τους καθ' όλο τον 21ο αιώνα, ενώ η Κίνα θα αυξάνει τον πληθυσμό της με επιβραδυνόμενο ρυθμό και από το έτος 2025 θα μεταβεί σε φάση μειώσεως του πληθυσμού της. Οι γειτονικές περιοχές της Ευρώπης, Β. Αφρική και Μ. Ανατολή θα συνεχίσουν να αυξάνονται σημαντικά και να διατηρούν χαμηλό δείκτη μέσης ηλικίας που σήμερα είναι 20 έναντι 40.5 της Ευρώπης (στις περιοχές αυτές αναμένεται ότι τα 195 εκ. ενεργών οικονομικά κατοίκων, του 2000, μεταξύ των ηλικιών 15 - 64, θα φθάσουν τα 289 εκ. το 2025 και τα 365 εκ. το 2050). Μείωση αναμένεται στον πληθυσμό της Ρωσίας καθώς και άλλων ευρωπαϊκών χωρών της Κ.Α.Κ., αφού από συνολικό πληθυσμό 219 εκ. το 2005, αναμένεται ότι θα φθάσει στα 196 εκ. το 2025 και τα 164 εκ. το 2050. Ο Τουρκικός πληθυσμός πρόκειται να αυξηθεί από 73 εκ. το 2005, στα 90 εκ. το 2025 και στα 101 εκ. το 2050. Στά επόμενα 30 έτη η αναλογία εργαζομένων/συνταξιούχων στα βιομηχανικά κράτη, θα είναι 1.5/1 έναντι του 3/1 που είναι σήμερα.

Οι Ευρωπαίοι δεν έχουν αντιληφθεί το μέγεθος της δημογραφικού τους προβλήματος, λόγω της μεταναστεύσεως, της υψηλής γεννητικότητας του παρελθόντος και της πτώσεως των δεικτών θνησιμότητας. Παρά την σχετική αύξηση του ευρωπαϊκού πληθυσμού (της Ευρώπης των 27), το ποσοστό αυτού επί του παγκοσμίου πληθυσμού έχει μειωθεί από το 13.5% το 1960 στο 7.5% το 2008. Κατά τις αρχές του 2009 ο συνολικός πληθυσμός της Ευρώπης (Ε.Ε. 27) ανήρχετο σχεδόν σε 500 εκ. κατοίκους με πολυπληθέστερες χώρες την Γερμανία (82.0), την Γαλλία (64.4), το Ηνωμένο Βασίλειο (61.6), την Ιταλία (60.0), την Ισπανία (45.8) και την Πολωνία (38.1). Ο Ευρωπαϊκός πληθυσμός, εντός του 2005, αυξήθηκε κατά 2.1 εκ. κατοίκους με την επισήμανση όμως ότι εξ αυτών οι 300.000 ήταν γηγενείς και 1.8 εκ. προήρχετο από την διεθνή μετανάστευση (85%). Ο Ευρωπαϊκός δείκτης γεννητικότητας μειώνεται σταθερά από το 1960 και αφού κατήλθε υπό το επίπεδο αναπληρώσεως πληθυσμού (2.1) στα μέσα του 1970, φθάνει σήμερα το 1.4 περίπου (ο μικρότερος παγκοσμίως), ενώ παράλληλα η Ε.Ε. των 27, έχει το μεγαλύτερο παγκοσμιακό προσδόκιμο όριο ζωής. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει ήδη δραστική μείωση του ποσοστού ηλικιών καταλλήλων προς εργασία (εργατικό δυναμικό) με τάσεις επιδεινώσεως. Από το

2030 όλες ηλικιακές ομάδες ενηλίκων ευρωπαϊών γηγενών κάτω των 65 θα συρρικνώνονται, ενώ αντίθετως τα 80 εκ. άνω των 65 ετών θα γίνουν 107 εκ. το 2025 και 133 εκ. το 2050. Κατά το 2005 η ευρωπαϊκή αναλογία κατοίκων ηλικίας άνω των 65, ως προς τους ενεργούς οικονομικά κατοίκους (ηλικίες από 15 - 65), ήταν ?, ενώ το 2050 η αναλογία αυτή θα έχει διαμορφωθεί σε 1/2.

Ο επικρατέστερος παράγων που καθορίζει το μέγεθος, τον ρυθμό μεταβολής και την σύνθεση του πληθυσμού των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών, είναι η διεθνής μετανάστευση και όχι η φυσική αύξηση (γεννήσεις έναντι θανάτων του γηγενούς πληθυσμού). Από τα 44 περίπου εκ. διεθνών μεταναστών στην Ευρώπη, περισσότερα από 30 εκ. προέρχονται από χώρες εκτός της Ε.Ε. των 27. Ο μεγάλος αριθμός των μεταναστών αυξάνει τον ευρωπαϊκό πληθυσμό τόσο με την φυσική του παρουσία όσο και με την αυξημένη του γεννητικότητα (μικρές ηλικίες, πολιτιστική και θρησκευτική κουλτούρα κ.λ.π.). Η αύξηση των μεταναστών από χώρες εκτός της Ηπείρου και των απογόνων αυτών, δημιουργούν στην Ευρώπη πολυπολιτισμικές κοινωνίες από πλευράς φυλής (π.χ. Ασιάτες, Αφρικανοί, Άραβες κ.λ.π.), θρησκείας (κυρίως το Ισλάμ) και πολιτισμού. Επί παραδειγματι στην Αγγλία, το 2005, οι μη λευκές εθνικές ομάδες υπερέβαιναν το 10% του πληθυσμού.

Η μεταναστευτική ευρωπαϊκή πολιτική φαίνεται να είναι υποτυπώδης, αποσπασματική και σε κάθε περίπτωση να μην λαμβάνει υπ' όψιν το γεγονός ότι η μετανάστευση στο μέλλον αναμένεται να διογκωθεί, δεδομένων των πληθυσμιακών αυξητικών τάσεων σε υπανάπτυκτες χώρες, της σταδιακής ελλείψεως βασικών διατροφικών πόρων και της οικολογικής επιβαρύνσεως πολλών περιοχών του πλανήτη η οποία θα επιδεινώσει την έλλειψη βασικών αγαθών και θα αυξήσει τις συγκρούσεις στις περιοχές αυτές. Η ευρωπαϊκή προσπάθεια διατηρήσεως της αναλογίας ενεργού πληθυσμού και συνταξιούχων ανακόπτει την αποτελεσματική λήψη μέτρων κατά της αθρόας και μη ελεγχόμενης μεταναστεύσεως. Εκείνο όμως που αποτελεί ουσιαστικό εμπόδιο στην εκθετική διόγκωση των μεταναστών εντός της Ε.Ε. και την ενσωμάτωσή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες είναι η επικρατούσα φιλελεύθερη αντίληψη των πραγμάτων, στην οποία πρυτανεύουν οι δημοκρατικές και ατομικές ελευθερίες, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δικαίωμα στην πολιτιστική διαφοροποίηση και η ανεξίτηρη σκίαση. Οι αντίθετες φωνές είναι ασθενείς διότι στιγματίζονται άμεσα χαρακτηριζόμενες ως "ξеноφοβικές", "ρατσιστικές", "ακροδεξιές", "φασιστικές" κ.λ.π..

Έχει διαπιστωθεί στατιστικά ότι οι θρησκευόμενες οικογένειες (και κυρίως οι θρησκευόμενες γυναίκες) έχουν την τάση να γεννούν περισσότερα τέκνα. Δεδομένου ότι η θρησκευτική επίδραση στους Ευρωπαϊκούς πληθυσμούς είναι πλέον μικρή ενώ στους μουσουλμάνους κυρίως μετανάστες ισχυρή, δίχως εμφανείς τάσεις αμβλύνσεως αυτής, εύκολα συμπεραίνεται ότι η μεγάλη διαφορά γεννητικότητας, μεταξύ των δύο αυτών πληθυσμιακών ομάδων θα διατηρηθεί, με ότι αυτό συνεπάγεται. Εξ άλλου έχει παρατηρηθεί ότι μεταναστευτικές μειονότητες οι οποίες είτε θεωρούν ότι απειλούνται πολιτιστικά, είτε διαπνέονται από δογματικές αντιλήψεις, αντιδρούν με μεγιστοποίηση του δημογραφικού δυναμικού τους για λόγους επιβιώσεως.

Η δομή των ηλικιών στην Ευρώπη έχει μεταβληθεί δραματικά λόγω της πτώσεως του ρυθμού γεννήσεων και της αυξήσεως του προσδοκίμου ορίου ζωής. Η μέση ηλικία του πληθυσμού στην Ε.Ε. των 27, αναμένεται να ανέλθει από τα 40.4 έτη το 2008, στα 48 έτη το 2060. Το ποσοστό του πληθυσμού άνω των 65 ετών έχει αυξηθεί από 14% το 1990 στο 17% το 2007. Καθώς το φαινόμενο αυτό επιδεινώνεται δημιουργούνται πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις κοινωνικών

παροχών (π.χ. υγεία, συντάξεις, υποδομές κ.λ.π.) στον ενεργό πληθυσμό που διαρκώς μειώνεται. Η διατήρηση σταθερού ενεργού πληθυσμού στην Ευρώπη απαιτεί την είσοδο εκατομμυρίων μεταναστών ετησίως και δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι και οι μετανάστες κάποτε γράζονται και εισέρχονται με την σειρά τους στις προς κοινωνική υποστήριξη κατηγορίες του πληθυσμού.

Η χρονική πρόβλεψη της μελλοντικής συνθέσεως του ευρωπαϊκού πληθυσμού, ως ποσοστό γηγενών πολιτών και πολιτών ξένης προελεύσεως είναι δυσχερής και συγκεχυμένη, δεδομένου ότι συνήθως λογίζονται ως πολίτες ξένης προελεύσεως, μέχρι και η δεύτερη γενεά ξένων βάσει της υποθέσεως ότι η τρίτη γενεά ενσωματώνεται στην τοπική κοινωνία. Τυχόν κατάρρευση της υποθέσεως περί ενσωματώσεως των επερχομένων μίας ή δύο γενεών ξένων στην Ευρώπη (πράγμα πιθανόν με τα μέχρι στιγμής δείγματα), εκτοξεύει για το μέλλον εκθετικές αντί γραμμικά το ποσοστό αυτών στην ευρωπαϊκή Ηπειρο, δίχως καν να ληφθεί υπ' όψιν και η παράμετρος των πολιτών μικτής προελεύσεως (γάμοι γηγενών με μετανάστες). Συνολικά θεωρείται βέβαιον ότι αναμένεται δραστική αύξηση της συνολικού πληθυσμιακού ποσοστού ξένης προελεύσεως στην Ευρώπη κατά τα επερχόμενα έτη.

Αρκετοί Ευρωπαίοι διαπράττουν το σφάλμα να κρίνουν τον ισλαμισμό σύμφωνα με το δικό τους σύστημα αξιών και να τον κατατάσσουν απλώς στις υφιστάμενες θρησκείες, υποβαθμίζοντας το γεγονός ότι πρόκειται για ιδεολογία με αλληλένδετες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις. Το Ισλάμ ως πολιτική ιδεολογία προωθείται διαρκώς στους Διεθνείς Οργανισμούς και το διεθνές εμπόριο, κερδίζει οπαδούς στον Αραβικό κόσμο, σε κράτη της Ασίας καθώς και σε μετανάστες του Δυτικού κόσμου. Στις χώρες που επικρατεί, οι πολιτικές ελευθερίες, η ισότης έναντι του νόμου (για τις θρησκευτικές και εθνικές μειονότητες), η ελευθερία σκέψεως και εκφράσεως, καθώς και η θρησκευτική ελευθερία σταματούν. Οι παραβάτες υφίστανται εκφοβισμό ο οποίος απειλεί ανά πάσα στιγμή ακόμη και την ζωή τους, όπου και αν ευρίσκονται.

Σήμερα και μετά από την πικρή εμπειρία πολλαπλών πολύνεκρων βομβιστικών επιθέσεων εντός της Ε.Ε. και μετά από επισταμένες έρευνες, η Ευρώπη γνωρίζει ότι το ακραίο Ισλάμ διατηρεί στενή επαφή με Ευρωπαίους μουσουλμάνους, τους οποίους στρατολογεί, οργανώνει, χρηματοδοτεί και εκπαιδεύει. Επιπλέον το ακραίο Ισλάμ ελέγχει την συμπεριφορά των μετριοπαθών Ευρωπαϊών Μουσουλμάνων και τους ασκεί πιέσεις, ενώ οι γηγενείς Ευρωπαίοι πολίτες διστάζουν πλέον να συμπεριφερθούν σύμφωνα με τα δημοκρατικά τους κεκτημένα δικαιώματα, φοβούμενοι την ισλαμική αντεκδίκηση (π.χ. σκίτσα Μωάμεθ). Την ίδια στιγμή ισλαμικά κράτη εκμεταλλεζόμενα εθνικοθρησκευτικές τους μειονότητες εντός της Ε.Ε., επιχειρούν να αποκομίσουν πολιτικά και εμπορικά οφέλη (π.χ. ένταξη Τουρκίας στην Ε.Ε.) ή απειλούν ευθέως τους Ευρωπαίους (π.χ. Ιράν, Λιβύη). Οι αλματωδώς αυξανόμενοι μουσουλμανικοί πληθυσμοί της Ευρώπης, εκμεταλλεζόμενοι τα αγαθά της Δυτικής Δημοκρατίας, διεκδικούν δυναμικά και επιτυχώς την πολιτιστική και θρησκευτική τους διαφοροποίηση (ενδυμασία, μόρφωση, κοινωνική συμπεριφορά, τζαμιά κ.λ.π.). Την ίδια στιγμή παραμένει ανενεργή η βασική διεθνής πρακτική της αμοιβαιότητας, αφού αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο το γεγονός ότι στα Ισλαμικά κράτη (ή κράτη με ισλαμική πλειοψηφία), οι χριστιανικοί πληθυσμοί και οι εκκλησίες διώκονται έως εξαλείψεως, ενώ οι Δυτικοί επισκέπτες υποχρεούνται σε αυστηρότατη τήρηση των τοπικών πολιτιστικών εθίμων (π.χ. αλκοόλ σε δημόσιους χώρους, ενδυμασία κυρίως των γυναικών, συμπεριφορά όπως το δημόσιο φιλί κ.λ.π.), με τους παραβάτες να υφίστανται σκληρές κυρώσεις.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο πληθυσμός της Ελλάδος σήμερα ανέρχεται στα 11 εκ. περίπου κατοίκους. Ο δείκτης γεννητικότητας είναι 1.3 τέκνα ανά Ελληνίδα γυναίκα (σημαίνει υποδιπλασιασμό του πληθυσμού σε 45 έτη, γεγονός που καθιστά την ανάκαμψη λίαν δυσχερή), ο ρυθμός γεννήσεων είναι 9.45 γέννες ανά 1000 κατοίκους, ενώ ο ρυθμός θανάτων ανέρχεται σε 10.51 ανά 1000 κατοίκους. Το προσδόκιμο όριο ζωής έχει φθάσει στα 79.66 έτη (77.1 για τους άνδρες και 82.37 για τις γυναίκες), ενώ το φάσμα ηλικιών από 0-14 είναι 14.3%, από 15-64 είναι 66.6% και άνω των 65 ετών, φθάνει το 19.1% (τα ποσοστά αυτά το 1971 ήταν αντίστοιχα 25.4%, 63.7% και 10.9%). Εκτιμάται ότι το 2025, ο πληθυσμός της Ελλάδος θα φθάσει τα 12 εκ., εκ των οποίων οι Έλληνες θα είναι της τάξεως των 8 εκ. και από αυτούς το 25% θα είναι ηλικίας άνω των 65 ετών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, το 2050 η αναλογία των παιδιών από 0-14 ετών θα είναι 13%, η αντίστοιχη των ηλικιών άνω των 65 ετών θα φθάσει το 32.1%, ενώ το ποσοστό του οικονομικά ενεργού πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών θα έχει κατέλθει στο 54,9%. Στην χώρα μας έχουμε ετησίως περί τις 100.000 γεννήσεις και περισσότερες από 200.000 αμβλώσεις. Στην έκθεση "Οικονομική και Δημογραφική Βιωσιμότητα του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος" του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), περιγράφεται το εφιαλτικό σενάριο καταρρεύσεως του ασφαλιστικού συστήματος (η υγιής σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχους είναι 4:1), παρά την είσοδο μεταναστών στην χώρα και την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής των Ελλήνων στο εργατικό δυναμικό της χώρας.

Λόγω των μειονεκτημάτων του συγχρόνου τρόπου ζωής (αμβλώσεις, αλκοόλ, άγχος, ναρκωτικά κ.λ.π.), υφίσταται μειωμένη δυνατότητα συλλήψεως (πάνω από 250.000 ζευγάρια δεν δύνανται να τεκνοποιήσουν ακόμη και με τεχνητή γονιμοποίηση). Η μείωση των γάμων, η αύξηση των διαζυγίων και η τεκνοποίηση σε μεγάλες ηλικίες ανακόπτουν δραστητικά το ρυθμό των γεννήσεων. Αν και οι γυναίκες υπερτερούν (51.11% του πληθυσμού), αρνούνται να παντρευτούν άνδρες σε ορεινές περιοχές (π.χ. αγροτοκτηνοτρόφους), λόγω της αλλαγής των κοινωνικών προτύπων. Επιπλέον η ιδιωτική εργοδοσία πιέζει τις γυναίκες να μην παντρευτούν και αποκτήσουν τέκνα, για προφανείς λόγους.

Κυριώτερες αιτίες τις υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού είναι η εγκατάλειψη παραδοσιακών ελληνικών προτύπων ζωής και υιοθέτηση νέων κοινωνικών προτύπων, η υποχώρηση των αξιών του γάμου, της οικογένειας και των τέκνων, η επαγγελματική ενασχόληση αμφοτέρων των γονέων, ο κοινωνικός ευδαιμονισμός, η τάση για οικονομική υπερεξασφάλιση, η χαλάρωση των ηθών, η στειρότης, η σωματική και ψυχική κόπωση, η υπερπροστασία των τέκνων, οι αμβλώσεις, η γήρανση του πληθυσμού, η μετανάστευση στο εξωτερικό, η αστυφιλία, η ανεργία, τα τροχαία ατυχήματα, τα ναρκωτικά καθώς και η εθνική και παγκόσμια ανασφάλεια. Ενδεικτικός της μείωσης του πληθυσμού μας είναι ο δείκτης γεννήσεων ανά 1000 κατοίκους, ο οποίος το 1935 ήταν 28.16 γεννήσεις, ενώ το 2005 ήταν 09.69. Η εικονική αριθμητική διατήρηση του πληθυσμού οφείλεται κυρίως στους μετανάστες και δεν αλλοιώνει την τραγική διαπίστωση ότι η δραστηκή μείωση του γηγενούς πληθυσμού, θέτει την χώρα σε υπαρξιακό αδιέξοδο (μη αναπλήρωση και διαιώνιση της φυλής μας, πλήρωση πληθυσμιακών κενών από μουσουλμάνους μετανάστες, μη αξιόμαχες ένοπλες δυνάμεις κ.λ.π.), εάν συνυπολογισθούν, η γεωγραφική της θέση, η επιβουλές γειτονικών κρατών και η έλλειψη συγγενικών λαών.

Από τους προαναφερθέντες παράγοντες οι οποίοι οδηγούν στην υπογεννητικότητα ο σημαντικότερος είναι το σύγχρονο αξιακό σύστημα και το πολιτιστικό μοντέλο του

οποίου κυριότερα χαρακτηριστικά αποτελούν ο μαζικός καταναλωτισμός, η υποχώρηση του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας και η αποθέωση της αντιλήψεως περί ατομικής ελευθερίας. Το σύνθημα οικονομικό επιχείρημα δεν δύναται να ερμηνεύσει το φαινόμενο των περιορισμένων γεννήσεων σε εύπορες οικογένειες σε σχέση με αντίστοιχες οικογένειες μικρότερας οικονομικής επιφάνειας. Η ελληνίδα μητέρα σήμερα θεωρεί ότι τα πολλά τέκνα αναστέλλουν την επαγγελματική της ανέλιξη και συνεπώς τις προσωπικές φιλοδοξίες της και την "κοινωνική της καταξίωση", αυξάνουν το κόστος πέραν των οικογενειακών δυνατοτήτων (συνυπολογίζονται οι βιοτικές, μορφωτικές και περιουσιακές ανάγκες των τέκνων αλλά και η αντίληψη περί οικογενειακής οικονομικής επάρκειας στην οποία περιλαμβάνεται η κατοικία, ο σύγχρονος εξοπλισμός του, το εξοχικό, το αυτοκίνητο κ.λ.π.), στερούν την "ατομική ελευθερία" και "ποιότητα ζωής" της μητέρας (ελεύθερος χρόνος, σπουδές, διακοπές, αλλοιώσεις στην σωματική εμφάνιση) και δημιουργούν πλήθος καθημερινών προβλημάτων (π.χ. δυσχέρεια ανευρέσεως κατοικίας προς ενοικίαση, φύλαξη και ασφάλεια τέκνων, πολύωρη καθημερινή ενασχόληση για την διατροφή, την αγωγή και την ψυχαγωγία τους κ.λ.π.). Τις αντιλήψεις αυτές των υποψηφίων μητέρων ενισχύει η καταναλωτική κοινωνία μας η οποία δημιουργεί πλήθος κατ' επίφαση "αναγκών" και τα ΜΜΕ τα οποία προβάλλουν και επιβραβεύουν την "χειραφετημένη" γυναίκα η οποία έχει οριστικά απαλλαγεί από "μικροαστικές αντιλήψεις" και θέτει το "ατομικό δικαίωμα", όπως εγωκεντρικά αυτό ερμηνεύεται στις μέρες μας, σε απόλυτη προτεραιότητα. Τις αντιλήψεις αυτές της ελληνίδας μητέρας περί τεκνοποίησης ενισχύει και η πολιτική εξουσία με την έλλειψη εθνικού σχεδιασμού επί του θέματος αυτού, την ανακολουθία και αναξιοπιστία της (ψηφίζονται νόμοι και λαμβάνονται αποσπασματικά μέτρα τα οποία συχνά καταργούνται ή τροποποιούνται κατά το δοκούν με την εναλλαγή προσώπων ή κομμάτων στις εκάστοτε κυβερνήσεις).

Από τα 11εκ. κατοίκους, οι γηγενείς Έλληνες ανέρχονται στα 10.452.500 εκ. και οι υπόλοιποι είναι μετανάστες από Αλβανία (481.660), Βουλγαρία (43.980), Ρουμανία (25.375), Ουκρανία (19.785) Πακιστάν (15.800), Ρωσία (13.600), Γεωργία (13.255), Ινδία (10.045) και διάφορες άλλες εθνότητες (72.413). Στις εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να προστεθεί άγνωστος τεράστιος αριθμός λαθρομεταναστών οι οποίοι εισέρχονται αθρόως, κατά τα τελευταία έτη, κυρίως από τον Έβρο, το Αιγαίο και την Αλβανία. Οι κύριες εθνότητες των λαθρομεταναστών συμπεριλαμβάνουν Αλβανούς, Πακιστανούς, Κούρδους, Αφγανούς, Ιρακινούς και υποσαχάριους Αφρικανούς (π.χ. Σομαλούς, Νιγηριανούς κ.λ.π.). Η χώρα μας είχε 813.353 μαθητές Δημοτικού το 1990, ενώ το 2000 έφθαναν τις 643.457 (170.000 λιγότεροι εντός δεκαετίας). Σύμφωνα με εκτιμήσεις, το 2031 οι αλλοδαποί μαθητές θα είναι της τάξεως των 600.000, ενώ οι αντίστοιχοι Έλληνες θα φθάνουν τις 300.000 περίπου.

Η εγκατάλειψη της περιφέρειας (έλλειψη κινήτρων, επενδύσεων, υποδομών κ.λ.π.), προέκαλε την πληθυσμιακή αποδυνάμωσή της ακόμη και σε περιοχές εθνικά ευαίσθητες όπως οι νήσοι του Αιγαίου και η Θράκη. Κατά συνέπεια η προεξοικονομική πολιτική φιλοδοξία εγκαταστάσεως στην ελληνική επαρχία των επαναπαρισθέντων ομογενών (Ποντίων, Βορειοηπειρωτών), δεν ήταν τίποτε άλλο από φραστικές πομφόλυγες άνευ αντικρίσματος, αφού ελλείπει ευκαιριών, την εγκατέλειπαν ακόμη και οι γηγενείς. Τελικώς τόσο οι επαναπαρισθέντες, όσο και οι αλλοεθνείς μετανάστες συσσωρεύθηκαν κατά πλειοψηφία στα αστικά κέντρα της χώρας και κυρίως στο λεκανοπέδιο Αττικής.

Πέραν των δυσχερών αφομοιώσεως κυρίως των εκατοντάδων χιλιάδων Μουσουλμάνων ξένων μεταναστών, η χώρα μας διατρέχει επιπρόσθετους κινδύνους λόγω γειτνια-

σεως με μουσουλμανικές χώρες ή χώρες με ισχυρές μουσουλμανικές μειονότητες, οι οποίες είτε απειλούν ευθέως την εθνική της κυριαρχία, είτε διατηρούν αλυτρωτικές βλέψεις εναντίον της. Η νομιμοποίηση των Μουσουλμάνων αυτών μεταναστών και κυρίως η απόκτηση από αυτούς της ελληνικής ιθαγένειας, σε συνδυασμό με τα προλεχθέντα για το δημογραφικό εθνικό πρόβλημα και την δική τους υπεργεννητικότητα, σύντομα θα καταστήσει τους Έλληνες μειονότητα στην χώρα τους και θα ενισχύσει δραματικά τις διεκδικήσεις των γειτονικών κρατών.

Εάν ο συνδυασμός του δημογραφικού προβλήματος με την μετανάστευση δημιουργεί σημαντικές ανησυχίες για το ευρωπαϊκό μέλλον, στην Ελλάδα θα έπρεπε να δημιουργεί προ καιρού την εθνική επιθανάτιο αγωνία και τις ενστικτώδεις αντιδράσεις που γεννώνται αντανάκλαστικά από το αίσθημα της συλλογικής αυτοσυντηρήσεως, σε κάθε υγιή κοινωνία. Αντ' αυτού παρατηρείται ανεξήγητη πολιτική αδράνεια καθώς και κοινωνική μοιρολατρεία και παθητικότητα η οποία προσμοιάζει με ασθενή ο οποίος έχοντας απωλέσει κάθε ικμάδα ζωτικότητας, αυτοπεποιθήσεως και θελήσεως για ζωή, έχει αφεθεί στον επικείμενο αργό θάνατο.

Η μη αναγωγή του θέματος "δημογραφικό/μετανάστευση" σε ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΠΙΒΙΩΣΕΩΣ και η προκλητικά υποτονική και προσχηματική αντιμετώπισή του (σε συνδυασμό με την μεταπολιτευτική απώλεια του αισθητηρίου ομιλίας της ελληνικής γλώσσας και γνώσεως της Ιστορίας μας από τις νεότερες γενεές, ελέω διαδοχικών κυβερνήσεων και των διαρκών "οραματικών μεταρρυθμίσεων" του υπουργείου παιδείας), από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, δυνατόν να αποδοθεί σε μία από τις ακόλουθες αιτίες:

- Πολιτική αφέλεια ισοδύναμη με την αντίστοιχη της Στρουθοκαμήλου.

- Μικρομματικός καιροσκοπισμός με βασικό γνώμονα το πολιτικό κόστος.
- Μη επικέντρωση της πολιτικής (εκουσίας ή ακουσίας) στην μοναδική αποστολή των πολιτικών εκπροσώπων του ελληνικού λαού που είναι η προάσπιση των ελληνικών Εθνικών Συμφερόντων και μόνο αυτών.

- Ανικανότητα του πολιτικού πολιτικού κόσμου η οποία επιτείνεται με την υιοθέτηση της θολής κοσμοπολιτικής, διεθνιστικής (και πάντως όχι εθνικής) ιδεολογικής συγχίσεως, από σημαντική μερίδα των μελών του ελληνικού κοινοβουλίου (Δεν είναι τυχαίο το προκλητικό γεγονός ότι πολιτικοί ταγοί και επιφανή πολιτικά στελέχη, κυρίως των κομμάτων εξουσίας, είναι μέλη λεσχών διεθνούς συνθέσεως και αγνώστου διοικήσεως, οι οποίες συνεδριάζουν με μυστική ατζέντα και κεκλεισμένων των θυρών. Μόνον αφελείς θα πίστευαν ότι τα συμφέροντα των λεσχών/οργανώσεων αυτών ταυτίζονται με τα αμιγώς εθνικά συμφέροντα).

- Συνδυασμός των ανωτέρω.

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΣΕ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

Προβάλλοντας την τρέχουσα δημογραφική κατάσταση, διαφαίνεται ότι το ευρωπαϊκό ποσοστό επί του παγκοσμίου πληθυσμού θα εξακολουθήσει να μειώνεται. Η φυσική αύξηση του ευρωπαϊκού πληθυσμού θα είναι αρνητική από το 2015 (περισσότεροι θάνατοι από γεννήσεις), ενώ ο συνολικός ευρωπαϊκός πληθυσμός θα εξακολουθήσει να αυξάνεται (λόγω μεταναστευσεως) έως το 2025, μετά το οποίο θα αρχίσει η επιταχυνόμενη πτώση του. Σύμφωνα με προβλέψεις των Ηνωμένων Εθνών, ο ευρωπαϊκός πληθυσμός θα αυξηθεί από 472 εκ. το 2005, σε 478 εκ. το 2025, ενώ το 2050 θα ανέρχεται στα 462 εκ.. Η μείωση του πληθυσμού, περί το έτος 2050, θα είναι μεγαλύτερη στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη, καθώς και στην Γερμανία.

Η πολιτική της πολυπολιτισμικότητας την οποία μέχρι

στιγμής εφαρμόζει η Ευρώπη, διευκολύνει την εντός των κρατών της δημιουργία εθνικών και πολιτισμικών θυλάκων μεταναστών, απροθύμων να ενσωματωθούν και να υιοθετήσουν τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες. Η εξέλιξη αυτή προκαλεί κοινωνική αντιπαλότητα και ανταγωνισμό μεταξύ ομάδων διαφορετικής πολιτισμικότητας εντός ενός κράτους και δυναμοτίζει την κοινωνική του συνοχή, κυρίως μάλιστα όταν οι διαφορές υποδαυλίζονται και ενισχύονται από κέντρα εκτός Ευρώπης. Είναι ήδη γνωστό ότι οι μουσουλμανικές κοινότητες εντός της Ευρώπης δέχονται ισχυρές επιδράσεις του ριζοσπαστικού Ισλάμ και διατηρείται διαρκής, πολυεπίπεδη και σύνθετη επικοινωνία με αριθμό Ισλαμικών χωρών ανά τον κόσμο.

Ένα βασικό θέμα που θα πρέπει να απασχολεί την Ε.Ε., είναι ο απαιτούμενος αριθμός μεταναστών για την αναπλήρωση του φθίνοντος ενεργού πληθυσμού. Εάν υποθεθεί μηδενική μελλοντική μετανάστευση, ο ενεργός ευρωπαϊκός πληθυσμός θα μειωθεί κατά 26 εκ. από το 2005 έως το 2025 και κατά 66 εκ. από το 2005 έως το 2050. Τυχόν αναπλήρωση του κενού με μετανάστες θα απαιτούσε 1.3 εκ. ενεργούς μετανάστες ετησίως από το 2005 έως το 2025 και 1.6 εκ. από το 2025 έως το 2050. Δεδομένου ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων μόνο το 70% των εισερχομένων μεταναστών ευρίσκονται σε ηλικία εργασίας, οι απαιτούμενοι μετανάστες θα έφθαναν τα 2.0 εκ. ετησίως για την περίοδο 2005 - 2025 και 2.3 εκ. ετησίως από 2025 - 2050. Συνεπώς από το 2005 έως το 2050 θα απαιτούντο συνολικά 95 εκ. μετανάστες στην Ε.Ε. και με δεδομένη την δημογραφική ευρωπαϊκή συρρίκνωση, ο αριθμός αυτός ευρίσκεται σαφώς εκτός των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων αφομοιώσεώς του. Κάθε ευρωπαϊκή χώρα με ρυθμό γεννητικότητας κάτω του ορίου αναπληρώσεως (2.1), όπως συμβαίνει στις μέρες μας, υποδεχόμενη συστηματικά μετανάστες, οι οποίοι μάλιστα αναπαράγονται με υψηλούς ρυθμούς, είναι μαθηματικώς βέβαιοι ότι τελικώς θα διαμορφώσει ένα πληθυσμό ξένων οι οποίοι σύντομα θα αποτελέσουν πλειοψηφία και τελικά θα κυριαρχήσουν ολοκληρωτικά.

Η ελληνική κοινή γνώμη η οποία αδυνατεί να παρακολουθήσει την διακύμανση των δημογραφικών δεικτών, δεν συνειδητοποιεί την δαμόκλειο σπάθη της δημογραφικής καταρρέυσεως και τόσο το κράτος όσο και τα ΜΜΕ εκουσίως ή ακουσίως συντηρούν την άγνοια αυτή, με συνέπεια η επί δεκαετίες μη πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος να μην επιφέρει κοινωνικές αντιδράσεις με ανάλογο πολιτικό κόστος. Το μεταναστευτικό ρεύμα στην χώρα μας έχει αμβλύνει τις επιπτώσεις του δημογραφικού προβλήματος και ανέβαλε την οφειλομένη εθνική αντίδραση. Η κοινή γνώμη υπό την αποπροσανατολιστική καθοδήγηση των πολιτικών κομμάτων και των ΜΜΕ, επικαλούμενων διεθνιστικές και ανθρωπιστικές απόψεις, δεν έχει αντιληφθεί ότι οι μετανάστες δημιουργούν μη αναστρέψιμο καθεστώς αλλοιώσεως της συνθέσεως του πληθυσμού, καθώς και της φυσιολογίας του.

Οι Έλληνες ήδη βιώνουν τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές επιπτώσεις της μαζικής μεταναστευσεως όπως προστριβές στην αγορά εργασίας, αύξηση εισφοροδιαφυγής, αύξηση της βαρειάς εγκληματικότητας (φόννοι, ληστείες, βιασμοί, διακίνηση ναρκωτικών και όπλων, εμπόριο γυναικών, παραχαράξεις κ.λ.π) και παραβατικότητας, ενώ παράλληλα έχουν αυξηθεί ασθένειες όπως ηπατίτιδα Β, ηπατίτιδα C, φυματίωση, τροπικές ασθένειες, έιτζ κ.λ.π..

Κατά τα επόμενα έτη οι πολυπληθείς μετανάστες και κυρίως οι απόγονοί τους, διατηρώντας τα δικά τους εθνοθησκευτικά χαρακτηριστικά (κυρίως οι Αφροασιάτες μουσουλμάνοι), θα διεκδικήσουν επαγγελματική και κοινωνική αναβάθμιση, καθώς και συμμετοχή στα κοινά, δημιουργώντας έτσι κοινωνικές πολώσεις και τριγμούς στην κοινωνική συνοχή (σε συνδυασμό με την πληθυσμιακή εθνική συρρίκνωση, την οικονομική δυσπραγία και την ανεργία). Θα ήταν εύκολο για τον ελληνικό λαό να αντιληφθεί με απλή παρουσίαση

μετριοπαθών υπολογισμών, ότι εάν δεν αντιδράσει άμεσα, τα εγγόνια του θα ζούν ως μειονότητα σε μία πατρίδα που κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά, δεν θα θυμίζει σε τίποτε την Ελλάδα του χτες, ενώ σε εθνικό επίπεδο θα την νέμονται γείτονες, ξένα κέντρα και Μεγάλες Δυνάμεις, οι οποίοι μεταξύ άλλων θα χρησιμοποιούν, καθοδηγούν και ποδηγετούν τις τεράστιες αναφομοιώτες μεταναστευτικές μάζες του εσωτερικού, για την εξυπηρέτηση των εθνικών τους συμφερόντων.

Έχει διαφανεί διαχρονικά ότι οι μουσουλμανικές κοινωνίες δεν αφομοιώνονται αλλά αντιθέτως δημιουργούν ιδιαίτερους κοινωνικούς και πολιτιστικούς ταχώς διευρυνόμενους (λόγω γεννήσεων) θύλακες, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με τα δυτικά πρότυπα και αξίες. Έχει έμπρακτα αποδειχθεί ότι ακόμη και σε φερόμενες ως "ήπιες" μουσουλμανικές μειονότητες, δεν υπάρχουν δομές και ανασχετικοί μηχανισμοί παρεμποδίσεως και απομονώσεως των φανατικών και ακραίων υποστηρικτών του Ισλάμ.

Η Τουρκία, έχει ήδη διοχετεύσει περί τα 3 εκ. Τούρκων μεταναστών στην Ευρώπη. Το εργατικό δυναμικό της αναμένεται ότι θα αυξηθεί από τα 35 εκ. σήμερα στα 47 εκ. το 2025 και στα 51 εκ. το 2050. Ενδεχόμενη είσοδος της Τουρκίας στην Ε.Ε. θα αυξήσει τεχνητά τον ευρωπαϊκό δείκτη γεννητικότητας αλλά θα συντελέσει καθοριστικά στην αλλοίωση των πολιτιστικών γνωρισμάτων που την χαρακτηρίζουν. Υπάρχει υψηλή πιθανότητα να δικαιωθεί ο πρώην Πρόεδρος της Τουρκίας Τουρκκούτ Οζάλ, ο οποίος υποστήριζε ότι *"Δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο"*. Το 1930 οι πληθυσμοί Ελλάδος Τουρκίας ανήρχοντο σε 6.2 και 13.6 εκ. αντίστοιχα. Σήμερα (μετά μία γενεά) οι πληθυσμοί έχουν διαμορφωθεί σε 10.2 και 70 εκ.. Το 2030 ο ελληνικός πληθυσμός θα είναι μικρότερος των 8 εκ. και ο αντίστοιχος τουρκικός θα εγγίζει τα 100 εκ.. Ανάλογη αύξηση γεννητικότητας έχει και η αναθεωρητική Αλβανία η οποία από τα 1.2 εκ το 1945, τώρα είναι περισσότερο από 3.5 εκ., ενώ οι Αλβανοί των Τιράνων, του Κοσσόβου και Τετόβου μαζί ξεπερνούν τα 6.5 εκατομμύρια (οι πληθυσμιακές εξελίξεις του Κοσσόβου, μεταξύ Σέρβων και Αλβανών και οι επιπτώσεις τους, θα έπρεπε να μας απασχολούν ιδιαίτερα).

Είναι γνωστό το γεγονός των υπαρκτών εθνικών απειλών, με κυριώτερη την τουρκική απειλή η οποία αμφισβητεί την εθνική μας κυριαρχία και διεκδικεί απερίφραστα τμήματα της εθνικής μας επικράτειας. Ο πυρήνας της μαχητικής ικανότητας των Ενόπλων μας Δυνάμεων και του αποτρεπτικού ρόλου των, είναι το έμφυχο δυναμικό τους το οποίο προέρχεται από την στράτευση των νέων που γεννούν οι Ελληνίδες μητέρες. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι νέοι που γεννήθηκαν το 1978 (κλάση 1999) ήταν 89.208, ενώ αυτοί που γεννήθηκαν το 2000 (κλάση 2021) είναι μόνο 50.719 (μείωση κατά 38.489, εντός 20ετίας). Στο παράδειγμα αυτό θα πρέπει να συνυπολογισθούν οι μειώσεις θητείας, οι αναβολές λόγω σπουδών και υγείας, οι ανυποταξίες (κυρίως εξωτερικού), καθώς και η δυσανάλογη αύξηση πληθυσμού των χωρών που συνιστούν εθνική απειλή η οποία στα επερχόμενα έτη θα καταστεί συντριπτική. Η πλήρης αντικατάσταση στρατιωτών θητείας με μόνιμους ΕΠΟΠ και ΕΠΥ (των οποίων η εξειδίκευση και εμπειρία δεν υποτιμάται), εκτιμάται ότι δεν λύνει το πρόβλημα διότι και οι μόνιμοι μεγαλώνουν ηλικιακά, επιβαρύνουν οικονομικά τον κρατικό προϋπολογισμό και κυρίως αποκόπτουν τις Ε.Δ. από τον ελληνικό λαό (μισθοφορικό καθεστώς), με αποτέλεσμα η εκπλήρωση της υψηλής αποστολής των Ε.Δ., να μην θεωρείται εθνική υπόθεση όλης της κοινωνίας, με ενεργό συμμετοχή αυτής. Επιπλέον η

μειωμένη θητεία επηρεάζει δυσμενώς την εφεδρεία των Ε.Δ., ενώ η αστυφιλία ερημώνει τις παραμεθόριες περιοχές και προκαλεί μείζονα προβλήματα στην επιστράτευση των μονάδων στα σύνορα οι οποίες επωμίζονται το κύριο βάρος του αγώνος κατά την αρχική σύγκρουση.

Οι αρνητικές επιδράσεις της υπογεννητικότητας στην χώρα μας είναι πολλαπλές, αλληλοσυνδεόμενες και πολλών κατηγοριών. Επιγραμματικά αναφέρονται οι πλέον σημαντικές:

-Συνεχής γήρανση πληθυσμού και από κάποιο κρίσιμο σημείο και μετά, μη αναστρέψιμη.

-Πληθυσμιακά κενά στην επικράτεια και ιδιαίτερα σε παραμεθόριες περιοχές (π.χ. οι γεννήσεις σε Λέσβο, Χίο, Σάμο το 1971 ήταν 1564, 855, 548 αντίστοιχα, ενώ το 1999 ανήρχοντο στις 962, 449, και 331).

-Αύξηση πιθανότητας γειτονικών διεκδικήσεων και συγκρούσεων με παράλληλη απομείωση της μαχητικής ικανότητας των Ε.Δ..

-Ανεπαρκές εργατικό δυναμικό, δυσανάλογη αύξηση λόγου εργαζομένων και συνταξιούχων με σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Ο Γάλλος δημοσιογράφος διετύπωσε το γεγονός αυτό επιγραμματικά: *"Χωρίς παιδιά σήμερα, χωρίς σύνταξη αύριο"*.

-Μικρή εσωτερική φορολογική και καταναλωτική βάση με διαρκώς επιδεινούμενες οικονομικές επιπτώσεις (π.χ. η αγορά της Τουρκίας των 80 εκ. είναι περισσότερο ελκυστική από την ελληνική των 10 εκ.).

-Ισχυρό κίνητρο για μαζική λαθρομετανάστευση.

-Σταδιακή απώλεια της ελληνικής πολιτιστικής κουλτούρας και ελληνικής αυτοσυνειδήσεως, με κίνδυνο οριστικής εξαλείψεως του ελληνισμού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι κυριότερες στρατηγικές **προσωρινής** και αμέσου αντιμετώπισεως των φαινομένων της γηράνσεως του ευρωπαϊκού πληθυσμού και της μειώσεως του γηγενούς ενεργού πληθυσμού συνοψίζονται στα ακόλουθα και ασφαλώς η εφαρμογή μίας εξ αυτών δεν αναιρεί την εφαρμογή των υπολοίπων :

- Υψηλότερος ρυθμός συμμετοχής ενεργού πληθυσμού και κυρίως γυναικών. Η λύση αυτή προϋποθέτει κατάλληλη αύξηση των υποδομών φροντίδας μικρών τέκνων (παιδικόι σταθμοί, ολοήμερα σχολεία, μεταφορές κ.λ.π.).

- Μεγαλύτερες ηλικίες συνταξιοδοτήσεως και αναλόγως του προσδοκίμου ορίου ζωής. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2003, η απασχόληση των ηλικιών από 65 - 74 ετών στην Ευρώπη έφθανε το 5.6%, ενώ στις Η.Π.Α. το 18.5%.

- Κατάλληλη μεταναστευτική πολιτική. Είναι γεγονός ότι από τα 1.7 περίπου εκατομμύρια εισερχομένων μεταναστών ετησίως στην Ευρώπη, ελάχιστο ποσοστό πληρεί τις εργασιακές απαιτήσεις των χωρών υποδοχής, από πλευράς μορφωτικής υποδομής, εξειδικεύσεως και δεξιοτήτων. Ήδη κάποιες χώρες όπως η Γαλλία και Αγγλία έχουν τροποποιήσει κατάλληλα την νομοθεσία τους προκειμένου να δέχονται κατά προτεραιότητα τους μετανάστες οι οποίοι πληρούν τα σχετικά κριτήρια.

Εάν η ροή μεταναστών προς την Ευρώπη συνεχισθεί με τους τρέχοντες έστω ρυθμούς και η ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική δεν μεταβληθεί, είναι προφανής μία αυξανόμενη και τελικά μη αναστρέψιμη μετάβαση σε ένα ευρωπαϊκό πληθυσμό ξένης προελεύσεως πολύ πριν από την λήξη του 21ου αιώνα με ότι αυτό συνεπάγεται για τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό όπως τον γνωρίζουμε (Δυτικές πολιτιστικές και κοινωνικές κατακτήσεις, αξίες και πρότυπα).

Η Ιστορία καταρρίπτει τις θεωρίες "διανοουμένων" περί πολυπολιτισμικών κρατών και κοινωνιών, αφού κατά το παρελθόν μόνο ταραχώδεις πολυπολιτισμικές αυτοκρατορίες υπήρξαν και αυτές δεν διακυβερνήθηκαν δημοκρατικά αλλά με σιδηρά πυγμή. Χώρες όπως οι Η.Π.Α., δίχως μακράιωνη ιστορία και συσταθείσες από μετανάστες, αποτελούν διαφορετική περίπτωση. Ακόμη πάντως και στις εν λόγω χώρες κοινοί συννεκτικοί δεσμοί όπως το Δυτικό σύστημα αξιών, η Αγγλική γλώσσα και η καλλιέργεια εθνικής συνειδήσεως, απαιτούνται και επιβάλλονται.

Οι ουτοπικές "πολυπολιτισμικές" απόψεις είτε προέρχονται από αφελείς εξωραϊσμούς υπαρκτών προβλημάτων, είτε από δόλιους σχεδιασμούς (το πιθανότερο), με χρήση εύπεπτων συνθημάτων όπως "κοινωνία χωρίς σύνορα", "πανανθρώπινα δικαιώματα", "παγκόσμια διακυβέρνηση", "πλανήτης αυτόνομων πολιτών", "διεθνής συνοχή προλετάρων" κ.λ.π.. Η δημιουργία "πολυπολιτισμικών κοινωνιών" φαίνεται ότι με την πάροδο του χρόνου αποβαίνει υπέρ των μεταναστών και θέτει σε κίνδυνο τα Δυτικά κεκτημένα. Κατά συνέπεια η Ευρώπη, για λόγους αυτοσυντηρήσεως, θα πρέπει να εφαρμόσει ολοκληρωμένη μεταναστευτική στρατηγική και να λάβει τάχιστα μέτρα ενσωματώσεως των μεταναστών στις τοπικές φιλοξενούσες κοινωνίες, τα οποία θα αποτελούν και απαραίτητη προϋπόθεση παραμονής τους σε ευρωπαϊκά κράτη (κατ' ελάχιστον εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας με μουσουλμανικά κράτη). Επιπλέον η Ευρώπη θα πρέπει να ελέγξει το φαινόμενο της μεταναστεύσεως τόσο ποσοτικά (ποσοστά ανά ευρωπαϊκό κράτος), όσο και ποιοτικά (εξειδίκευση μεταναστών αναλόγως ευρωπαϊκών αναγκών και βαθμού αφομοιωσιμότητας). Πέραν των κατασταλτικών μέτρων κατά της ισλαμικής τρομοκρατίας, η Δύση θα πρέπει να προβεί σε συστηματική και εκτεταμένη εκστρατεία **καταπολεμήσεως της ιδεολογίας του ακραίου Ισλάμ** που αποτελεί το αντίπαλο Κέντρο Βάρους. Τέλος για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της ευρωπαϊκής υπογεννητικότητας, ισχύουν οι προτάσεις που ακολουθούν για την περίπτωση της Ελλάδος.

Η μετανάστευση στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται μόνο με ανθρωπιστικά κριτήρια και με οικονομικούς όρους οφέλους (και αυτοί είναι συζητήσιμοι). Στην μεταναστευτική πολιτική θα πρέπει να συνυπολογίζονται οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην εθνική κυριαρχία, την κοινωνική συνοχή, τις Ένοπλες Δυνάμεις, την εγκληματικότητα και τα πάσης μορφής ζωτικά συμφέροντα των γηγενών ελλήνων πολιτών. Η χώρα μας θα πρέπει να καθορίσει το ταχύτερο ποσοτικά (μέγιστος αποδεκτός αριθμός) και ποιοτικά (εξειδίκευση, ηλικίες, αναμενόμενος βαθμός ενσωματώσεως στην κοινωνία κ.λ.π.) κριτήρια υποδοχής μεταναστών. Η ελληνική ιθαγένεια θα πρέπει να χορηγείται με αυστηρότατα κριτήρια (και πάντως αυστηρότερα από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο, λόγω εθνικής και γεωγραφικής ιδιαιτερότητας).

Τα ελληνικά κόμματα εξουσίας, προωθούν (έστω και υπό προϋποθέσεις) την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. και πιέζουν προς τούτο τους υπολοίπους διστακτικούς ευρωπαίους, οι οποίοι απορούν με την εμμονή του θύματος επ' ωφελεία του θύτου, ο οποίος απαγορεύει επ' απειλή πολέμου την άσκηση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και διακηρύσσει ευθέως τις αναθεωρητικές του προθέσεις. Ουδείς Έλληνα πολιτικός εξ' αυτών βεβαίως δεν έχει εξηγήσει επαρκώς κατά ποίον τρόπο μία ευρωπαϊκή Τουρκία θα αποστεί των φιλοδοξιών και του αναθεωρητισμού της (διαδραματίζουσα κεντρικό πλέον ρόλο στην Ευρώπη και απουσία θεσμικών ευρωπαϊκών εγγυήσεων), καθώς και το τρόπο με τον οποίο θα αποτραπεί μία ειρηνική πληθυσμιακή και οικονομική εισβολή στις ευαίσθητες αραιοκατοικημένες παραμεθόριες περιοχές μας.

Η σύγχρονη ελληνίδα δεν πρόκειται να δημιουργήσει πολυμελή οικογένεια με επιχειρήματα του τύπου "ενίσχυση του εργατικού δυναμικού", "κίνδυνος περικοπής συντάξεων", "διατήρηση και ενίσχυση των Ε.Δ." κ.λ.π.. Το βασικό ζητούμενο είναι η αλλαγή του αξιακού μας συστήματος με έμφαση στην συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή έναντι του επικρατούντος ατομικισμού, ανταγωνισμού, μειώσεως του αισθήματος ασφαλείας και ελλείψεως οράματος για το μέλλον. Η αλλαγή αυτή θα πρέπει να συνοδεύεται από την λήψη οικονομικών σχετικών μέτρων επικουρικού χαρακτήρος. Η ελληνίδα θα τεκνοποιεί όταν εξασφαλισθούν κατ' ελάχιστον οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Δημιουργία Υφυπουργείου στο Υπουργείο Εσωτερικών για την εκπόνηση και εφαρμογή μακροπροθέσμου εθνικού στρατηγικού σχεδίου για το Δημογραφικό και την στήριξη της ελληνικής οικογένειας πολυτέκνων.
- Δημιουργία διαρκούς διακομματικής επιτροπής ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, εμπλουτισμένης με προσωπικότητες από τον χώρο της επιστήμης, της αγοράς και των πολυτέκνων οικογενειών, με σκοπό την παρακολούθηση εφαρμογής των εκάστοτε σχετικών μέτρων και την δυναμική υποβολή προτάσεων βελτιώσεως ή αλλαγής αυτών, αναλόγως με τα μετρούμενα αποτελέσματα.
- Εκπόνηση εθνικού σχεδίου οικονομικής αναπτύξεως της χώρας (ιδιαίτερα της περιφέρειας) και διακομματική εφαρμογή αυτού, για την οικονομική ανάκαμψη, την μείωση της ανεργίας, την συγκράτηση πληθυσμού στην περιφέρεια και την μείωση διαρροής της νεολαίας στο εξωτερικό.
- Χωροταξικός σχεδιασμός της χρήσεως γης, αντασμός και ενίσχυση των αγροτών για επαύξηση των εκτάσεών τους.
- Δημιουργία επάρκειας ολοήμερων βρεφοκομικών και παιδικών σταθμών για έλληνες πολίτες (πρόβλεψη λειτουργίας κατά τους θερινούς μήνες, λόγω εργασίας γονέων)
- Ίδρυση νεογονολογικών κέντρων και συμβουλευτικών σταθμών εγκύου στην περιφέρεια.
- Δωρεάν τοκετός ελληνίδων από το τρίτο τέκνο και μετά. Επιδότηση διαδικασίας τεχνητής γονιμοποιήσεως (μέχρι κάποιου αριθμού προσπαθειών).
- Απαλλαγή φόρου ιδιοκατοικίσεως, πρώτης κατοικίας, γονικής παροχής και κληρονομιάς, για ελληνικές πολυμελείς οικογένειες και αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος. Χορήγηση ευνοϊκών δανείων για απόκτηση πρώτης κατοικίας με κλιμακούμενες φοροαπαλλαγές αναλόγως του αριθμού τέκνων και του οικογενειακού εισοδήματος.
- Απαλλαγή φόρου καταναλώσεως, για αυτοκίνητα έως 2000 κ.ε., για ελληνικές οικογένειες τεσσάρων και άνω τέκνων, αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος.
- Δωρεάν ιατρική περίθαλψη για κάθε τέκνο πολυμελούς ελληνικής οικογένειας, μέχρι την ενηλικίωσή του, στα δημόσια νοσοκομεία..
- Επίδομα από το τρίτο τέκνο και μετά (με αύξουσα κλίμακα) στους έλληνες πολίτες, έως την ενηλικίωσή του και αναλόγως του οικογενειακού εισοδήματος.
- Μερική επιδότηση ιδιοκτητών οι οποίοι ενοικιάζουν τις κατοικίες τους σε πολυμελείς ελληνικές οικογένειες.
- Να διανέμονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, βασικά τρόφιμα στις πολύτεκνες ελληνικές οικογένειες, αναλόγως του εισοδήματός των.
- Συνυπηρέτηση συζύγων πολυμελών οικογενειών.
- Στήριξη μονογονεϊκών ελληνικών οικογενειών και ανύπαντρων ελληνίδων μητέρων καθώς και κοινωνική τους αποδοχή (προσαρμογή στα νέα κοινωνικά δεδομένα).
- Επιπλέον μοριοδότηση στους διαγωνισμούς ΑΣΕΠ για την πρόσληψη στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στο ένα από τα τέσσερα τέκνα ή στα δύο από τα πέντε τέκνα πολυμελών

οικογενειών.

- Κλιμακωτή αύξηση πλασματικού χρόνου υπηρεσίας στον πολύτεκνο γονέα, με ευμενή επίπτωση στον μισθό και την σύνταξή του.
- Κίνητρα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις για πρόσληψη πολυτέκνων γονέων, με ανάλογες φοροαπαλλαγές.
- Σειρά εκπτώσεων σε οργανισμούς κοινής ωφελείας και μέσω μεταφορές, για πολύτεκνες οικογένειες.
- Ειδικά κίνητρα εγκαταστάσεως πολυτέκνων Ελλήνων σε παραμεθόριες περιοχές (δάνεια, κατοικία κ.λ.π.)
- Προτεραιότητα σε τέκνα πολυτέκνων ελληνικών οικογενειών στην παροχή δημοσίων υποτροφιών, εφ' όσον ασφαλώς πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις επιδόσεων.
- Έκπτωση από φόρο εισοδήματος, δωρεών προς σωματεία Ελλήνων πολυτέκνων.
- Φορολογική επιβάρυνση ατέκνων, όσο αυτοί ευρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία (με εξαίρεση τους έχοντες υιοθετήσει τέκνα).
- Απλοποίηση και επιτάχυνση διαδικασιών υιοθετήσεως τέκνων από Έλληνες γονείς, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό της χώρας.
- Δημιουργία "Δημογραφικού Ταμείου", το οποίο θα χορηγεί τα νομοθετημένα επιδόματα μόνο στους Έλληνες υπηκόους. Η χορήγηση επιδομάτων μέσω ασφαλιστικών ταμείων είναι λανθασμένη, αφού από αυτήν ωφελούνται κυρίως οι αλλοδαποί οι οποίοι συνήθως υπερβαίνουν τα τρία παιδιά. Τα έσοδα του ταμείου θα πρέπει να ενισχύονται και από εράνους στο εσωτερικό και εξωτερικό (π.χ. ομογένεια), εκτός προϋπολογισμού.
- Να εξετάζονται ευνοϊκά οι μεταγραφές ελληνών φοιτητών ΑΕΙ και ΤΕΙ, μελών πολυμελών ελληνικών οικογενειών σε κοινό τόπο φοιτήσεως.
- Νομοθετικά και ηθικά εμπόδια στις εκτρώσεις (π.χ. υποχρέωση υποψηφίας ελληνίδας μητέρας να αντιληφθεί με την βοήθεια της επιστήμης, τον ζωντανό οργανισμό που φέρει και να της δίδεται χρόνος για δεύτερη σκέψη ή οι εκτρώσεις να επιτρέπονται μόνο σε περιπτώσεις κινδύνων υγείας ή σημαντικών κοινωνικών και ψυχολογικών επιπτώσεων, όπως επί παραδείγματι ο βιασμός).
- Συστηματική εκστρατεία μείωσης τροχέων ατυχημάτων.
- Διαμόρφωση εκπαιδευτικής ύλης όλων των βαθμίδων του Υπουργείου Παιδείας κατά τρόπο που να προβάλλονται τα πολλά παιδιά και η αγωγή τους, ως πηγή ουσιαστικής δημιουργίας, προσφοράς, χαράς και ευτυχίας.
- Υποχρεωτική στράτευση ανδρών και γυναικών, αμέσως μετά την συμμετοχή τους στις Πανελλήνιες εξετάσεις για μία ή δύο φορές (18 - 19 ετών). Οι γυναίκες ειδικότερα να έχουν την εναλλακτική επιλογή της κοινωνικής θητείας, ίσης διάρκειας, μετά την βασική στρατιωτική εκπαίδευση.
- Επιπλέον διευκολύνσεις σε πολύτεκνες οικογένειες στρατιωτικών, λόγω της ιδιομορφίας και των αντιξοοτήτων του λειτουργήματός των (π.χ. μη ύπαρξη ωραρίου, μη συνδικαλιστική εκπροσώπηση, συχνές μεταθέσεις, επιβαρύνσεις και απουσίες κ.λ.π.).
- Αποαστικοποίηση μέσω σειράς μέτρων και κινήτρων για την περιφέρεια.
- Επικύρωση εθνικού αισθήματος ευθύνης των ΜΜΕ (και πέραν των στενών εμπορικών υπολογισμών κόστους/οφέλους), ως καθοριστικών διαμορφωτών της κοινής γνώμης, προκειμένου να προβάλλουν, επιβραβεύουν και σέβονται την πολύτεκνη μητέρα (εργαζόμενη ή μη), η οποία υπερβαίνουσα την εγωπάθεια και την αυταρέσκεια και δίχως να εγκαταλείπει τα ατομικά της κεκτημένα, υπηρετεί την ζωή (υψίστη πρόκληση), γεννώντας έλληνες πολίτες με ανάλογη ανατροφή και αγωγή. Επιπλέον τα ΜΜΕ θα πρέπει να επισημαίνουν συστηματικά τους κινδύνους της υπογεννητικότητας, των εθνικών απειλών και των επιπτώσεων από την μείωση της

μαχητικής ικανότητας των Ε.Δ..

- Διατήρηση και αύξηση εμπλοκής της Εκκλησίας στο κοινωνικό έργο ενισχύσεως των πολυμελών χριστιανικών ελληνικών οικογενειών, με συστηματικές ενέργειες, άμεσα αντιληπτές από αυτές.
- Συστηματική ενημέρωση κοινής γνώμης, με την βοήθεια της στατιστικής επιστήμης, για το γεγονός ότι τα τέκνα πολυμελών οικογενειών ενδεχομένως εκκινούν με οικονομικό μειονέκτημα, το οποίο όμως υπερκαλύπτεται από την αδελφική αλληλεγγύη, αγάπη και άμιλλα, που τα καθιστά ψυχικώς ευσταθή και μαχητικά.
- Αυστηροποίηση του Νόμου περί ιθαγένειας, πλέον του μέσου όρου των αντιστοίχων της Ε.Ε., λαμβανομένων υπ' όψη των ιδιαιτεροτήτων της χώρας (π.χ. ανισοβαρής αναλογία μεταναστών και γηγενών, επιβουλές γειτόνων ίδιου θρησκευματος κ.λ.π.), με βασικά κριτήρια την ουσιαστική υιοθέτηση της γλώσσας, παιδείας και πολιτιστικής αντιλήψεως, πρακτικής και συμπεριφοράς της φιλοξενούσης χώρας.
- Πάταξη λαθρομεταναστεύσεως με σειρά μέτρων ασφαλείας και αντικινήτρων παραμονής.
- Καθορισμός ανωτάτου ορίου μεταναστών και θέσπιση κριτηρίων εισαγωγής, βάσει των αναγκών, αντιστοίχου επαγγελματικής εξειδικεύσεως αυτών και εκτιμωμένου βαθμού εντάξεως αυτών στην ελληνική κοινωνία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Διανύουμε εποχή παγκοσμίων δυναμικών εξελίξεων και μεταβατικής περιόδου του διεθνούς περιβάλλοντος. Τα παγκόσμια οικονομικά, ενεργειακά, τεχνολογικά, στρατιωτικά, κοινωνικά και οικολογικά μεταβλητά δεδομένα συνθέτουν ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον στο οποίο νέες πλανητικές δυνάμεις αναδύονται. Στην κομβική αυτή στιγμή, η εξαρτώμενη ενεργειακά Ευρώπη, δίχως κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα, δίχως ολοκληρωμένη στρατηγική για τον διεθνή ρόλο της, δεν έχει αποφασίσει οριστικά ούτε για τα όρια της διευρύνσεως αυτής (οριστικά σύνορα), ούτε για τον βαθμό εμβαθύνσεώς της (ομοσπονδία με ισχυρό κέντρο και ενιαία φωνή ή χαλαρή Ευρώπη 27 ανεξαρτήτων κρατών).

Πέραν του πλέγματος των ανωτέρω προβλημάτων, η Ευρώπη αντιμετωπίζει μέγιστο κίνδυνο εσωτερικής της αλώσεως από τον συνδυασμό του οξέος δημογραφικού της προβλήματος και της αθρόας μεταναστεύσεως, στο εσωτερικό της, μουσουλμανικών κυρίως μαζών οι οποίες δεν εντάσσονται στην φιλοξενούσα αυτές κοινωνία και δεν υιοθετούν τις αρχές και αξίες της. Η Ε.Ε. οφείλει να συνεγερθεί πάραυτα και να αποφασίσει δεόντως σε πολιτικό και στρατηγικό επίπεδο, λαμβάνοντας κατάλληλη δέσμη μέτρων τόσο για το δημογραφικό της πρόβλημα, όσο και για την μετανάστευση.

Το σημερινό δυτικό κοσμικό κράτος, έχοντας διαμορφωθεί από τις δημοκρατικές αρχές και την έννοια της δικαιοσύνης της αρχαίας Ελλάδος, του νομικού και διοικητικού ρωμαϊκού συστήματος, του χριστιανισμού, του ανθρωπισμού και του διαφωτισμού, αποτελεί ίσως παγκοσμίως, το πλέον ανεκτικό, προστατευτικό και φιλικό περιβάλλον προς κάθε ξένη και διαφορετική πληθυσμιακή κοινότητα στο εσωτερικό του. Το γεγονός αυτό άλλωστε αποτελεί τον μαγνήτη έλξεως των ξένων μεταναστών. Θα πρέπει εν τούτοις κάποτε να τεθούν και να καθορισθούν όρια, αποφάσεις, συμπεριφορές και ενέργειες μεταξύ "ξеноφοβίας" και "εθελουσίας αυτοκαταστροφής". Ο στιγματισμός και η ανέξοδη κατάταξη αυτών που ανησυχούν και επισημαίνουν γεγονότα αδιαμφισβήτητα, σε ακραίους πολιτικούς χώρους, επιτείνει το διαφαινόμενο αδιέξοδο και υποθηκεύει το μέλλον των απογόνων του Δυτικού κόσμου. Εξ άλλου οι προτει-

νόμιμες λύσεις για το μεταναστευτικό, επ ουδενί θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν βία κατά των ξένων αλλά τον εκ μέρους τους απόλυτο σεβασμό και προσαρμογή στα Δυτικά ήθη και πολιτιστικά κεκτημένα, καθώς και αυστηρή εφαρμογή του Συντάγματος και της κειμένης νομοθεσίας της φιλοξενούσης χώρας. Ο φιλοξενούμενος μετανάστης, εφ' όσον δηλώνει επιθυμία μονίμου παραμονής, οφείλει να ενσωματωθεί στην κοινωνία την οποία ο ίδιος επέλεξε για να ενώσει το μέλλον και την τύχη του και όχι να στήσει με τους ομοεθνείς του ένα παρασιτικό κράτος εν κράτει. Ειδικότερα ο μουσουλμάνος μετανάστης, προκειμένου να παραμείνει, θα πρέπει κατ' ελάχιστον να αποδεχθεί επισήμως ότι το Σύνταγμα και οι εκάστοτε νόμοι του κράτους, ψηφισμένοι από τους εκλεγμένους εκπροσώπους των πολιτών για τους πολίτες, υπερισχύουν σε κάθε περίπτωση των "θεϊκών", άκαμπτων νόμων της θρησκείας του. Η παραδοχή αυτή αποτελεί την πεμπουσία του κοσμικού κράτους, το οποίο κατόρθωσε να έχει σήμερα η Δύση, μετά από σκληρούς πνευματικούς αγώνες, κατά τον μεσαίωνα και τους νεωτέρους χρόνους, που κόστισαν εκατομμύρια ζωές.

Η Ελλάς ευρίσκεται ήδη σε καθεστώς μειωμένης εθνικής κυριαρχίας λόγω της δεινής οικονομικής της καταστάσεως στην οποία την ενέπλεξε ατιμωρητί ο μεταπολιτευτικός πολιτικός κόσμος, για τις επόμενες δύο τουλάχιστον γενεές. Το πρωτοφανές εθνικό χρέος συνδυάζεται δυστυχώς με διαφθορά και υψηλά ελλείματα καθώς και με μηδενικές επιδόσεις σε επενδύσεις, έρευνα, ανάπτυξη, ανταγωνιστικότητα, τεχνολογία κ.λ.π.. Αρκετοί πολιτικοί και υπ' αυτούς πολυπληθείς διοικητικοί υπάλληλοι, καταχράσθηκαν ενσυνείδητως δημόσιο χρήμα ή το διεσπάθησαν ή συνήργησαν με την σιωπή και την ανοχή τους (θεωρείται πλέον αφέλεια η τιμωρία ενόχων ή η επιστροφή των κλεμμένων). Η κατευναστική εθνική στρατηγική που ακολουθείται προς κάθε κατεύθυνση, έχει αποθρασύνει και τους πλέον αδυνάτους γείτονές μας. Η θολή διεθνιστική ιδεολογική "προοδευτική" κουλτούρα πολλών πολιτικών και ακαδημαϊκών, έχει στερήσει την γλώσσα, την ιστορία και την ελληνική παράδοση στις νεώτερες γενεές (προϋπόθεση εθνικής αποσυνθέσεως). Η αναξιопιστία των πολιτικών κομματάρχων επιβάλει στην χώρα διεθνή επιτήρηση και Ευρωπαϊούς ποτοποιητές προκειμένου αυτή να πράξει τα αυτονόητα. Είναι απολύτως επιτακτικό ο ελληνικός λαός να ωριμάσει πολιτικά τιμώντας το αγαθό της Δημοκρατίας που απολαμβάνει (έστω και κατά στρεβλό τρόπο). Η λαϊκή ωριμότητα, που αποτελεί προϋπόθεση της Δημοκρατίας, θα πρέπει να οδηγεί τον Έλληνα πολίτη να επιλέγει το βέλτιστο διαθέσιμο έμφυχο δυναμικό και όχι να εκλέγει κατ' επανάληψη ανεπαρκείς, μη εργαζόμενους, δημαγωγούς, και ιδιοτελείς ταγούς που επιβάλλονται έντεχνα, εντός του "δημοκρατικού πλαισίου", από την ξένη και ντόπια ελίτ συμφερόντων (διεθνή πολιτικά και οικονομικά κέντρα αποφάσεων, ξένοι και ντόπιοι επιχειρηματίες, έμμισθοι διεθνολόγοι, καθηγητές και δημοσιογράφοι κ.λ.π.).

Φαίνεται (ευτυχώς) ότι ανέξοδες εκφράσεις όπως "αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη", "έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας", "αφήνουμε πίσω μας το χθες", "ξεκινάμε με νέο όραμα" κ.λ.π., που δεν συνοδεύονται από πράξεις και έργα, δεν πείθουν πλέον τους Έλληνες πολίτες. Το υφιστάμενο πολιτικό κατεστημένο θα έχει επιδείξει δείγματα ελικρινούς μεταμέλειας, για τα εθνικής εμβέλειας διαχρονικά ατοπήματά του, μόνο εάν έστω και τώρα, διοικώντας δια του παραδείγματος, λάβει σειρά πολιτικών, οικονομικών, στρατιωτικών και κοινωνικών αποφάσεων, προκειμένου αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, κρίσιμα εθνικά θέματα όπως την επαναφορά του ήθους και του εθνικού φρονήματος, την άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, την πραγματική

αποτροπή των Τουρκικών, Αλβανικών και Σκοπιανών διεκδικήσεων, την αντιμετώπιση του δημογραφικού και μεταναστευτικού προβλήματος, την εθνική οικονομική ανόρθωση, την άμεση και επωφελή εκμετάλλευση των εθνικών ενεργειακών κοιτασμάτων, την ασφάλεια, την ισονομία, την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή κ.λ.π.. Η αποτελεσματική ανταπόκριση στις υποχρεώσεις και προκλήσεις αυτές, θα απομακρύνει την χώρα από την τροχιά της καταστροφής, θα εξαλείψει το σημερινό αίσθημα ντροπής του Έλληνα πολίτη και θα επαναφέρει την αίγλη του ονόματος "Ελλάς", το οποίο σήμερα αναφέρεται διεθνώς ως παράδειγμα προς αποφυγή. Οι πολιτικοί το χρωστούν αν όχι σε μας, τουλάχιστον στα παιδιά μας.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- 1.Αναγνωστάκης Δ. - Αναγνωστάκη Λ. " Σκέψεις Πάνω στο Δημογραφικό Πρόβλημα της Χώρας μας", 20 - Οκτωβρίου - 2005, Δελτίο Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Τόμος 52, Τεύχος 4, Οκτ. - Νοε. - Δεκ. 2005.
- 2.Βουλή των Ελλήνων "Μελέτη του Δημογραφικού Προβλήματος της Χώρας και Διατύπωση Προτάσεων για την Αποτελεσματική Αντιμετώπισή του", Φεβ. 1993.
- 3.Γανωτής Κ. "Το Δημογραφικό Πρόβλημα", Σεπτ. 2010, ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ
- 4.Γεωργιάδης Π. "Στη Δίψη της Δημογραφικής Κατάρρευσης η Ευρώπη", 23 - Φεβ. - 2011, ΕΠΙΚΑΙΡΑ.
- 5.Δ/νση ΑΣΠΕ "Το Δημογραφικό Πρόβλημα - Η πολύτεκνη Οικονομία", Τεύχος 4, Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2000.
- 6.ΕΡΜΠΗΣ "Το Δημογραφικό Πρόβλημα της Ελλάδος", Πέμπτη 07 Δεκ. 2006.
- 7.ΕΞΠΡΕΣ "Οξύτατο Δημογραφικό Πρόβλημα", 13 - Φεβ. - 2009, www.express.gr
- 8.Καζούκας Η. "Επίδραση του Δημογραφικού Προβλήματος της Ελλάδος στην Στρατεύση", ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ, Τεύχος 22.
- 9.Καρνάος Σ. "Το Δημογραφικό Πρόβλημα...Προβληματισμοί", 12 - Απριλίου 2008.
- 10.Λώλης Δ. "Οι Διαστάσεις του Δημογραφικού Προβλήματος της Ελλάδος", ΙΧΕΚ 18 - Μαρτίου - 2009.
- 11.ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ, "Ο Ελληνικός Πληθυσμός Μεταβάλλεται Κυρίως από την Μετανάστευση", ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 24 - Ιαν. - 2011.
- 12.Ρωμανού Κ.Π. "Υπογεννητικότητα, Πολυπολιτισμός και η Στροφή του Κράτους κατά του Έθνους", Ελληνικές Γραμμές, 27 - Ιουλ. - 2008, e-grammes.gr
- 13.ΣΕΕΘΑ (μελέτη), "Το Δημογραφικό Πρόβλημα της Χώρας και οι Επιπτώσεις του στις Ε.Δ.", Δεκ. 2010.
- 14.Συμεωνίδου Λ. "Σε Εφιάλη Εξελίσσεται το Δημογραφικό Πρόβλημα", 17 - Ιανουαρίου - 2009, Ελληνικές Γραμμές, e-grammes.gr
- 15.Σχοινιωτάκης "Θεμελιώνοντας μία Ελλάδα δίχως Έλληνες", 12 - Ιουλίου - 2010, www.antinews.gr

ΞΕΝΗ

- 1.Alexiev Alex 'Europe's Islamist Future is Now', June 24, 2005.
- 2.Byrnes Sholto 'Europe's Problem with Islam', New Statesman, 30 Nov. 2009, www.newstatesman.com
- 3.Caldwell Christofer 'Reflections on the Revolution in Europe: Immigration, Islam and the West', London, Allen Lane, 2009.
- 4.Guitta Olivier 'Cultural Weapons that Radicalize Europe's Muslims', In Focus, Winter 2007.
- 5.Muenz R. "Aging and Demographic Change in European Societies: Main Trends and Alternative Policy Options", March 2007.
- 6.Pipes Daniel 'The Challenge of Islamism in Europe & the Middle East', Sept. 23, 2004, www.danielpipes.org
- 7.Population Trends. Trends in Growth, Composition and Migration, Oct. 2009.
- 8.Tibi Bassam 'Islamists Approach Europe: Turkey's Islamist Danger', The Middle East Quarterly, Winter 2009.
- 9.Vidino Lorenzo 'The Tripartite Threat of Radical Islam to Europe', In Focus, Winter 2007.
- 10.Yfantopoulos J.N. "Demographic Trends and Socioeconomic Indicators in EU and Greece", 2005.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΡΑ κ. ΜΠΕΓΛΙΤΗ

Του Υποστρατήγου ε.α. Κ. Λουκόπουλου

Ο κ. Πάνος Μπεγλίτης, ως Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας, δημιούργησε ερωτηματικά σχετικά με το αν είχε καταλάβει σε ποιο Υπουργείο βρίσκεται. Λαμβάνοντας υπόψη την πληθωρικότητα και τον συγκεντρωτισμό του κ. Βενιζέλου κάποιος καλοπροαίρετος θα σκεπτόταν ότι αφού το "πεδίο δραστηριοτήτων του" στο ΥΕΘΑ είναι περιορισμένο, μπορεί κάλλιστα να περιδιαβαίνει τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς δίνοντας συνεντεύξεις και μιλώντας επί παντός επιστητού. Όμως δύο και πλέον μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων ως Υπουργός φαίνεται ότι διακατέχεται από το ίδιο σύνδρομο και όπως πολύ εύστοχα αναφέρθηκε, ίσως να θεωρεί τον εαυτό του Κυβερνητικό Εκπρόσωπο και όχι Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Αρκεί μια ματιά στην προσωπική του ιστοσελίδα για να δει κάποιος την συχνότητα, τον αριθμό και το περιεχόμενο των συνεντεύξεών του. Εικάζουμε ότι δυστυχώς ο ίδιος και κάποιοι στενοί συνεργάτες δεν έχουν αντιληφθεί το ειδικό βάρος της θέσεως που του εμπιστεύτηκε ο Πρωθυπουργός της Χώρας.

Ομολογουμένως ο νέος Υπουργός **κληρονόμησε χρόνια και σοβαρά προβλήματα** που οφείλονται σε παρατεταμένη αδράνεια, σε ανεπάρκεια ίσως και αδιαφορία αλλά και σε λάθος επιλογές των προκατόχων του που αφορούσαν είτε βασικές πολιτικές είτε επιλογές προσώπων (Αρχηγοί, Γενικός Δντής ΓΔΑΕ κ.λ.π.). Η αγωνιώδης προσπάθεια αποφυγής πολιτικής φθοράς, έκανε τους περισσότερους από τους μέχρι σήμερα πολιτικούς προϊσταμένους του ΥΕΘΑ να μην τολμούν να αποφασίζουν για την επίλυση των προβλημάτων αλλά να τα προσπερνούν. Αυτό όμως δεν τους εμπόδισε να ασκήσουν ψηφοθηρική και λαϊκίστικη πολιτική όπως π.χ. η σημαντική μείωση της στρατιωτικής θητείας χωρίς κάποια σοβαρή μελέτη και χρονοδιάγραμμα αντιστάθμισης αυτής ή το πάγωμα αποφασισθείσης από το ΚΥΣΕΑ αναδιοργάνωσης διότι είχαν αντιρρήσεις οι τοπικοί βουλευτές της Λάρισας και της Κοζάνης (για να είμαστε δίκαιοι βέβαια πάντα με την "θερμή υποστήριξη" της Στρατιωτικής Ηγεσίας!). **Η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού συνειδητοποιεί την σοβαρότητα και σπουδαιότητα των θεμάτων των ΕΔ και εκτιμάται ότι απαιτεί αποτελεσματική αντιμετώπιση και άμεση επίλυση των υφισταμένων προβλημάτων. Αυτά όμως επιλύονται με τολμηρές και σωστά δομημένες αποφάσεις και όχι με συνεντεύξεις και επιλεκτικές διαρροές στον Τύπο.**

Η χώρα μας αντιμετωπίζει μία διαρκή και εκπεφρασμένη απειλή από την Τουρκία ως αποτέλεσμα της αναθεωρητικής της πολιτικής. Επομένως η εθνική ασφάλεια και η εθνική αξιοπρέπεια είναι πρώτιστο

καθήκον όλων των πολιτικών δυνάμεων και πρωτίστως της εκλεγμένης από τον Ελληνικό λαό Κυβέρνησης. Με αυτό το κύριο καθήκον λοιπόν είναι επιφορτισμένος ο κ. Π. Μπεγλίτης ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας και όχι με το πώς θα επιτευχθεί οικονομική ανάπτυξη και το ύψος του ΦΠΑ. Η διατήρηση και η επαύξηση της αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας ακόμα και τώρα που η οικονομική κρίση μαστίζει την χώρα μας, είναι ο φόρος της αποστολής του Υπουργείου και όχι η με τυμπανοκρουσίες ανέξοδη παραχώρηση στρατοπέδων και μάλιστα χωρίς καμία ανταποδοτικότητα προς τις ΕΔ. Επιπροσθέτως τονίζεται ότι οι ΕΔ είναι και ένα μέσο/εργαλείο υποστηρικτικό της γενικότερης εξωτερικής πολιτικής ενώ η στρατιωτική ισχύς είναι βασική παράμετρος της συνολικής ισχύος ενός συγχρόνου κράτους ιδιαίτερα σε περιοχές όπου γεωπολιτικά υπάρχει ρευστότητα όπως η δική μας.

Δηλώσεις περί "**σημειακής κρίσης**" όπως κάποιοι γλωσσοπλάστες του Υπουργείου αποκαλούν το θερμό επεισόδιο (υπάρχει συγκεκριμένος ορισμός) και όχι "δεν πρέπει να περιμένουμε γενικευμένο πόλεμο ούτε και να προετοιμαζόμαστε για αυτόν" προκαλούν σύγχυση και προβληματισμό. Δείχνουν ασυγχώρητη αφέλεια και εγκληματική άγνοια. Εκτός και αν έχει διαμορφωθεί μία άλλη πολιτική και δεν το γνωρίζουμε. Το θερμό επεισόδιο παραμένει περιορισμένο σε τόπο και χρόνο όταν είμαστε στρατιωτικά ισχυροί. Σε άλλη περίπτωση οδηγούμαστε άθελά μας στην κλιμάκωση είτε στην υποταγή στην θέληση του αντιπάλου. Ήταν ατυχές γεγονός **ο ΥΕΘΑ να υποστηρίξει σε ομιλία του σε Πρέσβεις στο ΥΠΕΞ ότι "η εθνική ισχύς μιας χώρας έχει δύο πυλώνες. Την οικονομική και την εξωτερική πολιτική" Η στρατιωτική;.....πουθενά!** Το γεγονός προκαλεί σοβαρές απορίες και αν έχουν λησμονηθεί τα όσα διδάχθηκε ο κ. Μπεγλίτης στην Σορβόννη (1982-1985) καλό είναι κάποιιοι από τους συμβούλους του να ανατρέξουν στα συγγράμματα κορυφαίων Ελλήνων Καθηγητών Διεθνών Σχέσεων όπως ο κ. Κουλουμπής ή ο κ. Ήφαιστος (που προέρχονται από διαφορετικές "Σχολές") ή έστω να διαβάσουν το "Στρατηγικό Βάθος" του κ. Νταβούτογλου και θα κατανοήσουν πως γίνεται η λειτουργικοποίηση του ορισμού της ισχύος.

Μετά από όλα τα παραπάνω, το ερώτημα που προκύπτει είναι αν οι ΕΔ είναι αρκούντως επαρκείς για να αποτελέσουν αξιόπιστη αποτροπή. Αν και γνωρίζουμε την απάντηση, αυτή θα πρέπει να δοθεί στον ΥΕΘΑ από τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ και τους Αρχηγούς των Επιτελείων αλλά με την ίδια ευθύτητα που την έδωσαν οι Βρετανοί ομόλογοί τους πριν από 4 περίπου μήνες στους πολιτικούς τους προϊσταμένους. Οι ίδιοι οφείλουν χωρίς "κλαδικές αγκυλώσεις" να σας δώσουν και τις λύσεις.

Θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε κάποια από τα θέματα (για τα οποία ήδη υπάρχουν σχετικές δημοσιεύσεις) που επηρεάζουν άμεσα την επιχειρησιακή ετοιμότητα των ΕΔ. Διατηρούμε μέχρι σήμερα μία παρανοϊκή, ψυχροπολεμική και αντιοικονομική Δυνάμεων και Διοικήσεως. Δύο χρόνια από την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ δεν έχει γίνει κάτι ουσιαστικό (εβδομαδιαία εφημερίδα την 27 Αυγούστου δημοσίευσε σχετικές πληροφορίες για επικείμενες αλλαγές) αν και το υπόψη θέμα ήταν ένα από τα κύρια θέματα στο πρόγραμμά του. **Γνωρίζει ο κ. Υπουργός σε λεπτομέρειες ποιες είναι οι επιπτώσεις της παρατεταμένης μειωμένης επάνδρωσης των Μονάδων του Στρατού Ξηράς στην επιχειρησιακή ετοιμότητα αυτών; Εφόσον το ΥΕΘΑ εκτιμά ότι η αύξηση της θητείας επιλύει το πρόβλημα ως προχωρήσει άμεσα σε αύξηση και ως σταματήσει να μετράει αντιδράσεις και πολιτικό κόστος.** Μοιραζόμαστε δημοσίως τον προβληματισμό για το αν και πόσο εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες θεσμικές διαδικασίες του Εθνικού Αμυντικού Σχεδιασμού. Επιγραμματικά αναφέρουμε την σύνταξη και έγκριση από το ΚΥΣΕΑ της Πολιτικής Εθνικής Άμυνας και Ασφάλειας, την έκκριση της Εθνικής Στρατιωτικής Στρατηγικής και τις Κατευθύνσεις Αμυντικής Σχεδίασης απαραίτητα θεσμικά και "καθοδηγητικά" κείμενα για την επεξεργασία των προτάσεων που θα αποσκοπούν σε μία οικονομική αλλά ταυτόχρονα επιχειρησιακά αποτελεσματική Δομή Δυνάμεων και Διοικήσεως. Έγινε κάτι απ' όλα αυτά ή πάμε πάλι στα τυφλά;

Ένα από τα τολμηρά βήματα του κ. Υπουργού που θα μεγιστοποιήσει τις δυνατότητες των ΕΔ **αφορά στην κάθετη Διοίκηση των ΕΔ και στην Διακλαδικότητα.** Απαιτούνται άμεσες διορθωτικές αλλαγές και εξάλειψη των αποφάσεων του νέου Νόμου οι οποίες αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα της λειτουργίας στην ειρήνη και ακόμα περισσότερο σε περίοδο κρίσεων ή πολέμου. Κατ'επίφαση και όχι στην ουσία έχουμε πλήρη (διοικητική και επιχειρησιακή) Διοίκηση των ΕΔ καθόσον αυτό αναιρείται από την εκχώρηση στους Αρχηγούς των Κλάδων της διοικητικής και επιχειρησιακής διοίκησης του συνόλου των δυνάμεων του Κλάδου τους. Με αυτό τον τρόπο ο Α/ΤΕΕΘΑ διατηρεί την πλήρη διοίκηση μόνο των Αρχηγών των Κλάδων (!!!) Δηλαδή ακατανόητα πράγματα. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και σε αυτό το πεδίο η "κατασπατάληση" ανθρωπίνων και οικονομικών πόρων και ο διπλασιασμός προσπάθειας. Διακλαδικότητα ακούμε και διακλαδικότητα δεν βλέπουμε. Ότι έγινε, έγινε μέχρι το 2009 και από εκεί και πέρα καμία πρόοδος.

Απ'ότι γνωρίζουμε δεν υπάρχουν σημαντικές επιχειρησιακές ανάγκες που θα καλυφθούν με νέες προμήθειες οπλικών συστημάτων πλην κάποιων

εξαιρέσεων για το ΠΝ και την ΠΑ. **Υπάρχουν όμως σημαντικές ανάγκες πλήρους αξιοποιήσεως των υπαρχόντων.** Πρέπει όλα τα οπλικά συστήματα που διαθέτουν οι ΕΔ να είναι διαθέσιμα και χρηστικά. Οι ανάγκες συντηρήσεως (ανταλλακτικά κ.λ.π.) είναι πολύ μεγάλες. Το Υπουργείο δεν πρέπει να μειώσει περισσότερο τον λειτουργικό Προϋπολογισμό των Επιτελείων και να μην διατείνεται ότι δεν επηρεάζεται η λειτουργικότητα και η επιχειρησιακή ετοιμότητα από τις υφιστάμενες περικοπές. Σε αυτό τι λέει η Στρατιωτική Ηγεσία;

Αναφερόμαστε τέλος στο **Ηθικό του προσωπικού για το οποίο ο κ. Μπεγλίτης θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα είτε συμπαθεί - είτε δεν συμπαθεί τους στρατιωτικούς (όπως κάποιοι ισχυρίζονται).** Κάποιος από τους συμβούλους του θα έπρεπε να πει στον κ. Υπουργό ότι δεν κερδίζει την εκτίμηση του προσωπικού των ΕΔ **μοιράζοντας πενταήμερες άδειες** ούτε δημιουργώντας Αξωματικούς από Εθελοντές Μακράς Θητείας. Το προσωπικό θέλει την Ηγεσία του (Πολιτική και Στρατιωτική) να είναι κοντά του, να σκύβει με ενδιαφέρον στα προβλήματά του, να προσπαθεί έμπρακτα να τα επιλύσει και να παρέχει τα μέσα για να εκτελέσει την αποστολή του όταν και όποτε χρειασθεί. Όταν ένας Λοχαγός βλέπει αναλογικά να περικόπτονται περισσότερα χρήματα σε αυτόν, στα πλαίσια των δημοσιονομικών περικοπών, από ένα κλητήρα εφορίας ή ένα πρωτοδιόριστο δάσκαλο γιατί να μην αισθάνεται αδικημένος με επακόλουθο και την μείωση του ηθικού του. Όταν δεν καταβάλλεται ουσιαστικά καμία, μα καμία, ουσιαστική προσπάθεια να επιλυθεί το πρόβλημα των Μετοχικών Ταμείων οι ε.ε. βλέπουν ότι θα περιέλθουν αργά ή γρήγορα στην ένδεια των ε.α.! Η εξασφάλιση ενός δικαίου μισθολογίου και επίλυση προβλημάτων διαβίωσης θα αφήσει το προσωπικό απερίσπαστο στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

Είναι πια ώρα για αποφάσεις, δράση και άμεση υλοποίηση λύσεων. Θέλουμε να ελπίζουμε ότι εμπρός στην υστεροφημία του και στα σοβαρότατα προβλήματα που αφορούν στις ΕΕ και κατ'επέκταση στην εθνική ασφάλεια ή ατομία του κ. Μπεγλίτη θα καμφθεί. Ειδάλλως το όνομά του θα προστεθεί στα ονόματα των ανεπαρκών και άβουλων Υπουργών που πέρασαν από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Οι ΕΔ έχουν ικανότατους ανθρώπους που μπορούν με νεωτεριστική σκέψη και φρέσκιες ιδέες να υλοποιήσουν τις πολιτικές του Υπουργείου και να έχουμε επαρκή, αξιόπιστη αλλά ταυτόχρονα οικονομική στρατιωτική ισχύ. Όσοι έχουν παρωχημένες νοοτροπίες και γραφειοκρατική αντίληψη να μείνουν πίσω. Με λιγότερα λόγια και περισσότερα έργα μπορεί να κερδηθεί ο χαμένος χρόνος.

"ΑΡΧΗ άνδρα δείκνυσι".

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Οι εξεγέρσεις στις Αραβικές χώρες της Β.Αφρικής, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η απειλή της ισλαμικής τρομοκρατίας. Τα ντοκουμέντα των αρχείων της Λιβυκής LESO

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

1. Απολογισμός 2010

Κατά το διαρρέυσαν έτος 2010, χάρις στα συντονισμένα μέτρα επαγρύπνησης των κρατών μελών της ΕΕ, οι τρομοκρατικές επιθέσεις από εξτρεμιστές ισλαμιστές μέσα στα γεωγραφικά της όρια ήταν ελάχιστες (μόνο 3) και με ελάχιστες ζημιές, ενώ απέτρεψαν κτυπήματα που θα προκαλούσαν μαζικές απώλειες. Συγκεκριμένα :

α. Τον Ιανουάριο του 2010 ο Δανός γελοιογράφος Κουρτ Βεστεργκάρντ εδέχθη απόπειρα δολοφονικής επίθεσης, γιατί είχε σατιρίσει τον Μωάμεθ, από 28χρονο Σομαλό, μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης της Σομαλίας "Αλ Σαμπάμπ" (παρακλάδι της Αλ Κάϊντα), και ο οποίος τελικά καταδικάστηκε σε κάθειρξη 9 ετών.

β. Τον Σεπτέμβριο του 2010 σημειώθηκε πρόωρη έκρηξη μηχανισμού σε τουαλέτα ξενοδοχείου στην Κοπεγχάγη που είχε τοποθετήσει Τσετσένος τρομοκράτης, ο οποίος χρησιμοποίησε πλαστό Βελγικό διαβατήριο με ψεύτικο όνομα), πλησίον των γραφείων της εφημερίδας "Jylards Posten", η οποία είχε δημοσιεύσει τα επίμαχα σκωπτικά σκίτσα του Μωάμεθ.

γ. Στις 11 Δεκεμβρίου 2010 έλαβε χώρα στο κέντρο της Στοκχόλμης, ένα τρομοκρατικό κτύπημα με δύο αλληπάλληλες εκρήξεις (στη 2η σκοτώθηκε μόνο ο βομβιστής), ως εκδίκηση για τα σκίτσα του Μωάμεθ του Σουηδού γελοιογράφου Λαρς Βίλκς. Είχε επακολουθήσει μάλιστα μέσω διαδικτύου ηχητικό μήνυμα απειλών και για άλλες ενέργειες στα Σουηδικά και Αραβικά, προς το Σουηδικό Πρακτορείο Ειδήσεων T.T. και προς την Σουηδική Υπηρεσία Ασφαλείας.

δ. Πέραν των ανωτέρω, το έτος 2010 συνελήφθησαν 179 άτομα σε κράτη μέλη της ΕΕ που σχετίζονταν με την ισλαμική τρομοκρατία. Από αυτά, μόνο το 20% συνδέονταν με ισλαμικές τρομοκρατικές οργανώσεις, όπως η Αλ Κάϊντα, η Αλ Σαμπάμπ, η Αλ Κάϊντα της Αραβικής Χερσονήσου. Συλλήψεις αναφέρθηκαν σε Αυστρία, Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Ολλανδία, Ρουμανία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία και Βρετανία. Ένας σημαντικός αριθμός των συλληφθέντων, είτε ήταν μέλη ημιαυτόνομων πυρήνων της Τζιχάντ, είτε ριζοσπαστικοποιημένα άτομα, χωρίς ιδιαίτερες διασυνδέσεις με οργανώσεις. Σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια, ένας ικανός αριθμός ατόμων (89), συνελήφθησαν για προετοιμασία τρομοκρατικών επιθέσεων, ενώ σαν άλλες αιτίες για τις προαναφερθείσες συλλήψεις συγκαταλέγονται η προπαγάνδα και λοιπές δραστηριότητες στρατολόγησης και διευκόλυνσης της τρομοκρατίας. Το ένα τρίτο των συλληφθέντων αντιπροσωπεύουν άτομα που έχουν γεννηθεί σε χώρες της Β.Αφρικής (Αλγερία, Μαρόκο, Τυνησία, Αίγυπτο), ενώ ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί το γεγονός ότι παρουσιάζει αυξητική αναλογία η ιθαγένεια προσώπων

χώρας μέλους της ΕΕ (έχουν γεννηθεί στην ΕΕ, 2ης γενιά πολίτες), που καταγίνονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες (ενδογενής τρομοκρατία). Τέλος, σημαντική διευκόλυνση σε μεγάλο βαθμό εισαγωγής υπόπτων τρομοκρατίας ατόμων στην ΕΕ προσέφεραν τα κανάλια μόνιμης και παράνομης μετανάστευσης, κίνδυνος ο οποίος αναμένεται να επαυξηθεί ύστερα από τις εξεγέρσεις των Αραβικών κρατών και την εισβολή κυμάτων προσφύγων στην ΕΕ που ανάμεσά τους ενδέχεται να κρύβονται τρομοκράτες.

2. Το Μαγκρέμπ, η νέα πηγή τρομοκρατίας

Τους παραπάνω κινδύνους για την ΕΕ από τη διαρκή απειλή της ισλαμικής τρομοκρατίας και μάλιστα την προερχόμενη από Μαγκρέμπ, ιδίως μετά το ξέσπασμα των Αραβικών επαναστάσεων και λόγω της γεωγραφικής γειτνίασης των χωρών της ΒΔ Αφρικής με την ΕΕ, επισημαίνει η EUROPOL, η υπηρεσία συντονισμού των Αστυνομιών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην ετήσια έκθεσή της TE-SAT 2011. Σύμφωνα με την Europol, οι μετανάστες από Μαγκρέμπ (η ευρύτερη περιοχή της ΒΔ Αφρικής που περιλαμβάνει τη Δυτική Σαχάρα, Μαρόκο, Αλγερία, Τυνησία, Λιβύη, Μαυριτανία), επηρεάζουν αρνητικά την ευρωπαϊκή ασφάλεια, καθόσον είναι σφόδρα πιθανόν άτομα που συνδέονται με τον ισλαμικό εξτρεμισμό να καταφέρουν να εισέλθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπενθυμίζεται ότι στη Βόρεια και Δυτική Αφρική δρα η Αλ Κάϊντα του Μαγκρέμπ, πλοκάμι αυτόνομο της Αλ Κάϊντα. Επιπλέον η Europol δεν αποκλείει και την περίπτωση η Αλ Κάϊντα και οι λοιπές ισλαμικές τρομοκρατικές οργανώσεις και οι συνεργάτες τους, να εκμεταλλευτούν τον εκδημοκρατισμό των κρατών της περιφέρειας και να προωθήσουν τους σκοπούς τους, ειδικά εάν η μετάβαση στη δημοκρατία αποδειχθεί δυσκολότερη του αναμενομένου. Συνήθως, τις πιο πολλές φορές, είναι δυνατόν, οι διαδηλώσεις του λαού να οδηγήσουν σε αλλαγή των καθεστώτων περισσότερο εύκολα από τις τρομοκρατικές ενέργειες των σχετικών οργανώσεων που τις εξασθενίζουν.

Ανέκαθεν η ΕΕ είχε αναπτύξει σχέσεις αντιτρομοκρατικής συνεργασίας με τις χώρες του Μαγκρέμπ, που από το έτος 1999 έγιναν πιο στενές, όταν ανέλαβε καθήκοντα Υπάτου Εκπροσώπου της ΕΕ ο Χαβιέ Σολάνα και εντατικοποιήθηκαν, μετά τα τρομοκρατικά κτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου της Αλ Κάϊντα στις ΗΠΑ.

Η διαφορά ήταν, όμως, ότι η ΕΕ έκανε τα "στραβά μάτια" στις ανελεύθερες πολιτικές σε βάρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στη βία, εκ μέρους των αυταρχικών καθεστώτων που κυβερνούσαν τις χώρες του Μαγκρέμπ, ιδιαίτερα σε Αλγερία και Τυνησία.

Μετά την 11η Σεπτεμβρίου η ΕΕ υιοθέτησε μία στρατηγική για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, που περιελάμβανε, συμφωνία για κοινό ένταλμα σύλληψης, καθώς επίσης και έναν κοινό θεσμοθετημένο ορισμό του αδικήματος της τρομοκρατίας.

Το σχέδιο δράσης της Βαλένθια της Ισπανίας του 2002, παγίωσε την κοινή Ευρωπαϊκή-Μεσογειακή αντιτρομοκρατική συνεργασία, που συμπεριελάμβανε και την κοινή χρήση πληροφοριών και την χρηματοδότηση για προγράμματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων των χωρών του Μαγκρέμπ, οι οποίες καλοδέχθηκαν την πρωτοβουλία αυτή, καθόσον παλαιότεν τάσσονταν υπέρ μιας πιο περιεκτικής ευρωπαϊκής πολιτικής για το θέμα. Όμως, η ΕΕ ήταν επιφυλακτική για ευρύτερη προσέγγιση στις σχέσεις της με τις χώρες του Μαγκρέμπ, καθοδηγούμενη από το φόβο της παράνομης μετανάστευσης, λόγω της γεωγραφικής εγγύτητας με τις συγκεκριμένες αυτές χώρες, και της εξάπλωσης στα εδάφη της εξτρεμιστών ισλαμιστών. Σήμερα ο φόβος αυτός είναι περισσότερο εφικτό να πραγματοποιηθεί εξ αιτίας των διογκωμένων κυμάτων προσφύγων που προκαλεί το "ντόμινο" των Αραβικών επαναστάσεων, με αποτέλεσμα το φάσμα της ισλαμικής τρομοκρατίας να πλανάται απειλητικά πάνω από την Ευρώπη και να προκαλεί ρίγη αγωνίας στις Βρυξέλλες, με πρώτα θύματα του φόβου αυτού τους ίδιους τους μετανάστες, οι οποίοι εξακολουθούν να ελπίζουν στην ευρωπαϊκή "γη της επαγγελίας".

Από τις χώρες του Μαγκρέμπ περισσότερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν για την ΕΕ η Αλγερία και η Τυνησία και πρόσφατα η Λιβύη, μετά την πτώση του καθεστώτος Καντάφι.

3. Αλγερία - Τυνησία - Λιβύη

α. Αλγερία

Η Αλγερία θεωρείται χώρα διαμετακόμισης μεταναστών και η Κομισιόν επεδίωκε προ πάντων να ενισχύσει τον έλεγχο των συνόρων της. Στη συνέχεια, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη υποστήριξαν τη δημιουργία του Αφρικανικού Κέντρου Σπουδών και Έρευνας της Τρομοκρατίας (ACSRT), το 2004, στα πλαίσια μιας αντιτρομοκρατικής συνεργασίας με την Αλγερία, η οποία σε γενικές γραμμές στόχευε στη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος και στην ενθάρρυνση της διεθνούς συνεργασίας για την επιβολή του νόμου. Ωστόσο, παρά τις ανησυχίες της ΕΕ για την Αλ Κάιντα του ισλαμικού Μαγκρέμπ (φόβοι ότι μαχητές της Αλγερίας μέσα στην Ευρώπη ίσως συνδέονται με ισλαμιστές εξτρεμιστές), η αντιτρομοκρατική συνεργασία θεωρείται μέτρια και αυτό οφείλεται :

- Στην προτίμηση της Αλγερίας στις διμερείς συμφωνίες με κράτη μέλη της ΕΕ, ιδιαίτερα με Γαλλία, Ισπανία και Ιταλία και

- Στην ύπαρξη διαφορετικών γνωμών εντός της Επιτροπής για τον χειρισμό του θέματος, όσον αφορά την Αλγερία.

β. Τυνησία

Στην περίπτωση της Τυνησίας, οι πολιτικές ασφαλείας του προέδρου της Μπεν Άλι, με το πρόσχημα της

τρομοκρατίας, καταπίεσαν το λαό πέρα από τα όρια της συνοχής του και προκάλεσαν την εξέγερση και την εκδίωξή του. Η αντιτρομοκρατική πολιτική του Μπεν Άλι βασίστηκε σε δύο στόχους : Στην εξολόθρευση των τρομοκρατικών οργανώσεων και στην πλήρη εξάρθρωση των βαθύτερων αιτίων της τρομοκρατίας. Και να μεν η Τυνησία κέρδισε σε ένα μεγάλο βαθμό τη μάχη με την τρομοκρατία, αλλά αυτό στοίχισε ακριβά στους πολίτες, γιατί στέρησε από αυτούς δικαιώματα και ελευθερίες, με αποτέλεσμα την συσσώρευση οργής εναντίον του καθεστώτος, η οποία τελικά μετεξελίχθηκε σε λαϊκή επανάσταση.

γ. Λιβύη

Όσον αφορά την Λιβύη, εδώ δεν μπορεί να γίνει λόγος για ύπαρξη και δράση ισλαμικής τρομοκρατίας στα εδάφη της κατά την περίοδο της παντοκρατορίας του Καντάφι στα 42 χρόνια της Λιβυκής Τζαμαχίριας, καθόσον το καθεστώς Καντάφι πρόβη σε διαρκείς και εκτεταμένες διώξεις των απανταχού Λιβύων εξτρεμιστών ισλαμιστών και αντικαθεστωτικών με σειρά αιματηρών εκκαθαρίσεων. Απεναντίας, ο ίδιος ο Καντάφι μέχρι προ 10ετίας, πριν αποκαταστήσει τις σχέσεις του με τη Δύση, στήριζε παντοιοτρόπως τη διεθνή ισλαμική τρομοκρατία (Χεζμπολάχ κ.λ.π.) σε βάρος των Δυτικών και εξήγαγε διεθνή τρομοκρατία, με αποκορύφωση την ανατίναξη εν πτήση αμερικανικού επιβατικού αεροσκάφους την 21-12-1988 πάνω από το Λόκερμπι της Σκωτίας, από τον Λίβυο βομβιστή Αμτελμπασέτ αλ Μεγκράχι (νεκροί 270 επιβάτες και πλήρωμα).

Πρόσφατα, μετά την πτώση του καθεστώτος Καντάφι και την επικράτηση των αντικαθεστωτικών του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου (NTC), ο δρόμος προς την ειρήνη και την ομαλότητα είναι ακόμα μακρύς. Και τούτο, διότι θα πρέπει να αποφευχθεί το χάσμα μεταξύ των Δυτικόφιλων-Κοσμικών, όπως είναι ο πρόεδρος του NTC και πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης του Καντάφι Μουσταφά Αμπτέλ Τζαλίλ, και των εγχώριων ισλαμιστών εξτρεμιστών, οι οποίοι, πέραν του γεγονότος ότι επιζητούν εκδίκηση για τις διώξεις τους από τους Κανταφικούς, είναι ιδεολογικά αντίθετοι στη δημιουργία μιας νέας κυβέρνησης στα πρότυπα των Δυτικών δημοκρατιών. Επιπλέον, η μεταβατική κυβέρνηση καλείται να επιτύχει μια ισορροπημένη κατανομή της εξουσίας, ανάμεσα στις τρεις φυλές οι οποίες στήριζαν το καθεστώς Καντάφι και τις υπόλοιπες φυλές της Λιβύης (σύνολο 140), για να υπάρχει σύμμετρη συμμετοχή όλων στα οφέλη του μεγάλου εθνικού πλούτου της χώρας (πετρέλαιο άριστης ποιότητας και φυσικό αέριο), όπως επίσης θα πρέπει να δημιουργήσει μια οικονομική πολιτική τέτοια, που θα μπορέσει να προσφέρει εκπαίδευση και απασχόληση στους νέους της Λιβύης, για να μπορούν να βλέπουν με αισιοδοξία το μέλλον. Με τον τρόπο αυτό δεν θα νιώθουν την ανάγκη να στραφούν προς το εξτρεμιστικό Ισλάμ και τους εκπροσώπους του, οι οποίοι караδοκούν με "ανοικτάς αγκάλας". Η Λιβύη πρέπει να ορθοποδήσει πολιτικά και οικονομικά, γιατί διαφορετικά, είναι δυνατόν να μετατραπεί σε πυριτιδαποθήκη με απρόβλεπτες συνέπειες.

Και ναι μεν ο Καντάφι κατά την δεκαετία του 1980, και πιθανόν και κατά την δεκαετία του 1990, μπορεί να ήταν κηρυγμένος εχθρός των Δυτικών εξαιτίας του ρόλου της Λιβύης στη διεθνή ισλαμική τρομοκρατία, λόγο και για τον οποίο οι ΗΠΑ δεν δίστασαν στο παρελθόν να βομβαρδίσουν την Λιβύη με πυραύλους κ.λ.π., από το τέλος όμως της δεκαετίας του 1990 και εντεύθεν, όχι μόνον έπαψε να βρίσκεται σε σύγκρουση με τη Δύση, αλλά "μεταλλάχθηκε", σε στενότερο συνεργάτη αυτής στον πόλεμο διαρκείας κατά του ισλαμικού φονταμενταλισμού. Αυτό επιβεβαιώθηκε πλήρως από τα συνταρακτικά ντοκουμέντα που πρόσφατα διέρρευσαν από τα γραφεία της Λιβυκής Μυστικής Υπηρεσίας LESO του Καντάφι μετά την κατάληψη της Τρίπολης από τους αντικανταφικούς, από τα οποία προκύπτει ξεκάθαρα ότι η CIA, η Αγγλική ΑΙ6 και οι αντίστοιχες μυστικές υπηρεσίες της Γαλλίας, Ιταλίας, Δανίας, Κύπρου, Αλγερίας, Μαρόκου, Τυνησίας, Ελλάδας (ΕΥΠ) κ.α. συνεργάζονταν στενότερα με το κανταφικό καθεστώς κατά των ισλαμιστών, τους οποίους μάλιστα ο Καντάφι στη Λιβύη τους αντιμετώπισε με πολύ σκληρές μεθόδους, θεωρώντας τους ως εσωτερική απειλή, όπως επίσης και οι ηγεσίες πολλών άλλων Αραβικών χωρών. Στα πλαίσια μάλιστα της συνεργασίας αυτής, οι Αμερικανοί παρέδωσαν στον Καντάφι το Νο1 Ισλαμιστή, παλιό πολεμιστή στο Αφγανιστάν και θεωρούμενο συνεργάτη του Μπιν Λάντεν τον Λίβνο Αμπντέλ Χακίμ Μπαλχάτζ, τον οποίο είχαν ανακαλύψει και συλλάβει στην Μαλαισία και η ειρωνεία της τύχης είναι, ότι ο Μπελχάτζ σήμερα είναι ένας από τους ηγέτες των εξεγερμένων και έγινε Στρατιωτικός Διοικητής της Τρίπολης και όπως λέγεται, έχει αποκηρύξει πλήρως τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Αυτός άλλωστε κατέλαβε το κτίριο των Λιβυκών Μυστικών Υπηρεσιών και το πιθανότερο είναι από αυτόν να διέρρευσαν πολλά αποκαλυπτικά έγγραφα που βρέθηκαν στα αρχεία τους και έπεσαν στα χέρια του.

Επιπλέον από τα αρχεία της LESO προκύπτει και η στενή συνεργασία του Νο 2 της CIA έως το 2010 Στέφεν Κέιπς με τις Λιβυκές Μυστικές Υπηρεσίες και ιδιαίτερα με τον επί σειράν ετών επικεφαλής της LESO, και αργότερα Υπουργό Εξωτερικών του Καντάφι, τον Μούσα Κούσα, τόσο κατά των ισλαμιστών φονταμενταλιστών, όσο και για την εγκατάλειψη από την Λιβύη του πυρηνικού της προγράμματος. Απόδειξη της "αγαστής" ως άνω συνεργασίας είναι και το γεγονός, ότι όταν αυτομόλησε στην Βρετανία λίγο μετά την εξέγερση στην Ανατολική Λιβύη ο Μούσα Κούσα, έγινε δεκτός με "ανοικτάς αγκάλας" και μέχρι σήμερα απολαμβάνει καθεστώς ασφαλούς "ειδικής προστασίας".

Εδώ αξίζει να σημειωθεί, ότι ο ανωτέρω αξιωματούχος της CIA Στέφεν Κέιπς, είναι ο άνθρωπος των μυστικών επιχειρήσεων της CIA, που έγινε γνωστός για τις παράνομες μεθόδους αντιμετώπισης των ισλαμιστών, τις απαγωγές τους, καθώς και για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και ανάκρισής τους.

Τέλος, από τα αρχεία των Λιβυκών Μυστικών Υπηρεσιών προκύπτουν και στοιχεία, για επαφές που είχε στην Τυνησία, στις 6-5-2011, με Λίβνους αντικανταφικούς ο Τζον Μακ Κέιν (Ρεπουμπλικανός

αντίπαλος του Μπάρακ Ομπάμα στις τελευταίες προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ) προκειμένου να ενισχυθούν οι αντικανταφικοί επαναστάτες και ότι στις ανωτέρω συναντήσεις αναφέρθηκε, μεταξύ των άλλων, και το γεγονός ότι στη Βεγγάζη ήδη είχαν σπεύσει Αμερικανοί και Βρετανοί στρατιωτικοί, "ειδικοί" για να βοηθήσουν τους αντικανταφικούς και μάλιστα εκφράστηκαν οι εντονότερες ανησυχίες των Αμερικανών, για τη δράση των μελών της "Αλ Κάϊντα" στην Ανατολική εξεγερμένη Λιβύη, παρέχοντας την διαβεβαίωση ότι αμερικανικές βιομηχανίες θα κάλυπταν οτιδήποτε χρειαζόταν για τις ανάγκες οπλισμού και άλλων σχετικών μέσω των εξεγερμένων.

4. Συμπεράσματα - Προτάσεις

Η ισλαμική τρομοκρατία αποτελεί πολυδιάστατη απειλή για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ξέσπασμα των επαναστάσεων των αραβικών χωρών αυξάνει τον κίνδυνο για ενδεχόμενα κτυπήματα, από τη στιγμή που τρομοκράτες ενδέχεται να κρύβονται ανάμεσα στα κύματα προσφύγων από τη Βόρεια Αφρική προς την Ε.Ε.

Η ενδογενής τρομοκρατία και ο εξτρεμισμός πολιτών της ΕΕ αποτελεί συνεχιζόμενη πηγή ανησυχίας, δεδομένου ότι παρουσιάζει αυξητική τάση η αναλογία των προσώπων που έχουν ιθαγένεια χώρας της ΕΕ ή έχουν γεννηθεί στην ΕΕ (2ης γενιάς) και σχετίζονται με δραστηριότητες τύπου ισλαμικής τρομοκρατίας.

Οι λαϊκές εξεγέρσεις κατά των αυταρχικών καθεστώτων των αραβικών χωρών της Β. Αφρικής εξασθενίζουν ιδεολογικά και λειτουργικά τον ρόλο των ισλαμικών τρομοκρατικών οργανώσεων, χωρίς όμως και να αποκλείεται η περίπτωση, αυτές (οι οργανώσεις), να εκμεταλλευτούν τον εκδημοκρατισμό των κρατών της περιοχής και να προωθήσουν τους σκοπούς τους, ειδικά εάν η μετάβαση στη δημοκρατία αποδειχθεί στην πράξη δυσκολότερη του αναμενομένου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να στηρίξει την μετάβαση προς τη δημοκρατία των κρατών της Β. Αφρικής, αλλά όμως δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής της, ότι τέτοιες αλλαγές είναι δυνατόν να αποδιοργανώσουν τις αντιτρομοκρατικές πολιτικές που εφαρμόζονται.

Τέλος, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τα νέα δεδομένα που δημιουργούνται από τον "αέρα φιλελευθερισμού" που πνέει στα κράτη της Β.Αφρικής, και ενόψει του κινδύνου εισαγωγής της ισλαμικής τρομοκρατίας από τις εξεγερμένες χώρες στα εδάφη της, η ΕΕ καλείται πλέον, κατά την επιλογή-εφαρμογή της ενδεδειγμένης πολιτικής αποτελεσματικής αντιμετώπισης του ιδιόμορφου αυτού κινδύνου, να κρατήσει ισορροπίες μεταξύ των ανησυχιών της για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία, και των ληπτέων επιβαλλομένων αντιτρομοκρατικών μέτρων και πρακτικών.

Πηγές

1. Ημερήσιος και Περιοδικός Τύπος : "Ο Κόσμος του Επενδυτή" και "Ελεύθερος Τύπος.
2. Προσωπικό Αρχείο αρθρογράφου

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ: ΓΡΑΠΤΗ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΟΥ

Του Ιωάννη Σ. Λάμπρου
Πολιτικού Επιστήμονος

Συμπληρώθηκαν στις αρχές Ιουλίου 14 χρόνια από το κοινό ανακοινωθέν της Μαδρίτης μεταξύ Ελλάδος-Τουρκίας. Στα πλαίσια της συνόδου του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη τον Ιούλιο του 1997, οι Κ. Σημίτης και Σ. Ντεμιρέλ υπέγραψαν ένα κείμενο αρχών, με την ενθάρρυνση των ΗΠΑ, το οποίο καθόριζε ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο οι δύο πλευρές δεσμεύονταν να κινηθούν για τον καθορισμό των μεταξύ τους σχέσεων. Ανακοινωθέν το οποίο εξέφραζε με τον καλύτερο τρόπο την διολίσθηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Οι κύριες πρόνοιες του κοινού ανακοινωθέντος ήταν οι εξής:

Υπήρχε αναφορά για σεβασμό στην κυριαρχία των δυο κρατών. Η τοποθέτηση, όμως, ήταν γενική και αόριστη χωρίς να διευκρινίζεται αν η Τουρκία αποδεχόταν τα υφιστάμενα σύνορα, γεγονός δηλωτικό των αναθεωρητικών της σχεδίων συντηρώντας την θεωρία των γκρίζων ζωνών.

Τα δυο κράτη δήλωναν σεβασμό στις αρχές του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμφωνιών. Γινόταν γενική αναφορά στο Διεθνές Δίκαιο αλλά δεν διευκρινιζόταν ότι τα δυο μέρη δέχονταν να λυθούν οι διαφορές στο Αιγαίο με βάση το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Για την Τουρκία δε, η εμμονή στην ευθιδικία, η επιλεκτική εφαρμογή του διεθνούς δικαίου είναι αρχή της πολιτικής της.

Η φράση η οποία προκάλεσε την μεγαλύτερη αντίδραση ήταν η δέσμευση κάθε κράτους να σεβαστεί τα 'θεμιτά, ζωτικά συμφέροντα' του άλλου κράτους τα οποία είναι μεγάλης σπουδαιότητας για την ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία. Η θέση της τότε ελληνικής κυβέρνησης ήταν πως η Ελλάς αποδεχόταν ότι η Τουρκία έχει ζωτικά νόμιμα συμφέροντα στην υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου, συμφέροντα τα οποία απορρέουν από κανόνες του διεθνούς δικαίου. Σε αυτά τα νόμιμα συμφέροντα αναφερόταν το κοινό ανακοινωθέν και όχι στις αυθαίρετες διεκδικήσεις και καταχρηστικές αξιώσεις/ερμηνείες της Τουρκίας. Σημασία, όμως, έχει η υποκειμενική ερμηνεία την οποία δίνει έκτοτε η Τουρκία η οποία είναι διασταλτική και δεν συμφωνεί με τη συστατική της ελληνικής πλευράς. Τα ζωτικά συμφέροντα μπορούν να δικαιολογηθούν από την Τουρκία επικαλούμενη κριτήρια στρατιωτικά, γεωπολιτικά, οικονομικά. Από την στιγμή μάλιστα κατά την οποία γινόταν διασύνδεση των ζωτικών συμφερόντων κάθε κράτους με την 'ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία' αυτό είναι μονόδρομος. Δεν υπήρχε συγκεκριμενοποίηση αυτών των συμφερόντων με αποτέλεσμα η Ελλάς να είναι εκτεθειμένη στις συνεχείς απαιτήσεις της τουρκικής πλευράς. Το πρόβλημα είναι πως τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο αναιρούν κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας...

Το συγκεκριμένο λάθος επαναλήφθηκε το 1999 στην Ευρωπαϊκή Σύνοδο Κορυφής στο Ελσίνκι όπου στα συμπεράσματα γινόταν γενική αναφορά για διασυννοριακές διαφορές των υποψηφίων κρατών όπως η Τουρκία. Δεν υπήρχε ρητή αναφορά για την υφαλοκρηπίδα, την μόνη ελληνοτουρκική διαφορά στο Αιγαίο την οποία αναγνωρίζει η Ελλάδα. Ως αποτέλεσμα των άνω αστοχιών στα τέλη του 2003 είχε επέλθει μια συμφωνία για προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για θέματα υφαλοκρηπίδας αλλά και για όποια άλλα θέματα η τουρκική πλευρά θεωρούσε ότι μπορούσε να θίξει ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου...

Τα δύο κράτη, επίσης, αναλάμβαναν την υποχρέωση να απέχουν από μονομερείς ενέργειες προς αποφυγή παρεξηγήσεων. Τεχνηέντως επιχειρήθηκε ουδετεροποίηση του Αιγαίου εξισώνοντας το νόμιμο δικαίωμα της Ελλάδας να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα με τις αυθαίρετες ενέργειες της Τουρκίας (κατάληψη βραχονησίδας).

Τέλος, τα δύο μέρη δεσμεύονταν να επιλύσουν τις μεταξύ τους διαφορές με ειρηνικά μέσα βάσει συναινετικών διαδικασιών χωρίς την χρήση βίας. Η αναφορά σε διαδικασίες

κοινής αποδοχής, εξυπηρετούσε την στοχοθεσία της Τουρκίας έτσι ώστε να ελέγξει ποια ζητήματα θα θιχτούν και ποιο θα είναι το εφαρμοστέο δίκαιο. Σε περίπτωση που η Ελλάδα επιχειρήσει να προχωρήσει στην επέκταση των χωρικών της υδάτων στα 12 μίλια, σύμφωνα με όσα υπογράφηκαν στη Μαδρίτη, θα πρέπει να αναζητήσει συναινετικές διαδικασίες με την Τουρκία. Από την στιγμή κατά την οποία έχει αναγνωριστεί στην Τουρκία ότι έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο, αυτόματα νομιμοποιείται το τουρκικό casus belli αφού είναι αποδεκτό ότι κάθε χώρα νομιμοποιείται να προστατέψει τα ζωτικά συμφέροντα της ακόμα και με πόλεμο. Το ανακοινωθέν της Μαδρίτης δεν απενεργοποίησε το τουρκικό casus belli. Τουραντίον, το ενίσχυσε παρέχοντας στην τουρκική κυβέρνηση έγκραφη αιτιολόγηση χρησιμοποίησής του. Ήταν έκδηλη η αγωνία του κ. Σημίτη να πείσει για το αντίθετο, ισχυριζόμενος ότι η Τουρκία αναγνώρισε πως η χρήση ή απειλή χρήσης βίας δεν έχει θέση στις μεταξύ των δυο χωρών σχέσεις τονίζοντας ότι αυτό σημαίνει μια άρση του casus belli. Χαρακτήρισε το ανακοινωθέν ως πρακτικά σύμφωνο μη επιθέσεως!!! Το casus belli ψηφίστηκε από την τουρκική Βουλή και εξακολουθεί να ισχύει και θα παύσει να ισχύει μόνο μετά από απόφαση της τουρκικής βουλής και όχι από μια αναφορά σε ένα ανακοινωθέν...

Αποτίμηση-Επίλογος

Το κοινό ανακοινωθέν δεν είναι διεθνής συνθήκη, δεν είναι δεσμευτικό κείμενο, είναι μια πολιτική διακήρυξη αρχών οι οποίες θα πρέπει να διέπουν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η Τουρκία δεν μπορεί να εγκαλέσει την Ελλάδα για μη τήρηση των συμφωνηθέντων από την στιγμή μάλιστα κατά την οποία η ίδια έχει καταστήσει διάτρητη την Συνθήκη της Λοζάννης, την ιδρυτική συνθήκη του τουρκικού κράτους. Αποτελεί, όμως, πολιτικό κεκτημένο. Μ τον ίδιο τρόπο που η Άγκυρα έχτισε την Μαδρίτη πάνω στα Ίμια, θα χτίσει τις μελλοντικές της απαιτήσεις της πάνω στην Μαδρίτη προσδοκώντας πάντα σε συνετή και φρόνιμη ελληνική αντίδραση...

Η ελληνική κυβέρνηση επιχειρηματολόγησε ότι το κοινό ανακοινωθέν δεν προβλέπει πολιτικό διάλογο σε αντιδιαστολή προς το Νταβός Ι και Νταβός ΙΙ όπου είχε συμφωνηθεί η έναρξη πολιτικού διαλόγου εφ'όλης της ύλης ενώ αντίθετα υιοθετεί βήμα προς βήμα προσέγγιση για την αντιμετώπιση των ελληνοτουρκικών ζητημάτων. Αυτή η ερμηνεία, όμως, αναιρείται από το γεγονός ότι δεν διασαφηνίζονται επ'ακριβώς τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας. Επίσης, στο κοινό ανακοινωθέν δεν υπήρχε η παραμικρή αναφορά για το Κυπριακό. Πως θα πείσουμε τρίτους να δείξουν ενδιαφέρον για την Κύπρο όταν η Ελλάς διστάζει να πράξει τούτο;

Καμία αλλαγή δεν σημειώθηκε στην συμπεριφορά της Τουρκίας μετά την υπογραφή του κοινού ανακοινωθέντος. Από την επαύριον της Μαδρίτης πύκνωσαν οι αεροπορικές παραβιάσεις. Η τουρκική αεροπορία έφτασε σε σημείο να παρενοχλεί το αεροπλάνο του Έλληνα Υπουργού Εθνικής Αμύνης! Ο Ετσεβίτ πραγματοποίησε δηλώσεις περί προσαρτήσεως των κατεχομένων. Ο Υπουργός Εξωτερικών Θ. Πάγκαλος λίγους μήνες μετά την υπογραφή χαρακτήρισε τους Τούρκους 'δολοφόνους, ληστές και βιαστές' και συνέκρινε την Τουρκία με την εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία του 1938.

Η σπουδή την οποία επιδεικνύουν κατά καιρούς οι ελληνικές κυβερνήσεις για διάλογο με την Τουρκία είναι μια πράξη απελπισίας για να καλυφθεί η γύμνια και η απουσία στρατηγικής. Ο τουρκικός επεκτατισμός είναι δομικός και βρίσκεται εντός του πολιτικού συστήματος και της παρακαταθήκης του Μουσταφά Κεμάλ. Δεν κατευνάζεται με ικεσίες για διάλογο αλλά ανακόπτεται μέσω υιοθέτησης στρατηγικής αποτροπής...

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧΜΕΤ ΝΤΑΒΟΥΤΟΓΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΗΣ

Του Ανδρέα Ματζάκου
Αποστράτου Αζκου ΣΞ

ΜΑ Διεθνείς Σχέσεις και Στρατηγικές Σπουδές

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για το βιβλίο του κ. Αχμέτ Νταβούτογλου "Το Στρατηγικό Βάθος" το οποίο περιγράφει τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίσει η Τουρκία στο Διεθνές Σύστημα, έχουν γραφεί πάρα πολλές κριτικές από επιστήμονες και καθηγητές των Διεθνών Σχέσεων. Στο παρόν άρθρο, προσεγγίζω μόνο την συμβολή του οράματος του σημερινού Υπουργού Εξωτερικών (ΥΠΕΞ) της Τουρκίας στην διαμόρφωση της ισχύος και της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας. Στην αρχή εξηγώ με λίγα λόγια την έννοια του στρατηγικού βάθους, στη συνέχεια αναπτύσσω την εξίσωση της ισχύος μιας χώρας, τα περι στρατηγικής νοοτροπίας και καταλήγω σε συμπεράσματα.

ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΒΑΘΟΣ

Στην λέξη βάθος, ο σημερινός ΥΠΕΞ της Τουρκίας περιλαμβάνει δυο πεδία: στο πρώτο πεδίο τοποθετεί το ιστορικό και γεωγραφικό βάθος της Τουρκίας, ενώ στο δεύτερο πεδίο συναρτά τις κινήσεις της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας σε στρατηγικό επίπεδο, από αυτό το βάθος. Από ιστορικής πλευράς, θεωρεί ότι η Τουρκία είναι ένα σύγχρονο εθνokrάτος που συστάθηκε τον 20ο αιώνα, ως ένας εκ των κληρονόμων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Ο προσδιορισμός της εννοίας του βάθους, επιτρέπει μια εσωτερική συνοχή στις κινήσεις της εξωτερικής πολιτικής οι οποίες γίνονται στον παρόν πατώντας όμως στο παρελθόν, γιατί θεωρεί ότι η Τουρκία έχει δικαιώματα που πηγάζουν από την ιστορία. Η κατανόηση του γεωγραφικού βάθους της Τουρκίας, επιτρέπει στην ελίτ της χώρας, θεωρώ δε ότι υπονοεί και, ότι την οδηγεί στην ουσία στις κινήσεις που πρέπει να κάνει στις σχέσεις της με άλλες χώρες. Ο κ. Νταβούτογλου τονίζει την αξία του στρατηγικού βάθους για την Τουρκία μετά τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου, κατά τη διάρκεια του οποίου κατά την άποψη του, η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας δεν είχε μεγάλα περιθώρια ελιγμών και επιτεύξεως αυτού του βάθους, λόγω του διπολικού συστήματος που επικρατούσε στη διεθνή σκηνή (ΗΠΑ-ΕΣΣΔ). Θεωρεί ότι το ιστορικό και γεωγραφικό βάθος δίδουν τεράστια ψυχολογική δύναμη στην τουρκική κοινωνία, δύναμη η οποία μπορεί να μετατραπεί σε δυναμισμό προκρινόμενου η Τουρκία όχι μόνο να είναι παρούσα αλλά και να διαμορφώνει τις εξελίξεις στον άμεσο περίγυρο της (περιφέρεια), αλλά και στον κόσμο γενικότερα. Θέλει δηλαδή η Τουρκία να μην διαβάσει απλώς, αλλά να γράφει την ιστορία.

Η ΕΞΙΣΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ

Γιατί όμως ο κ. Νταβούτογλου εκτόνησε γραπτώς από το 2001 αυτό το όραμα για την Τουρκία και επιμένει στο ιστορικό και γεωγραφικό βάθος της; Θα κατανοήσουμε αυτή την επιμονή εάν εξετάσουμε την εξίσωση της ισχύος. Κατά τη ρεαλιστική σχολή των Διεθνών Σχέσεων, η ισχύς μιας χώρας διαμορφώνει τη θέση της στο Διεθνές Σύστημα και φυσικά και την κατανομή και ανακατανομή συμφερόντων, μετά από έναν πόλεμο, απλή διένεξη, ή μια διεθνή συμφωνία. Στην ισχύ ενός κράτους περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων, η γεωγραφική του θέση, ο πληθυσμός του, η ικανότητα της ηγεσίας του, η ποιότητα και ο αριθμός των Ενόπλων Δυνάμεων, η τεχνολογική του πρόοδος και οι φυσικοί του πόροι του. Σύμφωνα με το βιβλίο (Σελ 48), η ισχύς (I) μιας

χώρας, δίδεται από τον παρακάτω τύπο: $I = (\Sigma\Delta + \Delta\Delta) \times (\Sigma\text{N} \times \Sigma\Sigma \times \text{PB})$ Όπου $\Sigma\Delta$ = τα σταθερά δεδομένα μιας χώρας τα οποία είναι η ιστορία, η γεωγραφία, ο πληθυσμός και ο πολιτισμός της κοινωνίας και, τα οποία δεν μεταβάλλονται εύκολα τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον. Όπου $\Delta\Delta$ = τα δυναμικά δεδομένα τα οποία είναι η οικονομική ικανότητα, η τεχνολογική ανάπτυξη και η στρατιωτική ικανότητα και, τα οποία μεταβάλλονται εύκολα συνεπεία των πολιτικών επιλογών μιας χώρας. Στην δεύτερη παρένθεση του δευτέρου μέρους της εξίσωσης, το ΣN είναι η στρατηγική νοοτροπία, το $\Sigma\Sigma$ ο στρατηγικός σχεδιασμός και το PB η πολιτική βούληση για την λήψη κάθε είδους αποφάσεων και κυρίως εξωτερικής πολιτικής. Σ' αυτό το δεύτερο σκέλος της εξίσωσης επικεντρώνει την προσοχή του ο κ. Νταβούτογλου. Το όραμα προσφέρει τον στρατηγικό σχεδιασμό, οδηγεί την πολιτική βούληση και δίδει την γραμμή για την στρατηγική νοοτροπία μιας κοινωνίας. Η διαμόρφωση δε της κοινωνίας κάθε κράτους έχει βαρύνουσα σημασία καθόσον, η στήριξη της στις όποιες κυβερνητικές αποφάσεις εξωτερικής πολιτικής είναι απαραίτητη αφού όχι μόνο τις νομιμοποιεί, αλλά αναλαμβάνει και τις θυσίες για την εφαρμογή του οράματος. Στο θέμα πολιτική βούληση, σημειώνω ότι τονίζει την ανάγκη η Τουρκία να αναπτύξει αυτόνομη αμυντική βιομηχανία ώστε να μην εξαρτάται από το εξωτερικό, διότι όπως λέει, οι χώρες που εξαρτούν τις αμυντικές τους ικανότητες από το εξωτερικό, δεν μπορούν να έχουν ισχυρή και μόνιμη πολιτική βούληση.

Ειδικώς για τον στρατηγικό σχεδιασμό, θεωρεί ότι οι μεγαλύτερες αδυναμίες της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας τις προηγούμενες δεκαετίες, οφείλονταν στο ότι δεν υπήρχε ένα συνεπές θεωρητικό πλαίσιο, σαν αυτό που ο ίδιος συνέγραψε, εντός του οποίου θα γίνονταν η σύνθεση των στρατηγικών και τακτικών επιτυχιών για την επίτευξη των στόχων της Υψηλής Στρατηγικής.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Με τον όρο "στρατηγική νοοτροπία" μιας κοινωνίας εννοεί τη γνώμη μιας κοινωνίας για το τι είναι αυτή η κοινωνία, ως αποτέλεσμα της ιστορικής της συνειδήσεως. Η δε ιστορική συνείδηση εμπεριέχει το πολιτισμικό, το κοινωνικό, το θρησκευτικό και το ψυχολογικό σύστημα αξιών καθώς και τον γεωγραφικό ζωτικό της χώρας στον οποίο διαμορφώνεται αυτή η κοινωνία καθορίζοντας και την αντίληψη της για τη θέση που κατέχει στον κόσμο. Οι αντιλήψεις περί του χώρου μιας κοινωνίας με άξονα τη γεωγραφική της θέση και του χρόνου με άξονα την ιστορική της εμπειρία, αποτελούν το πνευματικό τους υπόβαθρο που επηρεάζει ουσιαστικά τις αποφάσεις της εξωτερικής πολιτικής.

Η πολιτισμική ταυτότητα μιας κοινωνίας ενδυναμώνει την εθνική συνείδηση και της δίδει λόγο υπάρξεως. Θεωρώ πολύ σημαντική την επισήμανση που κάνει ότι η στρατηγική νοοτροπία πρέπει να στηρίζεται σε υπαρξιακούς λόγους, αλλιώς η κοινωνία περιπίπτει σε παθητικότητα. Υποχώρηση της στρατηγικής νοοτροπίας συνεπάγεται φθορά της εθνικής συνειδήσεως και συνεπώς κίνδυνο για την ιστορική ύπαρξη μιας κοινωνίας. Ας σκεφθούμε δηλαδή πόσο άσχημη είναι η κατάσταση στη χώρα

μας, όταν όχι μόνο δεν υφίσταται στρατηγική νοοτροπία, αλλά βάλλεται πανταχόθεν η ταυτότητα και η ιδιοπροσωπεία των Ελλήνων, δηλαδή η συνοχή της κοινωνίας.

Και ο κ. Νταβούτογλου παραδέχεται ότι το βασικότερο στοιχείο κάθε κράτους είναι ο ανθρώπινος παράγων. Είναι αδύνατον να αλλάξεις την γεωγραφία της χώρας σου και σχεδόν αδύνατον την ιστορία της. Όμως μέσω της εθνικής παιδείας και γενικότερα μέσω της καλλιέργειας των πολιτών, είναι δυνατόν να δοθούν νέες ερμηνείες ικανές να ανοίξουν νέους ορίζοντες στη γεωγραφία και την ιστορία, όπως λέει. Με απλά λόγια, έχει σημασία να διαμορφωθεί η αίσθηση του "ανήκειν" στους κατοίκους μιας χώρας, με κοινή αντίληψη του χώρου και του χρόνου. Έτσι δημιουργούνται σταθερές δομές στην κοινωνία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η συγγραφή του βιβλίου έγινε για να αποτελέσει τον βασικό οδηγό των επιλογών της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας, η δε περιγραφή του βάθους που απαιτείται για τη χώρα, έγινε για να δικαιολογηθούν οι κινήσεις που θα υιοθετηθούν στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής. Μετά και την τελευταία εκλογική νίκη του κ. Ερντογκάν η οποία σηματοδοτεί τη συνεχιζόμενη άνοδο του πολιτικού συστήματος στη διακυβέρνηση της χώρας έναντι των στρατιωτικών, στην κυβέρνηση του οποίου συνεχίζει ως ΥΠΕΞ ο κ. Νταβούτογλου, το όραμα που περιγράφεται στο βιβλίο, έχει ήδη μετατραπεί σε στόχους που θα πρέπει να επιτύχει η Υψηλή Στρατηγική της Τουρκίας. Έχουμε ήδη δει την προσέγγιση με Ιράν, την δημιουργία εντάσεως στις σχέσεις Τουρκίας-Ισραήλ με αφορμή την αποστολή του πλοίου Μαβί Μαρμαρά στην Γάζα προκειμένου η Τουρκία να πείσει τους Άραβες ότι άλλαξε πορεία, την προσπάθεια βελτίωσης των σχέσεων με Αρμενία κλπ.

Ο στρατηγικός αυτός σχεδιασμός, έχει γραφεί από έναν πολιτικό/διπλωμάτη και συνεπώς το μήνυμα προς τους στρατιωτικούς είναι σαφές: αντιμετωπίσατε επιτυχώς τον σοβιετικό κίνδυνο στο πλαίσιο του NATO σε μια μονοδιάστατη εξωτερική πολιτική, αλλά η Τουρκία είναι ένα μεγάλο κράτος και πρέπει να έχει ευρύτερα οράματα. Και για την εκπλήρωση τέτοιων οραμάτων, απαιτείται την πρωτοβουλία να έχουν οι πολιτικοί. Η δε στρατιωτική ισχύς θα χρησιμοποιηθεί για την εκπλήρωση των πολιτικών στόχων της εξωτερικής πολιτικής.

Η Τουρκία πατώντας στην ιστορική της κληρονομιά, θα εκμεταλλευτεί πλήρως τη γεωπολιτική της θέση απαιτώντας την ικανοποίηση των απαιτήσεων της και παζαρεύοντας τις θέσεις της στο διεθνές σύστημα. Η στάση αυτή απέχει πολύ από την ακολουθούμενη ελληνική τακτική στις σχέσεις με την Τουρκία, την οποία δεν έχουμε δυσκολέψει σε τίποτα, ούτε καν με απαίτηση για εφαρμογή των δικαιωμάτων μας που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, ο κ. Νταβούτογλου ως άριστος γνώστης των διαφόρων θεωριών των Διεθνών Σχέσεων, όχι μόνο γνωρίζει, αλλά και θα οδηγήσει την Τουρκία να εφαρμόσει στην πράξη αυτό που εδώ και πολλά χρόνια ισχύει στο Διεθνές Σύστημα: η ισχύς ενός κράτους, διαμορφώνει τις επιλογές του και την πολιτική πραγματικότητα στον περίγυρο του. Και όσο αυτή η ισχύς της Τουρκίας αυξάνεται, τόσο θα αυξάνονται οι επιδιώξεις και οι επεκτατικές της βλέψεις εις βάρος των γειτόνων της και ιδίως αυτών που δεν έχουν να επιδείξουν συνεπή εξωτερική πολιτική. Ας μην ξεχνάμε ότι, η επέκταση ενός κράτους στον σύγχρονο κόσμο δεν γίνεται πλέον μόνο με κατάληψη εθνικού εδάφους αντιπάλου κράτους συνεπεία πολεμικών επιχειρήσεων αλλά κυρίως με πολιτικά και οικονομικά μέσα .

Ο κ. Νταβούτογλου έγραψε ένα τόσο ευρύ στρατηγικό όραμα γιατί πιστεύει ότι η στρατηγική μιας χώρας που βασίζεται

στην εξουδετέρωση μιας και μόνον απειλής, στην ουσία πρόκειται για έλλειψη στρατηγικής. Και διατυπώνει αυτή τη σκέψη έχοντας κατά νουν ότι τα χρόνια του ψυχρού πολέμου, η Τουρκία συμμετέχοντας στο NATO από ανάγκη για την αντιμετώπιση της σοβιετικής απειλής, περιόρισε το ζωτικό της χώρο στα στενά σύνορα της, ενώ παράλληλα δεν ανέπτυξε διπλωματικές σχέσεις με γειτονικά κράτη που δεν ανήκαν στη δυτική συμμαχία. Αυτή ακριβώς την αδυναμία της εξωτερικής πολιτικής, έρχεται να αποκαταστήσει με τον στρατηγικό σχεδιασμό που περιγράφει στο βιβλίο του.

Αυτή η φιλοδοξία, πιστεύω ότι είναι και ο κίνδυνος που εμπεριέχεται σ' αυτό το ομολογουμένως φιλόδοξο όραμα: η επιτυχία σε οποιοδήποτε επίπεδο, που ήρθε είτε ως αποτέλεσμα του στρατηγικού σχεδιασμού, είτε λόγω του ότι μεγαλύτερες δυνάμεις επέτρεψαν για τα δικά τους συμφέροντα, να κάνουν την Τουρκία να ξεχάσει τα όρια της και να προβεί σε λάθος εκτιμήσεις. Λάθος εκτιμήσεις διότι στο διεθνές σύστημα η ισχύς είναι σχετική και όχι απόλυτη έννοια, εξαρτωμένη από το πόση ισχύ διαθέτουν και οι αντίπαλοι σου. Και τα όρια της Τουρκίας στα Βαλκάνια και τη Μ. Ανατολή νομίζω ότι καθορίζονται πρώτα από όλα από τα αμερικανικά συμφέροντα και στη συνέχεια από τα συμφέροντα του Ισραήλ, ενώ στον χώρο του Καυκάσου από τα συμφέροντα της Ρωσίας.

Το βιβλίο ο κ. Νταβούτογλου το έγραψε το 2001, πολύ προτού αναλάβει ΥΠΕΞ της χώρας. Σήμερα νομίζω ότι είναι εμφανές ότι, στο όραμα αυτό καλύπτονται οι επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας με επιστημονικό μανδύα. Καθώς δε θα αυξάνει η ισχύς της Τουρκίας, έχω την άποψη ότι αργά ή γρήγορα θα ανησυχήσουν άλλα κράτη, κυρίως στην Μ. Ανατολή, τα οποία πιθανόν να εκλάβουν την Τουρκία ως απειλή και να συνασπισθούν για την αντιμετώπιση της εφαρμόζοντας τη θεωρία της "εξισορροπήσεως" μιας απειλής (Balancing) που κυριαρχεί στον σχηματισμό συμμαχιών.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αντί epilόγου, παραθέτω αυτούσια μια σκέψη του κ. Νταβούτογλου με την οποία νομίζω ο κάθε λογικός άνθρωπος όχι μόνο θα συμφωνήσει, αλλά και θα προβληματιστεί(Σελ 75): *"η βαρύτητα μιας χώρας στην εξίσωση της ισχύος προκύπτει από τον προσδιορισμό των σταθερών και μεταβλητών δεδομένων. Ένας καλός στρατηγικός σχεδιασμός και μια ισχυρή πολιτική βούληση συμβάλλουν στο να σχηματίσουν τα σταθερά και μεταβλητά δεδομένα μιας αδύναμης χώρας, μια ισχύ κατά πολύ ανώτερη από τις δυνατότητες της, ενώ ένας ασυνεπής στρατηγικός σχεδιασμός και μια ασθενής πολιτική βούληση μπορεί να γίνουν αιτία ώστε η εξίσωση ισχύος μιας χώρας με σημαντικές δυνατότητες να κυμαίνεται σε επίπεδα πολύ χαμηλότερα της πραγματικής της αξίας"*.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Edward Luttwak, "The Grand Strategy of the Roman Empire from the 1st Century AD to the 3rd", Baltimore, John Hopkins University Press, 1976.

Hans Morgenthau, "Politics Among Nations", McGraw-Hill, 1992.

R.Snyder, H. Bruck & B. Sapin, "Foreign Policy Decision-Making", New York: The Free Press, 1963.

Stephen Walt, "The Origins of Alliances", Cornell University Press, 1987.

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Robert Gilpin, "Πόλεμος και Αλλαγή στη Διεθνή Πολιτική", Εκδόσεις Ποιότητα.

Αχμέτ Νταβούτογλου, "Το Στρατηγικό Βάθος, η Διεθνής Θέση της Τουρκίας", Εκδόσεις Ποιότητα, 2010.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

του Μάριου-Κωνσταντίνου Ιωάννου
Φοιτητού Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής
του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

When a nation goes down, or a society perishes, one condition may always be found; they forgot where they came from. They lost sight of what had brought them along.

Carl Sandburg, Αμερικανός λογοτέχνης

Όπως ένας άνθρωπος αφήνοντας το παρελθόν του να περάσει, δίχως να προβληματισθεί πάνω του και να διδαχθεί από αυτό, πορεύεται σε ένα χάος χωρίς να έχει να παραδειγματιστεί από τα προγενέστερα συμβάντα της ζωής του, έτσι και ένα έθνος, το οποίο δεν γνωρίζει την ιστορία του ή την αντιλαμβάνεται ως κάτι μονολιθικό ή ως ένα έκθεμα απλώς άξιο θαυμασμού, αργά η γρήγορα θα βρεθεί σε πνευματική, κοινωνική και πολιτική σύγχυση ή και αποσύνθεση.

Η Ελλάδα του τέλους του 20ου και των αρχών του 21ου αιώνα είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής. Η ιστορική άγνοια δεν διαδραματίζει μικρό ρόλο. Για τον μέσο Έλληνα, το άκουσμα της λέξης ιστορία του φέρνει στο νου αρχαίους φιλοσόφους, στρατηγούς και πολιτικούς και μουσειακά εκθέματα ή τσολιάδες να μάχονται υπέρ των πατριών. Εν ολίγοις καταφεύγει σε εκείνα τα ιστορικά στοιχεία, τα οποία αφενός του προσφέρουν υπερηφάνεια -όχι σπάνια και εθνική αλαζονεία- και αφετέρου προσελκύουν τουρισμό. Μια τέτοια "ιστορική" γνώση αφήνει έξω τη γνώση για τη γένεση του εθνικού πολιτισμού και την παροντική του διαμόρφωση.

Μεταξύ αρχαιότητας και τουρκοκρατίας μεσολαβεί ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής και παγκόσμιας ιστορίας, η αποκαλούμενη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Ωστόσο, τα σημερινά γεωγραφικά όρια της Ελλάδας συμβάλλουν στο να παραγνωρισθεί το συγκεκριμένο κεφάλαιο του ελληνικού πολιτισμού. Το ελληνικό κράτος είναι το μοναδικό από τα βαλκανικά κράτη -όσων έχουν τις ρίζες τους σε ένα αξιόλογο βάθος αιώνων-, το οποίο δεν διατηρεί εντός των συνόρων του το μεσαιωνικό εθνικό κέντρο του, εν προκειμένω την Κωνσταντινούπολη. Μάλιστα, το κράτος, εν τη γενέσει του, δεν περιελάμβανε κάποιο ιδιαίτερα αξιόλογο κέντρο του μεσαιωνικού πολιτισμού, γεγονός που τελικά συντελέστηκε με την κατάληψη της Θεσσαλονίκης και με την παροδική ανάκτηση της Ανατολικής Θράκης και της περιοχής της Σμύρνης. Μέχρι τότε, όμως, έπρεπε να βρεθούν τα σύμβολα εκείνα, τα οποία θα συντελούσαν στην εθνική συσπείρωση και στη διαμόρφωση στο νου των κατοίκων της Ελλάδας μιας στερεής ιδέας περί ελληνικού πολιτισμού και ελληνικής ταυτότητας.

Η ύπαρξη της Αθήνας στα πρώτα όρια του κράτους λειτούργησε ως αρωγός στην προσπάθεια αυτή, καθώς, ούσα πρωτεύουσα, κατέστη σύμβολο του αρχαίου ελληνικού πνεύματος και συνδέσε την πολιτισμική ταυτότητα των Ρωμαίων με αυτή των Ελλήνων προγόνων

τους. Έτσι, οι Ρωμαίοι μετονομάστηκαν σε Έλληνες και η ρωμιοσύνη σε ελληνισμός, αφήνοντας εκτός εθνικής γνώσης τον μεσαιωνικό πολιτισμό, ο οποίος ήταν αυτός που εξέλιξε τους αρχαίους Έλληνες σε Ρωμαίους. Μόνο όταν αμφισβητηθεί η σχέση των σύγχρονων Ελλήνων με τους αρχαίους, βάσει της θεωρίας εκσλαβισμού κατά τον Φαλμεράγιερ, θα γίνει προσπάθεια να αποκατασταθεί η ελληνική μεσαιωνική ιστορία. Καθώς η θεωρία αυτή είχε τα ερείσματά της στη βυζαντινή περίοδο, αυτή ήταν και η περίοδος που έπρεπε να μελετηθεί για να ανατραπεί ο φαλμεραϊσμός, γεγονός που συντελέστηκε με το ιστοριογραφικό έργο του Παπαρρηγόπουλου, ο οποίος επανέφερε το Βυζάντιο στην Ελληνική Ιστορία πριν προλάβουν άλλες βαλκανικές χώρες να το ενστερνιστούν. Έτσι, από εκεί που το Βυζάντιο θύμιζε τον μεσαιωνικό σκοταδισμό -ανάμνηση κατασκευασμένη από τη Δύση αφενός για να καλύψει την κατωτερότητα του προαναγεννησιακού πολιτισμού της συγκριτικά με το Βυζάντιο αφετέρου για να πλήξει την Εκκλησία ως θεσμό ένεκα της Γαλλικής Επανάστασης- απέκτησε ιστορική φήμη.

Έκτοτε η μελέτη και ο διαφωτισμός του βυζαντινού πολιτισμού συνεχίζεται με αξιόλογα βήματα, με αποτέλεσμα η Βυζαντινή Αυτοκρατορία στους έγκυρους επιστημονικούς κύκλους να έχει βρει την επάξια θέση της, χωρίς ωστόσο στον κοινό νου να παύσει να ανακαλεί ιδέες περί σκοταδισμού και παποκαισαρισμού (ο οποίος ουδέποτε υπήρξε στο Βυζάντιο αντίθετα με τη Δύση). Το σύγχρονο ελληνικό έθνος είναι ο βασικότερος πολιτισμικός και γενετικός απόγονος του Βυζαντίου, δίχως αυτό να καθιστά το Βυζάντιο μια αμιγώς ελληνική αυτοκρατορία. Αντίθετα, τα περισσότερα από τα βαλκανικά κράτη και εν μέρει ο υστερορωμαϊκός-ιταλικός πολιτισμός σχετίζονται με τη βυζαντινή κληρονομία, άλλοτε ευρισκόμενα εντός των συνόρων της αυτοκρατορίας και άλλοτε όντας σύμμαχοι ή εχθροί της.

Οι αρχές της Αυτοκρατορίας

Αναφορικά με την χρονολογία έναρξης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας πολλές είναι οι διατυπωμένες απόψεις, οι οποίες την τοποθετούν από τις αρχές του 4ου αιώνα μέχρι και τις αρχές του 7ου. Αυτή η δυσκολία υφίσταται, καθώς η Βυζαντινή Αυτοκρατορία δεν υπήρξε ποτέ με αυτό το όνομα, δεν συστάθηκε κράτος ονόματι Βυζάντιο. Απλώς αποτέλεσε τη συνέχεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας μετά τη μεταφορά της πρωτεύουσας από τη Ρώμη στο Βυζάντιον-Κωνσταντινούπολη το 330. Λογικό

είναι, λοιπόν, τα πρώτα χρόνια μετά την μεταφορά της πρωτεύουσας, το κράτος να παραμένει πιστό στα ρωμαϊκά του ιδεώδη, γεγονός που συνεχίστηκε για αιώνες. Τα πολιτειακά όργανα ήταν ρωμαϊκής ιδεολογίας και η επίσημη γλώσσα ήταν η λατινική. Τρεις παράγοντες συνετέλεσαν στον βαθμιαίο εξελληνισμό της αυτοκρατορίας, έναν εξελληνισμό πολιτισμικό και όχι πολιτειακό-κρατικό, καθώς το κράτος μέχρι και την πτώση του Ρωμαίων Πολιτεία απεκαλείτο.

Ο πρώτος παράγοντας ήταν η επιλογή της νέας πρωτεύουσας. Η Κωνσταντινούπολη θεμελιώθηκε πάνω σε μία αρχαιοελληνική πόλη και ήταν γεωγραφικά αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού και ελληνιστικού κόσμου. Επομένως, η νέα πρωτεύουσα απομακρύνθηκε από το λατινικό περίγυρο και βρέθηκε περιτριγυρισμένη από Έλληνες ή ελληνόφωνους πληθυσμούς. Αυτοί δεν άργησαν να αποτελέσουν την πληθυσμιακή πλειονότητα μέσα στην πόλη και να ανέλθουν σε πολιτικά αξιώματα, μεταφέροντας σε αυτά τον πολιτισμό τους.

Δεύτερος παράγοντας για τον εξελληνισμό της Αυτοκρατορίας ήταν η έλευση του Χριστιανισμού. Ήδη 300 χρόνια πριν τη μεταφορά της πρωτεύουσας άρχισε να εξαπλώνεται η χριστιανική θρησκεία, η οποία νομιμοποιήθηκε το 313 με το διάταγμα των Μεδιολάνων. Με τη νομιμοποίηση της λατρείας της, άνοιξε ο δρόμος για την εξάπλωση του πολιτισμικού υπόβαθρου της θρησκείας αυτής. Αν και ο Χριστιανισμός γεννήθηκε στην Ιουδαία και είχε εβραϊκές ρίζες, δεν ήταν οι της Ιουδαίας εβραϊκοί πληθυσμοί αυτοί που τον στήριζαν. Αντίθετα, εξαπλώθηκε γρήγορα στον ελληνιστικό και ελληνικό κόσμο της ανατολικής μεσογείου ερχόμενος σε επαφή με τον πολιτισμό των Αιγυπτίων, των Συρίων και κυρίως των Ελλήνων, των οποίων η γλώσσα και ο πολιτισμός τα τελευταία 500 με 600 χρόνια είχαν γνωρίσει μεγάλη εξάπλωση. Έτσι, προτού περάσει στη Ρώμη είχε ήδη εκφρασθεί γραπτά και μάλιστα στην ελληνική γλώσσα. Επομένως, για την εξάπλωση του Χριστιανισμού ήταν απαραίτητη η μετάφραση των κειμένων του από την ελληνική.

Το 313 ο Χριστιανισμός νομιμοποιείται, το 324 γίνεται με πρωτοβουλία και ηγεσία του Μεγάλου Κωνσταντίνου η Πρώτη Οικουμενική Σύνοδος στη Νίκαια (σε πολιτισμικά ελληνικό έδαφος), το 330 συντελείται η μεταφορά της πρωτεύουσας και 50 χρόνια αργότερα ο Χριστιανισμός χρίζεται από το Μεγάλο Θεοδόσιο επίσημη θρησκεία του κράτους. Στη διάρκεια αυτών των χρόνων η νέα θρησκεία διαμορφώνεται κυρίως στο ανατολικό τμήμα της Μεσογείου, εκεί που το ελληνικό στοιχείο είναι πολύ έντονο, όπως και ο ελληνικός τρόπος διανόησης, ο οποίος παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του δόγματος. Στη Δύση, με εξαίρεση την ιταλική χερσόνησο, ο Χριστιανισμός εξαπλώνεται με βραδύτερους ρυθμούς. Έτσι στα τέλη του 4ου αιώνα διαμορφώνεται πολιτισμικά μια δυτική Αυτοκρατορία με κέντρο τη Ρώμη, με ομιλούμενη γλώσσα τα λατινικά και με ανερχόμενη θρησκεία

τον Χριστιανισμό και μια ανατολική Αυτοκρατορία, με πολιτισμικό και πολιτικό κέντρο την Κωνσταντινούπολη, με αρκετές ομιλούμενες γλώσσες, κυρίαρχη αυτών η ελληνική -δεν απουσίαζε ακόμα η λατινική- και τον Χριστιανισμό να εξαπλώνεται ταχύτατα και σχεδόν να έχει κυριαρχήσει της αρχαίας θρησκείας.

Αυτή η πολιτισμική διχοτόμηση θα γίνει και πολιτική το 395 και εδώ εντοπίζεται ο τρίτος παράγοντας εξελληνισμού της Αυτοκρατορίας. Ο Θεοδόσιος ο Μέγας, πεθαίνοντας διαίρεσε στα δύο την αυτοκρατορία για καλύτερη διοίκηση. Το δυτικό τμήμα με πρωτεύουσα τη Ρώμη το 476 κατέρρευσε, εν τέλει, στις απανωτές επιθέσεις των βάρβαρων φύλων του βορρά. Η κρατική του κατάρρευση δεν σήμανε και την πολιτισμική του αποτελμάτωση, καθώς ο ρωμαϊκός πολιτισμός θα κυριαρχήσει των βαρβάρων, οι οποίοι θα τον ενστερνιστούν στη γλώσσα, τις τέχνες, τη λογοτεχνία και τη διοίκηση, φτάνοντας στο σημείο να ονομάσουν 300 χρόνια αργότερα το κράτος τους ρωμαϊκό. Και ενώ στη Δύση νικήθηκε το ρωμαϊκό κράτος και νίκησε ο ρωμαϊκός πολιτισμός, στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία θα συμβεί το αντίθετο. Το κράτος κατάφερε να επιζήσει των εχθρών του, οι οποίοι αν και το συρρίκνωσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό, αυτό διατηρήθηκε και διεκδίκησε τα εδάφη του, ακόμα και τα δυτικά, καθώς η πολιτική ιδεολογία ήταν η ρωμαϊκή η οποία υποστήριζε την ύπαρξη ρωμαϊκού κράτους γύρω από τη Μεσόγειο, έχον ειρήνη μεταξύ των λαών του. Ακόμα και όταν το κράτος συρρικνωνόταν σε μεγάλο βαθμό, η ιδεολογία της Μεγάλης Αυτοκρατορίας δεν χανόταν, έστω θεωρητικά. Ενώ λοιπόν το κράτος ήταν ρωμαϊκό, ο πολιτισμός του διαφοροποιήθηκε. Η γεωγραφική θέση του κράτους, με ελάχιστες κτήσεις στη Δύση και με την ολότητα του ελληνικού και ελληνιστικού κόσμου, λειτούργησε ως διάυλος επικράτησης του ελληνικού πολιτισμού (χωρίς να παραγνωρίζονται στοιχεία συριακού ή αιγυπτιακού πολιτισμού, τα οποία ωστόσο είχαν τοπικό χαρακτήρα, αντίθετα με το διεθνισμό που γνώρισε ο ελληνικός πολιτισμός, κυρίως εκπεφρασμένος από τη γλώσσα του και την παιδεία την οποία έφερε, μια παιδεία που διήλθε πρώτα από το χριστιανικό πρίσμα, ώστε να αποκαθάρει τα στοιχεία εκείνα που βάσει των Πατέρων της Εκκλησίας θα έβλαπταν τους Χριστιανούς). Έτσι, λοιπόν, ο 7ος αιώνας βρίσκει μια εδαφικά περιορισμένη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η οποία εκτεινόταν κυρίως από τα Βαλκάνια μέχρι και τη Μικρά Ασία, όπου πλέον και με αυτοκρατορική απόφαση του Ηράκλειου επίσημη γλώσσα αναγνωρίστηκαν τα ελληνικά. Μόνο το νομικό καθεστώς θύμιζε πλέον το λατινικό παρελθόν.

Μέσοι και Ύστατοι Χρόνοι της Αυτοκρατορίας

Από τα μέσα του 7ου αιώνα ξεκινά αφενός πολιτισμική κρίση (της οποίας πλέον αμφισβητείται το μέγεθος) που λήγει με το τέλος του πρώτου σταδίου της οικονομικής (743), αφετέρου πολιτική-στρατιωτική ένεκα της αραβικής εξάπλωσης από την ανατολή και της

σλάβικης καθόδου στα βαλκάνια. Αυτά τα δύο φαινόμενα θα συμβάλουν στην εξέλιξη της πολιτισμικής ταυτότητας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Οι Άραβες θα κατακτήσουν και θα ξεκάνουν οριστικά από την Κωνσταντινούπολη την Αίγυπτο και τα ρωμαϊκά εδάφη της Μέσης Ανατολής. Έτσι τα στοιχεία του αιγυπτιακού και συριακού πολιτισμού θα γίνουν πλέον από την αυτοκρατορία, με συνέπεια το ελληνικό στοιχείο να γίνει εντονότερο, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα. Ωστόσο, και το ελληνικό στοιχείο θα βρεθεί σε κίνδυνο. Η κάθοδος των Σλάβων στην βαλκανική χερσόνησο, που ίχνη της συναντιούνται από τον 6ο αιώνα θα κορυφωθεί τον 8ο, με πολλές λεηλασίες χωριών και εκτοπισμό του ελληνικού στοιχείου στα παραθαλάσσια μέρη της σημερινής Ελλάδας. Ο μεγάλος αριθμός των Σλάβων οδήγησε τον Φαλμεράγιερ στην γνωστή θεωρία του για γενετικό εκσλαβισμό των Ελλήνων. Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν έχει διαπιστωθεί ότι συνέβη έστω σε εκτεταμένο βαθμό. Αντίθετα, η Κωνσταντινούπολη με μεθοδευμένες μετακινήσεις ελληνόφωνων πληθυσμών από τη Μικρά Ασία στον ελλαδικό χώρο και σλαβικών πληθυσμών στην ανατολή θα εξαλείψει τον εισερχόμενο σλαβικό πολιτισμό και μόνο κάποια τοπωνύμια θυμίζουν πλέον το πέρασμά του από τη σημερινή Ελλάδα. Ακόμα και στις σύγχρονες σλαβικές χώρες της Σερβίας, της ΠΓΔΜ και της Βουλγαρίας, το σλαβικό στοιχείο επί Βυζαντίου τον 9ο αιώνα ήταν μειωμένο. Οι Σλάβοι και άλλες πληθυσμιακές ομάδες βρέθηκαν κάτω από ελληνόφωνη διοίκηση, η οποία προωθούσε την ελληνική κλασική και ελληνοχριστιανική παιδεία, με συνέπεια να μην μπορούσαν να αφήσουν εύκολα την σφραγίδα του πολιτισμού τους, ωστόσο αυτό δεν σημαίνει και την απουσία τέτοιων πληθυσμών που σιγά σιγά οργώνονται σε κράτη και διεκδικούν μερίδιο από τα βυζαντινά εδάφη.

Τον 10ο αιώνα αρχίζει η πολιτική ακμή της Αυτοκρατορίας για να κλιμακωθεί στα μέσα του 11ου αιώνα. Ο 11ος και ο 12ος αιώνας έχουν χαρακτηριστεί και ως πρώτος βυζαντινός ουμανισμός, καθώς είναι έντονη η στροφή προς τα γράμματα. Και αυτή η στροφή έχει άμεση σχέση με τον ελληνικό πολιτισμό, καθώς μοναστήρια λειτουργούν ως κέντρα αντιγραφής και διάσωσης των αρχαίων κειμένων. Έτσι, ένα μεγάλο μέρος της αρχαίας γραπτής παραγωγής διασώθηκε. Αν και οι βυζαντινοί αντιγραφείς δεν ένιωθαν Έλληνες, καθώς ο προσδιορισμός αυτός ακόμα παρέπεμπε στην ειδωλολατρία, ανακάλυπταν την πολιτισμική τους σχέση με τους αρχαίους συγγραφείς λόγω της κοινής γλώσσας. Οι γέφυρες με το παρελθόν αναπροσδιορίζονταν και το κράτος πλέον, μοιονότι ρωμαϊκό, τίποτα δεν είχε πια να θυμίζει την αρχαία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

Αντίθετα, από τον 8ο αιώνα στη Δύση οι Φράγκοι έχουν συστήσει μία νέα de facto Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, με την οποία θα συνταχθεί η παποσύνη. Έτσι, και ιδίως μετά το σχίσμα, διαμορφώνεται μια Ευρώπη εκ νέου διχοτομημένη. Δυτικά βρίσκεται το ψευδορωμαϊκό-φραγκικό λατινοκαθολικό κράτος και ανατολικά η ορθόδοξη Ρωμαίων Πολιτεία-Βυζάντιο με τον ελληνοχριστιανικό

πολιτισμό του, η οποία όμως περιβάλλεται από σλαβογενείς και μουσουλμανικούς πολιτισμούς. Το 1204 οι Δυτικοί θα επιτεθούν στους Γραικούς, όπως αποκαλούσαν τους Βυζαντινούς και θα επέλθει η διάσπαση της Αυτοκρατορίας σε τρία κράτη, το Δεσποτάτο της Ηπείρου (που περιείχε και σλαβικούς και αλβανικούς πληθυσμούς), την Αυτοκρατορία της Νίκαιας και αυτή της Τραπεζούντας (μίξη Βυζαντινών και λοιπών καυκάσιων φυλών με υπεροχή των πρώτων). Ήπειρος και Νίκαια, χωρίς να ξεχνούν την ιδέα της ρωμαϊκής οικουμενικότητας θα προσπαθήσουν να ανασυστήσουν την Αυτοκρατορία, γεγονός το οποίο θα συντελέσει η Νίκαια.

Στο διάστημα, όμως, της λατινικής κυριαρχίας (1204-1261), στα εναπομείναντα ρωμαϊκά-βυζαντινά κράτη διαμορφώθηκε μια ελληνική συνείδηση, πιο ισχυρή. Με λιγότερο πληθυσμό επομένως και με ελάττωση των μη ελληνόγλωσσων φύλων-τα μετά την άλωση βυζαντινά κέντρα θα ασχοληθούν με την πνευματική παραγωγή, με την καλλιέργεια της λογοτεχνίας και θα μπου οι βάσεις της νεοελληνικής γλώσσας.

Η ανακατάληψη της Κωνσταντινούπολης θα συντελεστεί, αλλά λίγο αργότερα θα ακολουθήσει ταχύτατη απώλεια εδαφών, κυρίως από Οθωμανούς και Σέρβους με επακόλουθο οι αρχές του 15ου αιώνα στην ουσία να βρουν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία ως την πόλη-κράτος της Κωνσταντινούπολης και λίγες ακόμα κτήσεις. Η καταστροφική αυτή πορεία ολοκληρώνεται αφενός με την πτώση της Πόλης το 1453 και αφετέρου με την πτώση της Τραπεζούντας το 1461. Στα χρόνια αυτά της πολιτικής και στρατιωτικής παρακμής, η πνευματική παραγωγή θα γνωρίζει άνθηση στον τομέα της λογοτεχνίας -και όχι μόνο-, μιας λογοτεχνίας ελληνικής με στοιχεία του αρχαιοελληνικού πολιτισμού. Πλέον, υπάρχουν εγχώριες φωνές που αποκαλούν εαυτούς Έλληνες, δήλωση η οποία θα επαναληφθεί και από τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο στον τελευταίο λόγο του προς τους Κωνσταντινουπολίτες (...ελπίδα και χαράν πάντων των Ελλήνων...). Έτσι, τα τελευταία χρόνια της Αυτοκρατορίας την βρίσκουν σκιά του εαυτού της εδαφικά, με ελληνική συνείδηση πνευματικά και πολιτισμικά, μια ελληνική συνείδηση που θα διατηρηθεί -όχι πάντα αλώβητη- και θα διεκδικήσει την κρατική της υπόσταση και διάκριση από τον οθωμανικό ζυγό.

Η Ρωμαίων Πολιτεία σβήνει κρατικά, οι πολίτες της υποδουλώνονται και η αναπτυσσόμενη πλέον Ευρώπη την ξεχνά, για να μην θυμίζει την δική της πολιτισμική κατωτερότητα των προηγούμενων αιώνων. Επίσης, το γερμανικό έθνος, ως απότοκο του Imperium "Romanorum" του Καρλομάγνου διεκδικεί το επίθετο ρωμαϊκό για τον αυτοπροσδιορισμό του. Έτσι, οι Δυτικοί αρνούμενοι να δεχθούν πως η ρωμαϊκή αυτοκρατορία εξελίχθηκε σε κράτος ελληνικό, αδιαφόρησαν γι' αυτό. Συνεπώς, όταν χρειάστηκε να μελετήσουν την ύπαρξη του, το ονόμασαν καταχρηστικά Βυζάντιο, καθώς έτσι λεγόταν η Κωνσταντινούπολη, πριν μεταφερθεί εκεί η ρωμαϊκή πρωτεύουσα. Η ονομασία αυτή καθιερώθηκε και

υιοθετήθηκε και από τους ίδιους τους Έλληνες, καθώς προσδοκούσαν την δυτική βοήθεια, η οποία δεν θα συντελούνταν, αν διεκδικούσαν την ρωμαϊκή τους κληρονομία. Ακόμα και οι μεγάλες πνευματικές προσωπικότητες του ελληνικού χώρου, κατά τον 18ο και 19ο αιώνα, θεωρούσαν το Βυζάντιο ως σκοτεινούς χρόνους, ως χρόνους δουλείας του Ελληνισμού. Όμως πού ήταν υπόδουλοι οι βυζαντινοί Έλληνες; Στους ανύπαρκτους στα βυζαντινά εδάφη Λατινορωμαίους ή στους έχοντες ελληνική παιδεία εξ Ανατολής αυτοκράτορες. Χωρίς να εμβαθύνουν στο ζήτημα, στα χρόνια του νεοελληνικού Διαφωτισμού (18ος - 19ος), οι πνευματικοί ηγέτες απέρριψαν το επίθετο Ρωμίος (< Ρωμαίος) για τον εθνικό προσδιορισμό των ελληνόφωνων ορθόδοξων, αν και μέχρι τότε αυτό είχε επικρατήσει στα λαϊκά στρώματα, και επέλεξαν το επίθετο Έλλην, επίθετο με παγκόσμια αίγλη, το οποίο θα θύμιζε στους Ευρωπαίους τον από καιρό αναγνωρισμένο αρχαιοελληνικό πολιτισμό. Έτσι, το νεοϊδρυθέν κράτος ξέχασε την βυζαντινή του κληρονομία και χρειάστηκε αρκετές δεκαετίες για να την αναγνωρίσει, όχι στην ολότητα της, καθώς δεν ξεπέρασε τα δυτικά στερεότυπα.

Εν κατακλείδι, αυτό που σήμερα αποκαλούμε Βυζάντιο ή Βυζαντινή Αυτοκρατορία, δεν είναι τίποτα άλλο από την βιολογική κρατική συνέχεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Μια συνέχεια που αρχικά ήταν πράγματι ρωμαϊκή με προοπτικές πολιτισμικής ελληνοποίησης, στην πορεία το λατινικό στοιχείο υποχώρησε έναντι του ελληνικού και εν τέλει, λίγο πριν την κατάρρευση το ελληνικό ήταν σχεδόν το μοναδικό πολιτισμικό στοιχείο. Φυσικά, στην μακρόχρονη πορεία του Βυζαντίου πολλοί λαοί και φυλές κατοίκησαν στα σύνορά του, άλλοι παρέμειναν εκεί μέχρι να αφομοιωθούν και άλλοι διεκδίκησαν την δική τους κρατική υπόσταση. Ωστόσο, προς απάντηση των όσων υποστηρίζουν ότι το Βυζάντιο είναι περίοδος ελληνικής υποδούλωσης, ουδέποτε δεν υπήρξε ομάδα ανθρώπων υπό τον εθνικό όρο Έλληνες, η οποία να προσπάθησε να διεκδικήσει την ελευθερία της. Αντίθετα, οι αρχαίοι Έλληνες δεχθέντες -άλλοτε εθελούσια άλλοτε με τη βία- τον Χριστιανισμό προώθησαν την γλώσσα τους και τον τρόπο σκέψης τους στην Αυτοκρατορία και έγιναν πολιτισμικά κυρίαρχοι. Απόδειξη του πολύ σημαντικού βαθμού ελληνικότητας - πολιτισμικής και όχι εθνικής, καθώς σε μια αυτοκρατορία οι εθνικές επιμειξίες δεν είναι σπάνιες- αποτελεί το γεγονός ότι, αν και στο Βυζάντιο υπήρχαν αρκετές πολιτισμικές ομάδες κατά καιρούς, ο όρος βυζαντινή λογοτεχνία αναφέρεται μόνο στην ελληνόγλωσση λογοτεχνία, η οποία ακολουθούσε κατά κόρον τους αρχαίους γλωσσικούς τύπους και λογοτεχνικούς τόπους. Επομένως, πρέπει πλέον να αντιληφθεί ο σημερινός Έλληνας πως έλκει τη σύγχρονη ταυτότητά του από τους μεσαιωνικούς χρόνους, εκεί όπου διαμορφώθηκε ο ελληνοχριστιανικός πολιτισμός, ο οποίος έγινε τρόπος ζωής, αφού πρώτα έλαβε αρκετά στοιχεία από τον αρχαίο πολιτισμό -με κυριότερο τη γλώσσα, βασικό δείγμα εθνικής ταυτότητας-

, τα οποία όμως εξέλιξε στη μακρόχρονη πορεία του.

Ηθική και Ανθρωπιστικές Παρεμβάσεις

Περίπτωση της Λιβύης

**Του Ματθαίου Γρ. Σκούρα
Υπτιγου ε.α., Μέλους ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ
Master Στρατηγικών Μελετών**

ΓΕΝΙΚΑ

Η έννοια των ανθρωπιστικών παρεμβάσεων (Humanitarian Interventions, ή ανθρωπιστικών επεμβάσεων όπως έχουν εξελιχθεί σήμερα) έχει δοκιμαστεί σε πολλές περιπτώσεις, κάτω από διάφορες συνθήκες και με ανάμεικτα αποτελέσματα, ιδίως στο πλαίσιο των επιχειρήσεων διατήρησης και επιβολής της ειρήνης (peace keeping and peace making, operations). Η εσπευσμένη "ανθρωπιστική" επέμβαση στη Λιβύη ενός συνασπισμού ευρωπαϊκών κρατών (Γαλλίας - Βρετανίας) με τη συνδρομή αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων, με την συναίνεση; μια "χούφτας" αραβικών κρατών και με την ονομασία, Αυγή Οδύσσειας / Odyssey Dawn, παρόλο που πραγματοποιείται στα πλαίσια του ψηφίσματος 1973 του ΣΑ του ΟΗΕ, έχει όπως φαίνεται ξεφύγει από το πνεύμα του ψηφίσματος, που προέβλεπε την δημιουργία ζώνης απαγόρευσης πτήσεων πάνω απ' τη Λιβύη, και έχει πλέον εξελιχθεί σε κανονικό πόλεμο με τελικό στόχο την αλλαγή του καθεστώτος Καντάφι και την αντικατάστασή του με ένα άλλο με βάση τους εξεγερμένους αντάρτες και το οποίο φυσικά θα συνεχίσει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Δύσης.

Επιπλέον έχει ακαθόριστους στρατηγικούς, πολιτικούς, κι επιχειρησιακούς στόχους, καθώς και αδιευκρίνιστες μακρόχρονες γεωστρατηγικές επιπτώσεις στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής και της Μεσογείου. Οι επιπτώσεις αυτές βαρύνουν όχι μόνον γενικότερα τα γεωστρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα των άμεσα εμπλεκόμενων κρατών (Η.Π.Α., Γαλλία, ΗΒ, Λιβύη, κ.λ.π.), αλλά και τα μακρόχρονα Ελληνικά συμφέροντα εθνικής ασφάλειας στον ζωτικό χώρο της Μεσογείου.

ΑΝΑΛΥΣΗ

Η Ανθρωπιστική παρέμβαση έχει παρουσιάσει και παρουσιάζει ιδιαίτερες προκλήσεις για τα Ηνωμένα Έθνη, την ΕΕ και το NATO στις διάφορες συγκρούσεις που οδήγησαν στη διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας και συνεχίζουν να απειλούν την ειρήνη και τη σταθερότητα στην Βόρεια Αφρική αλλά και στα

Βαλκάνια.

Η Ανθρωπιστική παρέμβαση συνεπάγεται τη χρήση βίας για την αντιμετώπιση μιας κρίσης και η χρήση της στηρίζεται πάντοτε σε ορισμένες γενικής εφαρμογής αρχές που προβλέπονται είτε από το υφιστάμενο διεθνές δίκαιο ή αποδεκτούς κανόνες δεοντολογίας. Η δέσμευση των κρατικών φορέων ή οργανισμών - σε μονομερή ή πολυμερή βάση - σε επιχειρήσεις ανθρωπιστικής παρέμβασης, εμπεριέχει εγγενείς εντάσεις μεταξύ του σκοπού της παρέμβασης και του πλαισίου εκτέλεσης της. Όπως κατέδειξαν στο παρελθόν οι εσωτερικές συγκρούσεις στη Γιουγκοσλαβία, οι εντάσεις αυτές είναι ιδιαίτερα σοβαρές, αν ο σκοπός της παρέμβασης ανταγωνίζεται παράγοντες όπως η εθνική κυριαρχία και τα διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα, ανεξάρτητα αν εσκεμμένα ή όχι, η παρέμβαση θα είναι αμερόληπτη ή εάν θα ωφελεί μια συγκεκριμένη πλευρά σε μια συγκεκριμένη σύγκρουση, ή αν θα έχει βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες συνέπειες, κλπ.

Ο ορισμός και η χρήση της έννοιας της ανθρωπιστικής παρέμβασης, φαίνεται να βασίζεται σε κατά περίπτωση εξέταση διαφόρων παραγόντων / καταστάσεων / συμφερόντων και δεν βασίζεται σε αυστηρά νομικές ερμηνείες του διεθνούς δικαίου. Η έννοια αυτή είναι ολόενα και περισσότερο βασισμένη στις νομικές ερμηνείες σχετικά με την ευρύτερη προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οδηγεί στην αναπόφευκτη διάβρωση της εθνικής κυριαρχίας σε καταστάσεις όπου και όποτε κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συμβαίνουν. Πράγματι, μετά τον Ψυχρό Πόλεμο τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ δείχνουν μια ειδική προτίμηση να καθιστούν τις εθνικές κυβερνήσεις υπεύθυνες / υπόλογες για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εντός ή εκτός των αντίστοιχων εθνικών ορίων ελέγχου και η ευθύνη αυτή μπορεί ευκολότερα την παρούσα περίοδο να επισύρει ακόμη και τη χρήση βίας εάν είναι απαραίτητο.

Έτσι, τα θεμέλια για την έννοια της ανθρωπιστικής επέμβασης φαίνεται να στηρίζονται περισσότερο σε υποκειμενικούς ορισμούς και επιλεκτική εφαρμογή των αρχών της ηθικής που ισχύουν ή πρέπει να διέπουν τους διεθνείς κανόνες συμπεριφοράς και σχέσεων, παρά στην αυστηρή ερμηνεία του διεθνούς δικαίου.

Για παράδειγμα, οι αμερικανικής έμπνευσης και εκτελεσμένες από το NATO, "ανθρωπιστικές" παρεμβάσεις, στον εμφύλιο πόλεμο της Βοσνίας που οδήγησαν στις συμφωνίες του Dayton του 1995, και στο Κοσσυφοπέδιο το 1999, δεν εμποδίστηκαν / αποτράπηκαν από έννοιες όπως, η γιουγκοσλαβική εθνική κυριαρχία, τα διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα, και η εδαφική ακεραιότητα. Οι παρεμβάσεις αυτές αφορούν αποκλειστικά σε προσωρινή ή οριστική επίλυση των ενόπλων συγκρούσεων με τη χρήση κυρίως στρατιωτικών μέσων όταν η κατάσταση έχει πάρει

καταστροφικές διαστάσεις. Η αποδεκτή νομική βάση για τις ανθρωπιστικές παρεμβάσεις συνεχίζει να βρίσκεται σε διαφωνία, ιδίως στην περίπτωση του Κοσσυφοπεδίου, όπου ο βομβαρδισμός του NATO εναντίον της Γιουγκοσλαβίας δεν στηρίχθηκε στην αυστηρή ερμηνεία του διεθνούς δικαίου, παρά την επίθεση της Γιουγκοσλαβίας εναντίον των αλβανικών δυνάμεων ανταρτών του Απελευθερωτικού Στρατού του Κοσσυφοπεδίου (KLA / UCK) και τη βίαιη εκδίωξη των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου. Σύμφωνα με τον Χάρτη του ΟΗΕ, ο βομβαρδισμός του NATO δεν βασίζονταν δηλαδή, στις αρχές της αυτοάμυνας εναντίον άμεσης επίθεσης, ή σε σχετικό ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας που αποσκοπούσε στη διασφάλιση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Στη Διάσκεψη Κορυφής της Ουάσινγκτον το 1999, συμφωνήθηκε για πρώτη φορά το NATO να αναλάβει επιχειρησιακές αποστολές εκτός των ορίων του άρθρου 5 του Βορειοατλαντικού Συμφώνου, που ρητά προβλέπει τη χρήση βίας μόνο για άμυνα σε εξωτερική επίθεση εναντίον ενός μέλους του NATO .

Είναι δε απολύτως γνωστό ότι οι Νατοϊκοί βομβαρδισμοί των Σερβικών δυνάμεων στο Κοσσυφοπέδιο το 1999 καθώς και άλλων στόχων σε άλλες περιοχές της πρώην Γιουγκοσλαβίας, π.χ., Βελιγράδι, εκτελέστηκαν άνευ σχετικού ψηφίσματος του ΣΑ ΟΗΕ. Παραδόξως, το ψήφισμα 1244 του ΣΑ ΟΗΕ το οποίο "κατόπιν εορτής" ενέκρινε την είσοδο της ειρηνευτικής δύναμης KFOR στο Κοσσυφοπέδιο επίσης "εγγυήθηκε" την ανάλογη και συνεχή Γιουγκοσλαβική επικυριαρχία επί της περιοχής ενδιαφέροντος.

Είναι προφανές ότι ο ορισμός για το μέγεθος της προστασίας των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η απόφαση για μια ανθρωπιστική παρέμβαση αποτελούν τις περισσότερες φορές υποκειμενική απόφαση. Για παράδειγμα, ούτε το NATO ούτε οι ΗΠΑ ποτέ καταδίκασαν σοβαρά την τουρκική εισβολή και κατοχή του εδάφους της Κύπρου και πολύ περισσότερο ποτέ δεν πραγματοποίησαν κάποια παρέμβαση. Η ίδια βέβαια "απάθεια" συνεχίζει να υφίσταται και για την μεταχείριση της κουργικής μειονότητας στην Τουρκία κατά τη διάρκεια της πολυετούς εκστρατείας των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων κατά των ανταρτών του κουργικού Κόμματος και ένοπλης οργάνωσης (PKK).

Η τακτική, της κατά περίπτωση υποκειμενικής εξέτασης μιας κρίσης, αλλά και της υποκειμενικής απόφασης για επέμβαση, για την εξελισσόμενη σφαγή στη Λιβύη, γίνεται πολύ πιο εύκολα αποδεκτή στις μέρες μας και ιδίως μετά την έντεχνα δημιουργηθείσα κατάσταση η οποία συγκλόνησε την παγκόσμια κοινή γνώμη, αλλά και την προετοίμασε κατάλληλα για την επέμβαση των γνωστών διεθνών "σωτήρων", με το αζημίωτο φυσικά, καθώς οι διάφορες πετρελαϊκές εταιρείες θα συνεχίσουν να "λουμούνται" τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο της Λιβύης ανεξάρτητα από το κυβερνών καθεστώς. Όπως είναι γνωστό, όλοι γνώριζαν ότι το καθεστώς Καντάφι ήταν δικτατορικό και όλοι το

στήριζαν, αλλά και όλοι γνωρίζουν τι ακριβώς είναι το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας και των υπολοίπων κρατιδίων του κόλπου και θα έχει ενδιαφέρον αν θα υπάρξει ποτέ κάποια σκέψη για "ανθρωπιστικές επεμβάσεις" εκεί. Άραγε η περίπτωση του Μπαχρέιν όπου οι διαδηλωτές δολοφονούνται εν ψυχρώ, ίσως και με την βοήθεια της Σαουδικής Αραβίας, θα συγκινήσουν το Γάλλο "φουριόζο" πρόεδρο και τη Δύση γενικότερα;

Το καθεστώς Καντάφι υπήρξε πάντα αντιδημοκρατικό και διεφθαρμένο και καταδυνάστευε τους πολίτες του, αλλά η Δύση το στήριζε γιατί εξυπηρετούσε τα συμφέροντά της και ας μην ξεχνάμε ότι ήταν μέλος της Διεθνούς Σοσιαλιστικής. Τώρα η Δύση "βαφτίζει" την επέμβασή της ως ανθρωπιστική και τις επιδιώξεις της ως εγκαθίδρυση δημοκρατικών καθεστώτων στα κράτη της Βορείου Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, χωρίς ουσιαστικά να πείθει την πλειοψηφία της κοινής γνώμης καθώς, είναι ολοφάνερο ότι η επέμβαση γίνεται για άλλους λόγους και αποτελεί επανάληψη των επεμβάσεων στην Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και σε άλλα μέρη του πλανήτη.

Ο υποκειμενικός ορισμός και η εφαρμογή των ηθικών αρχών ακόμη και σε δικαιολογημένες ανθρωπιστικές επεμβάσεις δεν είναι χωρίς κινδύνους, καθώς αυτή η προσέγγιση δεν οδηγεί αναγκαστικά στην διατύπωση και εφαρμογή συνεπών πολιτικών.

Για παράδειγμα η σπουδή του επιδόλαιου και "φουριόζου" Γάλλου Προέδρου να ερμηνεύσει / καταστρατηγήσει το ψήφισμα του ΣΑ των ΗΕ ως εξουσιοδότηση για την εκτέλεση τυχολογικών επιθετικών επιχειρήσεων, συνεπικουρούμενος από τους γνωστούς πρόθυμους "σωτήρες" (Βρετανούς και Αμερικάνους), φανερώνει την υποκειμενική και συμφεροντολογική εφαρμογή των ηθικών αρχών ακόμη και σε ανθρωπιστικές παρεμβάσεις που έχουν σχετικά ευρεία στήριξη από τα μέλη του ΣΑ του ΟΗΕ (στην περίπτωση της Λιβύης, 10 υπέρ και 5 αποχές: Βραζιλία, Κίνα, Γερμανία, Ινδία, Ρωσία). Όπως επίσης είναι γνωστό η Συμμαχία του ΝΑΤΟ κινητοποιήθηκε πολύ εύκολα για "ανθρωπιστική" επέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο, ενώ αντίθετα η διεθνής κοινότητα δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί στην πραγματική γενοκτονία στη Ρουάντα.

Η χρήση των ηθικών αρχών για τη διατύπωση και την εφαρμογή των ανθρωπιστικών επεμβάσεων σε διάφορες κρίσεις εμπεριέχει βραχυπρόθεσμους αλλά και μακροπρόθεσμους κινδύνους. Οι ανθρωπιστικές επεμβάσεις πρέπει να υποκινούνται από την εφαρμογή της ηθικής που επικεντρώνεται στα βαθύτερα αίτια των διαφόρων κρίσεων. Για παράδειγμα, η σαφώς μονόπλευρη επέμβαση του ΝΑΤΟ στο Κοσσυφοπέδιο είχε ως στόχο να εμποδίσει τη βίαιη εκδίωξη των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου και όχι την αμερόληπτη και μακροπρόθεσμη λύση της διένεξης μεταξύ των Γιουγκοσλάβων και των Αλβανών (KLA/UCK). Ένα άμεσο αποτέλεσμα της εστίασης στις ηθικές συνέπειες της σύρραξης στο Κοσσυφοπέδιο και όχι τα βαθύτερα αίτιά του, είναι το γεγονός ότι η κρίση στο

Κοσσυφοπέδιο υπερέβη τα γεωγραφικά όριά της και απείλησε την ειρήνη και τη σταθερότητα στη γειτονική Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ), καθώς αλβανικά στοιχεία π.χ του KLA / UCK, είχαν εμπλακεί σε ανταρτοπόλεμο εναντίον των δυνάμεων της πολυεθνικής εκλεγμένης κυβέρνησης των Σκοπίων.

Στην περίπτωση της Λιβύης, η επέμβαση της "Δύσης" εμπεριέχει αρκετούς κινδύνους, καθώς:

Μπορεί να συσπειρώσει ακόμη περισσότερο τους υποστηρικτές του Καντάφι και να διευρυνθούν σημαντικά οι συγκρούσεις μεταξύ των διαφόρων φυλών της Λιβύης με αρνητικά αποτελέσματα στις επιδιώξεις της δύσης.

Μπορεί να αυξήσει τα αντιαμερικανικά και αντιευρωπαϊκά αισθήματα του Λιβυκού, και όχι μόνο, λαού, με αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των τρομακτικών ενεργειών σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Μπορεί να αυξηθεί δραματικά ο αριθμός των μεταναστών προς τις ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως προς την χώρα μας η οποία μετά την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης για αναβαθμισμένη συμμετοχή με επιθετικά μέσα, είναι πολύ πιθανό να καταστεί μέρος του προβλήματος αστάθειας της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής.

Επιπλέον, η χρήση της ηθικής για την αιτιολόγηση των ανθρωπιστικών επεμβάσεων κάνουν δυσδιάκριτα τα όρια του τι μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση την συγκεκριμένη και ομοιόμορφη εφαρμογή του διεθνούς δικαίου και τι μπορεί να καταλήξει σε αδικαιολόγητη μονομερή ή πολυμερή παρέμβαση στις "εσωτερικές υποθέσεις" ενός κυρίαρχου έθνους-κράτους. Με λίγα λόγια, η εφαρμογή της ηθικής μπορεί να είναι και συχνά είναι μια πολιτική σκοπιμότητα στην αιτιολόγηση των ανθρωπιστικών παρεμβάσεων. Για παράδειγμα, η παρέμβαση του Βιετνάμ στην Καμπούτζη που οδήγησε στην πτώση του εγκληματικού καθεστώτος του Pol Pot και η εισβολή της Ινδίας στο Ανατολικό Πακιστάν (νυν Μπανγκλαντές) είχαν μεικτές επιδιώξεις, δηλαδή εθνικού συμφέροντος αλλά και ανθρωπιστικές και ήταν δικαιολογημένες βάσει των διεθνών ηθικών προτύπων. Οι ΗΠΑ που δεν διστάζουν να ακολουθούν παρόμοιες προσεγγίσεις για να δικαιολογήσουν τις μετά τον Ψυχρό Πόλεμο ανθρωπιστικές επεμβάσεις, επέκριναν έντονα και τις δύο παραπάνω παρεμβάσεις / επεμβάσεις. Το ίδιο έντονα, βέβαια, επέκριναν και την εισβολή της Ρωσίας στη Γεωργία λόγω της γνωστής επέμβασης της τελευταίας στη αποσχισθείσα Ν. Οσετία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στο μετά τον Ψυχρό Πόλεμο περιβάλλον βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το δίλημμα, του κατά πόσον ο σεβασμός της κυριαρχίας των κρατών και των διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων τους, μπορεί να οδηγήσει στην εξόντωση των εθνοτικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων σε τυχόν εσωτερικές συγκρούσεις, ή και στη χρήση βίας ενός κυβερνόντος ολοκληρωτικού

καθεστώς, εναντίον του λαού του αλλά και των γειτονικών κρατών. (δηλαδή, την κατάσταση που αντιμετώπισαν οι ευρωπαϊκές χώρες στη δεκαετία του 1930 με την άνοδο της ναζιστικής Γερμανίας)

Είναι πλέον βέβαιο, ότι μόνο η συνεπής εφαρμογή των αρχών του διεθνούς δικαίου, όπως αυτές έχουν ενσωματωθεί στο Χάρτη των ΗΕ μπορεί να αποτελέσει κατάλληλο οδηγό στη διαμόρφωση των αναγκαίων αντιδράσεων σε τέτοιες καταστάσεις, καθώς η εφαρμογή του διεθνούς δικαίου ξεπερνά συχνά τα εθνικά, τα θρησκευτικά και τα πολιτισμικά σύνορα. Δεν μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο με ευκολία όσον αφορά την εφαρμογή της ηθικής στις διεθνείς σχέσεις και τη συμπεριφορά των επιμέρους κρατών. Για παράδειγμα, θα είναι ευκολότερο για τις ΗΠΑ και την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν να συνεργαστούν για την επίλυση των διαφορών τους, μέσω της εφαρμογής του διεθνούς δικαίου και όχι με την προσπάθεια γεφύρωσης των αποκλινοσών εθνικών απόψεων περί ηθικής. Ανεξάρτητα από την έκβαση της "ανθρωπιστικής" επέμβασης στη Λιβύη, οι ανθρωπιστικές παρεμβάσεις θα συνεχίσουν να παρουσιάζουν τα προαναφερθέντα εγγενή προβλήματα, λόγω του τρόπου λήψης των αποφάσεων του ΟΗΕ και των γεωστρατηγικών συμφερόντων των διαφόρων μεγάλων δυνάμεων στις περιοχές των ανθρωπιστικών κρίσεων.

Ενώ η κατάσταση εξελίσσεται σε στρατηγικό και πολιτικό αδιέξοδο και οι αρχικώς αναμειχθείσες δυνάμεις αναλογίζονται τις τεράστιες προσπάθειες και το ανάλογο κόστος που θα χρειασθούν για μία καθεστωτική αλλαγή (αναχώρηση Καντάφι) και την πολιτική ανασυγκρότηση της Λιβύης, αναφύουν οι "παλιές" κλασικές προτεινόμενες λύσεις οι οποίες κατά καιρούς επιβλήθηκαν από τις "πάλαι ποτέ" αποικιοκρατικές δυνάμεις, όπως τα περί "διαχωρισμού" της Λιβύης σε δύο διαφορετικά κράτη. Η εμπειρία της "Πράσινης Γραμμής" στην Κύπρο και του ακόμα αμφίβολου νομικού καθεστώτος της ύπαρξης του Κοσυφοπεδίου, κ.λ.π., αποδεικνύουν ότι οι βεβιασμένες και βραχυπρόθεσμες λύσεις στρατιωτικών ανθρωπιστικών επεμβάσεων εγκυμονούν μακρόχρονους κινδύνους ενόπλων συγκρούσεων και περιφερειακής αποσταθεροποίησης.

Η απόφαση της χώρας μας για αναβαθμισμένη συμμετοχή θα πρέπει να εξετασθεί προσεκτικά και να συνοδευτεί στις διάφορες συζητήσεις κορυφής με τα αιτούμενα ανταλλάγματα (π.χ. καθορισμός ΑΟΖ με τυχόν νέο καθεστώς Λιβύης, ΑΟΖ Καστελόριζου, Κυπριακό κλπ), χωρίς ενδοιασμούς / δισταγμούς καθώς η σημαντική γεωστρατηγική θέση της και με την Κρήτη σε δεσπόζουσα θέση την καθιστούν πολύ σημαντικό παράγοντα στην ΝΑ Μεσόγειο.

Η επέμβαση, υπό την ηγεσία πλέον του ΝΑΤΟ, όπως όλα δείχνουν, θα εξελιχθεί σε πραγματική μακροχρόνια Οδύσεια, στο τέλος της οποίας αρκετοί, εκατέρωθεν, θα κατηγορηθούν και ίσως κληθούν να απολογηθούν ως

εγκληματίες πολέμου.

ΒΛΑΣΤΟΚΥΤΤΑΡΑ- ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ- ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

**Ομιλία του Καθηγητού της Γενετικής του Γ.Π.Α
κ. Μιχαήλ Λουκά**

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Προ ετών έχει απομονωθεί μια άλλη ανθρώπινη πρωτεΐνη, που ονομάζεται **τελομεράση**. Η τελευταία προσδίδει το δώρο της αθανασίας στα κύτταρα που βρίσκεται, όπως π.χ. στα καρκινικά κύτταρα. Τα κοινά κύτταρα δεν μπορούν να διαιρεθούν περισσότερες από 50 φορές, ίσως για να μην έχουν τη δυνατότητα μετατροπής τους σε καρκινικά κύτταρα. Με την τελομεράση οι ερευνητές μετέτρεψαν βλαστοκύτταρα ενηλίκου σε αθάνατα, όπως τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα που αυτοανανεώνονται.

Με κατάλληλες συνθήκες έχει επιτευχθεί διαφοροποίηση βλαστοκυττάρων ενηλίκου από το μυελό των οστών και από τον εγκέφαλο σε διάφορους κυτταρικούς τύπους. Βλαστοκύτταρα του μυελού των οστών έχουν χρησιμοποιηθεί σε μεταμοσχεύσεις για την αντιμετώπιση της λευχαιμίας, παγκρεατικά βλαστοκύτταρα έχουν χρησιμοποιηθεί σε μεταμοσχεύσεις για τη θεραπεία του διαβήτη στα ποντίκια, ενώ από δερματικά βλαστοκύτταρα δημιουργούνται μοσχεύματα δέρματος για την αντιμετώπιση τραυματισμών και εγκαυμάτων.

Πρόσφατα ανακοινώθηκε η πρώτη επιτυχημένη θεραπεία της β-θαλασσαιμίας στην οποία συνδυάστηκε η χρήση βλαστοκυττάρων με τη γονιδιακή θεραπεία. Επειδή δεν ήταν δυνατό να γίνει μεταμόσχευση μυελού των οστών, λόγω μη ανεύρεσης συμβατού δότη, ελήφθη μια ειδική ομάδα κυττάρων από το μυελό του ασθενούς που περιέχει βλαστοκύτταρα. Τα κύτταρα αυτά προσεβλήθησαν από αδρανοποιημένη μορφή του ιού HIV του AIDS. Προηγούμενως στους ιούς είχε "μεταφερθεί" το κανονικό γονίδιο της β-θαλασσαιμίας. (Ο ιός HIV χρησιμοποιήθηκε ως φορέας του γονιδίου, επειδή έχει τη δυνατότητα μεταφοράς μεγάλου μήκους γονιδίων, όπως είναι το γονίδιο της β-θαλασσαιμίας). Τα τροποποιηθέντα βλαστοκύτταρα εισήχθησαν στο αίμα του ασθενούς και μετά από μερικές εβδομάδες άρχισε να λειτουργεί κανονικά ο νέος "διορθωμένος" μυελός των οστών. Σταδιακά ο ασθενής απαλλάχθηκε από τις μεταγγίσεις αίματος. Το 2009 ανακοινώθηκε ότι η ίδια μέθοδος εφαρμόστηκε επιτυχώς για τη θεραπεία της φυλοσύνδετης θανατηφόρου ασθένειας αδρενολευκοδυστροφία (ALD), γνωστή και ως "ασθένεια του Lorenzo" (από την ταινία το "Λάδι του Λορέντζο"), μιας ασθένειας του εγκεφάλου που προκαλεί βαθμιαίο εκφυλισμό του νευρικού συστήματος. Τα δύο παιδιά στα οποία εφαρμόστηκε φαίνεται πως έχουν κερδίσει μέχρι τώρα το στοίχημα της ζωής.

Νευρολόγοι του Πανεπιστημίου Johns Hopkins των ΗΠΑ χρησιμοποίησαν ένα δείγμα βλαστοκυττάρων ενηλίκου και χημικών ουσιών με αποτέλεσμα να αποκατασταθεί ο κατεστραμμένος νωτιαίος μυελός παράλυτων ποντικών, οι οποίοι περπάτησαν ξανά. Ας

σημειωθεί ότι οι ασθένειες που αφορούν στο νευρικό σύστημα είναι από τις πρώτες στη λίστα των εν δυνάμει θεραπεύσιμων στο μέλλον με τη χρήση βλαστοκυττάρων.

Επιστήμονες του Ιατρικού Κολεγίου της Νέας Υόρκης απομόνωσαν καρδιακά βλαστοκύτταρα από ανθρώπους που υποβάλλονται σε εγχειρήσεις καρδιάς. Τα πρώτα αποτελέσματα είναι πολύ ενθαρρυντικά. Πιστεύεται ότι πολύ σύντομα τα καρδιακά βλαστοκύτταρα με την κατάλληλη επεξεργασία θα καταστήσουν δυνατή την αναδόμηση ιστών που έχουν καταστραφεί εξ αιτίας καρδιοπαθειών.

Βλαστοκύτταρα ομφαλοπλακουντικού αίματος

Τα βλαστοκύτταρα του ομφαλοπλακουντικού αίματος διαθέτουν τις ιδιότητες των αρχέγονων αιμοποιητικών κυττάρων του μυελού των οστών, μπορούν δηλαδή να διαφοροποιηθούν σε ερυθρά αιμοσφαίρια (τα οποία μεταφέρουν οξυγόνο σε όλα τα άλλα κύτταρα του σώματος), σε λευκά αιμοσφαίρια (τα οποία συμβάλλουν στην άμυνα του οργανισμού έναντι των μολύνσεων), σε αιμοπετάλια (τα οποία βοηθούν στην πήξη του αίματος) και σε όλα τα πρόδρομα κύτταρα που συνθέτουν το αίμα του ανθρώπινου οργανισμού).

Ενώ για τα κύτταρα του μυελού των οστών απαιτείται μια επεμβατική διαδικασία, τα βλαστοκύτταρα του ομφαλοπλακουντικού αίματος απομονώνονται μετά το πέρας του τοκετού από τον πλακούντα και τον ομφάλιο λώρο, από ιστούς, δηλαδή, οι οποίοι θα πήγαιναν στον κάλαθο των αχρήστων. Η ικανότητα των κυττάρων αυτών να συμπεριφέρονται ως αρχέγονα αιμοποιητικά κύτταρα και η εύκολη προσβασιμότητά τους ήταν οι καθοριστικοί παράγοντες προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως αντικαταστάτες των κυττάρων μυελού των οστών σε μεταμοσχεύσεις.

Η πρώτη μεταμόσχευση βλαστοκυττάρων ομφαλοπλακουντικού αίματος έγινε το 1989 για τη θεραπεία της ασθένειας "αναιμία Fanconi", μιας γενετικής ασθένειας στα συμπτώματα της οποίας περιλαμβάνονται αυξημένες πιθανότητες εμφάνισης λευχαιμίας. Έκτοτε έχουν γίνει χιλιάδες μεταμοσχεύσεις τέτοιων κυττάρων, με μοσχεύματα προερχόμενα από δότες, για την αντιμετώπιση διάφορων λευχαιμιών, με πολύ καλά αποτελέσματα. Αν το μόσχευμα προέρχεται από δότη, τότε η μεταμόσχευση ονομάζεται "αλλογενής", ενώ αν προέρχεται από τον ίδιο τον ασθενή, ονομάζεται "αυτόλογη".

Πίνακας 2 : Εφαρμογές βλαστοκυττάρων ενηλίκου και ομφαλοπλακουντικού αίματος

- ▶ **Μυελού** (ερυθρά, λευκά αιμοσφαίρια, αιμοπετάλια, λευχαιμίες, ασθένειες νευρικού συστήματος)
- ▶ **Παγκρεατικά** (διαβήτη)
- ▶ **Δερματικά** (τραυματισμοί, εγκαύματα)
- ▶ **Καρδιακά** (καρδιοπάθειες, αναγέννηση ιστών)

ΟΜΦΑΛΟΠΛΑΚΟΥΝΤΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ (Αυτόλογη και αλλογενής μεταμόσχευση)

- ▶ **Ερυθρά και λευκά αιμοσφαίρια**
- ▶ **Αναιμίες** (δρεπανοκυτταρική)
- ▶ **Λευχαιμίες**

Ομφαλοπλακουντικά βλαστοκύτταρα

χρησιμοποιήθηκαν (το 2004) επιτυχώς για τη θεραπεία πεντάχρονου αγοριού που έπασχε από μεσογειακή αναιμία. Τα βλαστοκύτταρα προέρχονταν από δίδυμα αδέρφια, που γεννήθηκαν κατά παραγγελία με υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, ενώ προηγήθηκε προεμφυτευτική (στη μήτρα) διάγνωση για να είναι συμβατά και υγιή. Στον Πίνακα 2 δίνονται διάφορες εφαρμογές των βλαστοκυττάρων ενηλίκου και ομφαλοπλακουντικού αίματος.

Στη χώρα μας υπάρχουν τουλάχιστον 21 ιδιωτικές τράπεζες ομφαλοπλακουντικών βλαστοκυττάρων. Συγκεκριμένα, γίνεται συλλογή αίματος από τον ομφάλιο λώρο κατά τον τοκετό, με σκοπό να αντιμετωπισθούν μελλοντικά σοβαρά προβλήματα υγείας των παιδιών συνήθως από λευχαιμίες. Όπως ισχυρίζονται οι τράπεζες αυτές, τα ομφαλοπλακουντικά βλαστοκύτταρα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη θεραπεία περίπου 70 ασθενειών. Στην πραγματικότητα, εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις, δεν υπάρχουν κλινικές αποδείξεις θεραπείας με αυτόλογες μεταμοσχεύσεις. Το κόστος για τους γονείς κυμαίνεται από 1.500-2.500 ευρώ, εκ των οποίων περίπου το 50% αποτελεί αμοιβή των μεσαζόντων. Πολλοί με ρωτούν αν αξίζει τον κόπο να υποβληθούν σε αυτή τη δαπάνη. Η απάντησή μου είναι κατηγορηματικά ΟΧΙ. Γιατί :

α. Μετά από περίπου 20 χρόνια, ουδείς μπορεί να εγγυηθεί ότι οι τράπεζες αυτές θα εξακολουθούν να υπάρχουν.

β. Εάν εκδηλωθεί, μετά περίπου από 20 χρόνια, μια γενετική ασθένεια στο παιδί, η ίδια ασθένεια θα εμφανιστεί και στα φυλασόμενα κύτταρα του. Γι' αυτό τα βλαστοκύτταρα ομφαλοπλακουντικού αίματος ενδεικνύονται μόνο για αλλογενείς μεταμοσχεύσεις. Όπως αναφέρουν οι πρωτοπόροι των μεταμοσχεύσεων ομφαλοπλακουντικού αίματος, η θεραπεία μιας ασθένειας με αυτόλογη μεταμόσχευση έχει πιθανότητα 1:300.000.

γ. Εάν ο δότης και ο δέκτης ταυτίζονται, αυτή η συμβατότητα δεν προάγει την "επίθεση" των λεμφοκυττάρων στα λευχαιμικά κύτταρα. Αντίθετα, η αντιλευχαιμική δράση των αλλογενών μοσχευμάτων είναι ισχυρή, καθώς τα λεμφοκύτταρα του δότη αναγνωρίζουν και καταστρέφουν τα λευχαιμικά κύτταρα του δέκτη.

δ. Οι τράπεζες αυτές δεν ασχολούνται με την ιστοσυμβατότητα των κυττάρων που φυλάσσουν, γι' αυτό και δε συμμετέχουν στο διεθνές δίκτυο αναζήτησης netcord.

Ας σημειωθεί ότι στην Ελλάδα οι ιδιωτικές τράπεζες δεν έχουν άδεια λειτουργίας και ότι στη χώρα μας δεν έχει θεσπισθεί νομοθετικό πλαίσιο λειτουργίας τους. Ο αριθμός 21 των τραπεζών, που σας ανέφερα, είναι κατά προσέγγιση, αφού ουδείς γνωρίζει τον ακριβή τους αριθμό, ούτε καν το Υπουργείο Υγείας. Συγκριτικά με τον πληθυσμό της, η χώρα μας είναι πρώτη στον κόσμο σε αριθμό ιδιωτικών τραπεζών ομφαλοπλακουντικού αίματος, γι' αυτό θεωρείται το El Dorado των τραπεζών αυτών.

Η άνηση των τραπεζών αυτών στη χώρα μας οφείλεται στο γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες τους, με επιστημονικοφανή επιχειρήματα, πείθουν τους γονείς ότι η διατήρηση των ομφαλοπλακουντικών βλαστοκυττάρων διασφαλίζει την υγεία των παιδιών τους από μελλοντικές σοβαρές ασθένειες, εκμεταλλευόμενοι την άγνοια και κυρίως το μεγάλο ενδιαφέρον των Ελλήνων γονέων για τα παιδιά τους.

Στη Γαλλία, από την οποία ξεκίνησαν οι μελέτες των ομφαλοπλακουντικών βλαστοκυττάρων, απαγορεύονται δια νόμου οι ιδιωτικές τράπεζες, όπως και στις περισσότερες πολιτισμένες χώρες του κόσμου και τιμωρείται με φυλάκιση η εξαγωγή βλαστοκυττάρων ομφαλοπλακουντικού αίματος προς φύλαξη σε άλλες χώρες. Τα βλαστοκύτταρα θεωρούνται εθνικός πόρος,

γι' αυτό και φυλάσσονται σε δημόσιες τράπεζες, οι οποίες μπορούν σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να αναζητήσουν την επιθυμητή συμβατότητα, μέσω διεθνούς δικτύου. Με τις δημόσιες τράπεζες έχουν στην πραγματικότητα μια παγκόσμια δεξαμενή ομφαλοπλακουντικών βλαστοκυττάρων. Τα βλαστοκύτταρα αυτά δεν ανήκουν πλέον σε άτομα ή οικογένειες, αλλά σε όλη την ανθρωπότητα.

Αναγεννητική ή επανορθωτική ιατρική

Οι δυνατότητες που διανοίγονται με τη χρήση των βλαστοκυττάρων στη θεραπεία ασθενειών είναι τεράστιες. Ο νέος τομέας έχει ονομαστεί αναγεννητική ιατρική ή επανορθωτική ιατρική. Σε αντίθεση με τις περισσότερες παραδοσιακές ιατρικές μεθόδους, η αναγεννητική ιατρική χρησιμοποιεί μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιεί ο ίδιος ο οργανισμός για αυτοεπιδιόρθωση. Τα εργαλεία της είναι κύτταρα και ουσίες μεταβίβασης μηνυμάτων-εντολών για τη βελτίωση της ιδιοσύστασης του οργανισμού και των λειτουργιών του.

Η ιατρική χρησιμοποιεί ήδη μεθόδους αυτοϊασης του οργανισμού. Ένα παράδειγμα είναι τα εμβόλια. Όμως η αναγεννητική ιατρική προχωρεί πολύ περισσότερο. Δεν διορθώνει δυσλειτουργούντα συστήματα. Τα αντικαθιστά με καινούρια. Ενώ οι σημερινές θεραπευτικές μέθοδοι, ειδικότερα για την αντιμετώπιση εκφυλιστικών ασθενειών από γήρανση, βοηθούν τους ασθενείς να πορεύονται στη ζωή με μια πάσχουσα καρδιά ή με αρθρώσεις που υποφέρουν από αρθρίτιδα, η αναγεννητική ιατρική πιστεύεται ότι πολύ σύντομα θα παρέχει νεανικούς αντί για μερικών επιδιορθωμένους, γηρασμένους και δυσλειτουργούντες ιστούς. Αυτό θα οδηγήσει τελικά στην παράταση της ζωής, με αναγέννηση του γηράσκοντος σώματος με νεότερα κύτταρα.

Αν και είναι ακόμη πολύ νωρίς, θεωρώ ότι, εάν οι ενδογενείς ιδιότητες των βλαστοκυττάρων και ειδικότερα των εμβρυϊκών τεθούν υπό πλήρη έλεγχο, θα επέλθει στην ιστορία μας μια επανάσταση όπως προηγουμένως.

Πίνακας 3 : Διάφορες εφαρμογές της Αναγεννητικής ή Επανορθωτικής Ιατρικής

Δημιουργία ιστών	Δέρματος Νευρικού ιστού Ήπατος Παγκρέατος Μυοκαρδίου Λεπτού εντέρου Νεφρών
Δημιουργία οστών και χόνδρων	Τραυματισμοί Οστεοαρθρίτιδα Ρευματοειδής αρθρ. Οστεοπόρωση
Δημιουργία οργάνων	Νεφρών Καρδιάς

Σε όλες τις περιπτώσεις τα εμφυτευόμενα κύτταρα λαμβάνουν σήματα για την κατάλληλη ανάπτυξή τους από

συσκευές πολυμερούς, από τους περιβάλλοντες ιστούς και από τα ίδια τα κύτταρα. Ήδη υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός δημοσιεύσεων για δημιουργία ιστών (όπως δέρματος, νευρικού ιστού, ήπατος, παγκρέατος, μυοκαρδίου, λεπτού εντέρου και των νεφρών), για δημιουργία οστών και χόνδρων (για την αντιμετώπιση τραυματισμών, της οστεοαρθρίτιδας, της ρευματοειδούς αρθρίτιδας και της οστεοπόρωσης), αλλά και για τη δημιουργία ολόκληρων οργάνων, όπως των νεφρών και της καρδιάς.

Ωστόσο η μηχανική ιστών των σπλάγχχνων, όπως το ήπαρ, το λεπτό έντερο και τα νεφρά, είναι πιο δύσκολη από άλλους ιστούς, όπως τα οστά, οι χόνδροι, η ουροδόχος κύστη και το δέρμα, λόγω της περίπλοκης δομής τους και των πολλών λειτουργιών τους. Η παρασκευή χόνδρινου ιστού αποτελεί πραγματικότητα της μηχανικής των ιστών, όπως ιστοί με το σχήμα ανθρώπινου αφτιού, ρινοδιαφραγματικά εμφυτεύματα, ιστοί μηνίσκου και ιστός αντικατάστασης της τραχείας. Στον Πίν. 3 δίνονται διάφορες εφαρμογές της Αναγεννητικής Ιατρικής.

Σε κάθε περίπτωση μεταμόσχευσης, ένα από τα βασικότερα προβλήματα τα οποία έχουν να αντιμετωπίσουν οι επιστήμονες είναι η απόρριψη του μοσχεύματος. Ο οργανισμός του δέκτη "αντίλαμβάνεται" ότι το μεταμοσχευμένο όργανο είναι ξένο και κινητοποιεί τους μηχανισμούς του ανοσοποιητικού συστήματος τους οποίους χρησιμοποιεί εναντίον των εισβολέων. Για να προλάβουν την επίθεση του οργανισμού του δέκτη εναντίον του μοσχεύματος, χορηγούνται στο δέκτη φάρμακα που κατατέλλουν το ανοσοποιητικό σύστημα. Η πρακτική αυτή όμως έχει πολλές παρενέργειες. Η μόνη μέθοδος η οποία θεωρητικά μπορεί να λύσει ριζικά το πρόβλημα της απόρριψης του μοσχεύματος είναι η κλωνοποίηση.

Κλωνοποίηση

Η "κλωνοποίηση" είναι ένας βιολογικός όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει αναπαγωγικές διαδικασίες που παράγουν πανομοιότυπους γενετικά οργανισμούς. Ενώ στα φυτά η διαδικασία αυτή είναι διαδεδομένη από αρχαιοτάτων χρόνων, μόλις το 1952 επιχειρήθηκε κλωνοποίηση θηλαστικών (στα ποντίκια). Το 1981 έγινε κλωνοποίηση στα πρόβατα με τη χρησιμοποίηση ολοδύναμων εμβρυϊκών κυττάρων, ενώ το 1996 η γέννηση της Dolly σηματοδότησε μια νέα εποχή στην ιστορία της κλωνοποίησης.

Η μέθοδος της κλωνοποίησης απαιτεί την παρουσία ενός ωαρίου από το οποίο αφαιρείται ο πυρήνας (και κατά συνέπεια και το γενετικό του υλικό) και στη θέση του εισάγεται ο πυρήνας ενός σωματικού κυττάρου. Έτσι το ωάριο περιέχει όλα τα απαιτούμενα υλικά για την ανάπτυξη του εμβρύου και όλες τις γενετικές πληροφορίες του οργανισμού από τον οποίο προέρχεται το σωματικό κύτταρο. Στην επόμενη φάση διεγείρεται με κατάλληλες χημικές ουσίες το ωάριο, το οποίο αρχίζει να αναπτύσσεται και να εξελίσσεται σε έμβρυο. Το έμβρυο αυτό ταυτίζεται γενετικά με τον οργανισμό από τον οποίο προήλθε το σωματικό κύτταρο. Ουσιαστικά, δηλαδή, αναπτύσσουμε ένα έμβρυο παρθενογενετικά χωρίς τη σύντηξη ωαρίου-σπερματοζωαρίου.

Ο θόρυβος που προκάλεσε η γέννηση της Dolly οφείλεται στο γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκε ο πυρήνας ενηλίκου διαφοροποιημένου κυττάρου και συγκεκριμένα κυττάρου από το μαστό. Όταν το DNA του μαστικού κυττάρου τοποθετήθηκε στην αρχέγονη αγκαλιά του ωαρίου, τότε ξαναγύρισε δραστικά πίσω το χρόνο, "σβήνοντας" όλες τις αλλαγές που είχε υποστεί,

προκειμένου να μετατραπεί σ' ένα πολύ εξειδικευμένο κύτταρο με προορισμό την παραγωγή γάλακτος. Με άλλα λόγια, ο πυρήνας του μαστικού κυττάρου ξαναγύρισε πίσω στην πρωτόγονη αδιαφοροποίητη κατάσταση του.

Η ιδέα είναι να χρησιμοποιηθεί ένα σωματικό κύτταρο του ασθενούς για τη δημιουργία ενός εμβρύου που θα αποτελεί τον κλώνο του. Το έμβryo αφήνεται σε δοκιμαστικό σωλήνα μέχρι το στάδιο της βλαστοκύστης και εν συνεχεία απομονώνονται τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα, από τα οποία μπορούν να προκύψουν διάφοροι κυτταρικοί τύποι, ιστοί και όργανα προς μεταμόσχευση στον ασθενή, χωρίς τον κίνδυνο απόρριψης του μοσχεύματος.

Η διαδικασία αυτή, η οποία λαμβάνει χώρα εξ ολοκλήρου στο δοκιμαστικό σωλήνα και έχει σκοπό τη χρησιμοποίηση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων για θεραπευτικούς σκοπούς και ειδικότερα για την παραγωγή συμβατών ιστών και οργάνων, ονομάζεται **θεραπευτική κλωνοποίηση**.

Με τη θεραπευτική κλωνοποίηση παρέχεται η δυνατότητα παραγωγής και χρησιμοποίησης αξιόπιστων βιοανταλλακτικών για μεταμοσχεύσεις από το προσωπικό DNA του καθενός μας, δηλαδή ιστών και οργάνων με ονοματεπώνυμο. Οι δυνατότητες και οι προοπτικές, που φαίνεται να διανοίγονται με τη θεραπευτική κλωνοποίηση, είναι τεράστιες.

Αν τώρα μετά την εισαγωγή του πυρήνα του δότη στο απύρηνο κύτταρο, το έμβryo εμφυτευτεί στη μήτρα και αναπτυχθεί κανονικά, τότε θα προκύψει ένα γενετικά ταυτόσημο άτομο (κλώνος) με το ήδη υπάρχον ενήλικο άτομο από το οποίο ελήφθη το σωματικό κύτταρο. Η διαδικασία αυτή αναπαγωγής ονομάζεται **αναπαραγωγική κλωνοποίηση**.

Όμως, η μέθοδος απέχει πολύ από το να θεωρείται επιτυχής. Η αποτελεσματικότητά της στα διάφορα είδη θηλαστικών κυμαίνεται από 0,1 έως 3%. Η μικρή αυτή αποτελεσματικότητα συνδέεται κυρίως με το υψηλό ποσοστό θνησιμότητας των εμβρύων, τόσο κατά την κύηση όσο και μετά την κύηση. Τα ελάχιστα έμβρυα που επιζούν μέχρι τη γέννηση, πεθαίνουν συνήθως εντός των πρώτων 24 ωρών, λόγω κυρίως αναπνευστικών προβλημάτων και ανωμαλιών του καρδιαγγειακού συστήματος. Αλλά και όσα επιζήσουν αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα υγείας και πεθαίνουν, όπως η Dolly, πρόωρα. Τα προβλήματα υγείας οφείλονται σε δύο κυρίως λόγους :

α. Οι κλώνοι προέρχονται από πυρήνες ενηλίκων κυττάρων. Π.χ. η Dolly προήλθε από τον πυρήνα κυττάρου μιας 6χρονης προβατίνας, στο DNA της οποίας είχε, ως εκ τούτου, συσσωρευθεί η διαδικασία γήρανσης 6 ετών και

β. Κάθε έμβryo, που προέρχεται από την ένωση ενός ωαρίου και ενός σπερματοζωαρίου, αναπτύσσεται φυσιολογικά επί τη βάση ενός προγραμματισμού καταγεγραμμένου στο DNA του. Όμως, επειδή ένα κύτταρο ενηλίκου έχει πλήρως διαφοροποιηθεί, απαιτείται ακριβής επαναπρογραμματισμός του στο επίπεδο του αρχικού ζυγωτού κυττάρου από το οποίο αναπτύσσεται το έμβryo.

Αλλά και μόνο το γεγονός ότι η Dolly προήλθε από διαφοροποιημένο κύτταρο ενηλίκου αποτελεί ένα τεράστιο βήμα για την Επιστήμη, καίτοι η αναμέτρηση με το μέγεθος της αγνοίας μας φαίνεται πως μόλις τώρα άρχισε.

Ενώ λοιπόν έχουν κλωνοποιηθεί διάφορα ζώα, δεν έχει ακόμη επιτευχθεί κλωνοποίηση ανθρώπινου εμβρύου, τόσο για θεραπευτικούς όσο και για αναπαραγωγικούς σκοπούς. Κατά καιρούς, βέβαια, βλέπουν το φως της δημοσιότητας εξαγγελίες ορισμένων, για λόγους κυρίως διαφημιστικούς και εμπορικούς, ότι δήθεν πέτυχαν κλωνοποίηση ανθρώπινου εμβρύου. Μεταξύ αυτών και η

γιγαντιαία αμερικανική εταιρεία Advanced Cell Technology (ACT). Στην πραγματικότητα τα πειράματα της εταιρείας είχαν αποτύχει. Μόνο τρία από τα 19 ωάρια, στα οποία έγινε προσπάθεια κλωνοποίησης, διαιρέθηκαν και εξ αυτών μόνο ένα έφθασε μέχρι την Τρίτη διαίρεση (δηλαδή μέχρι τα 8 κύτταρα). Επιτυχία θα ήταν να δημιουργηθεί μια βλαστοκύστη με 100-150 κύτταρα.

Όπως και με τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα, οι αντιδράσεις εναντίον της θεραπευτικής κλωνοποίησης είναι πολλές με βασικό επιχειρήμα ότι είναι ηθικά απαράδεκτη η θυσία ανθρώπινων εμβρύων στο βωμό της Επιστήμης. Οι αντιδράσεις βέβαια εναντίον της αναπαραγωγικής κλωνοποίησης, όπως και αναμένεται, είναι πολύ περισσότερες και περισσότερο έντονες. Οι αντιδράσεις αυτές θα απασχολήσουν το τελευταίο μέρος της ομιλίας μου.

Ας σημειωθεί ότι η θεραπευτική κλωνοποίηση δεν είναι ο μόνος δρόμος για την απόκτηση βλαστοκυττάρων. Αρχέγονα κύτταρα υπάρχουν και στον ενήλικο ανθρώπινο οργανισμό και ειδικά στο μυελό των οστών. Με μια περίπλοκη διαδικασία τα κύτταρα αυτά μπορούν να παραγραμματισθούν ώστε να διαφοροποιηθούν σε εξειδικευμένα κύτταρα, τα οποία εν συνεχεία είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν στους αντίστοιχους ιστούς ή όργανα του σώματος. Όμως η διαδικασία αυτή εκτιμάται ότι έχει πολύ υψηλό κόστος, ενώ οι δυνατότητες των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων, συγκριτικά με τα βλαστοκύτταρα ενηλίκου, είναι πολύ περισσότερες, σχεδόν απεριόριστες.

Προβληματισμοί

Η ραγδαία εξέλιξη της Βιοτεχνολογίας στον τομέα της Γενετικής δημιούργησε σοβαρούς ηθικούς και δεοντολογικούς προβληματισμούς. Οι πρώτες της εφαρμογές θεωρήθηκαν πρόκληση για την αμερικανική κοινωνία με αποτέλεσμα ο ογκολόγος Rotter να επινοήσει το 1970 τον όρο "Βιοηθική". Έτσι, ενώ η ιατρική δεοντολογία ανάγεται τουλάχιστον στον Ιπποκράτη και τη Σχολή του, η βιοηθική, ως φιλοσοφική παρέμβαση στα επιτεύγματα των επιστημών ζωής, μελετά τα δημιουργούμενα ηθικά προβλήματα και προσπαθεί να θέσει κανόνες κυρίως ηθικής δεοντολογίας.

Δεν πρέπει βέβαια να λησμονούμε ότι οι ηθικοί κανόνες και οι παραδοχές διακρίνονται από μια ελαστικότητα και προσαρμοστικότητα στα κοινωνικά και πολιτισμικά δεδομένα, παραδοχές οι οποίες μεταβάλλονται και διαφοροποιούνται με την πάροδο του χρόνου. Δεν υπάρχει έτσι ενιαία ηθική, τόσο διαχρονικά, όσο και συγχρονικά. Παλαιότερα π.χ., η ανατομή, ο εμβολιασμός, η αντισύλληψη, η μεταμόσχευση καρδιάς, κ.α., καταπολεμήθηκαν με σφοδρότητα από κοσμικές και από θρησκευτικές αρχές. Τον 18ο αιώνα ο Βολταίρος έδινε μάχη υπέρ του εμβολιασμού κατά της ευλογιάς, ώστε, όπως έλεγε "η γνώση μας για τη φύση να υπηρετήσει την κατανόηση και την θεραπεία των αιτιών του ανθρώπινου πόνου". Η Αυλή ζήτησε τη γνωμοδότηση της Θεολογικής και της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου των Παρισίων. Η απάντηση ήταν αρνητική. Μόνο όταν ο Λουδοβίκος ΙΕ' πέθανε από ευλογιά, πανικόβλητο το παλάτι δέχθηκε τον εμβολιασμό.

Πριν από 120 χρόνια ο Κωστής Παλαμάς στο "Θάνατο του Παλληκαριού" θρήνησε το χαμό του Μήτρου του Ρουμελιώτη, που "κάθε του βήμα έσταζε γλύκα και σκορπούσε λεβεντιά". Αγράμματος ο Μήτρος, αγράμματη και η μάνα του, δεν κατέφυγαν στους σπουδασμένους γιατρού, όταν ο νέος τραυματίστηκε στο πόδι, αλλά σε τσαρλατάνους και σε μάγισσες. Η διάγνωση ήταν ότι "το έφαναν τα μάγια της αγάπης το παιδί". Ταυτόχρονα η

γάγγραινα δούλευε και ο Μήτρος έσβησε κραυγάζοντας στη μάνα του "μη μου κρύβεις τον ήλιο...". Ούτε μια φορά στο διήγημα δεν αναφέρεται η λέξη επιστήμη, μολονότι είναι φανερό ότι το παλληκάρι θα ζούσε, αν δεν υπήρχε το σκοτάδι της στέρησης και κυρίως της άγνοιας.

Μόλις πριν από 32 χρόνια, το 1978, η γέννηση της Λουίζ Μπράουν, του πρώτου παιδιού του σωλήνα, προκάλεσε έντονες αντιδράσεις και πολλούς προβληματισμούς. Ήταν η πρώτη περίπτωση **υποβοηθούμενης αναπαραγωγής ή εξωσωματικής γονιμοποίησης**, κατά την οποία 48 ώρες μετά τη γονιμοποίηση του ωαρίου από το σπερματοζωάριο, το έμβρυο στο στάδιο των 4 ή 8 κυττάρων εμφυτεύτηκε στη μήτρα. Πατέρας της μεθόδου είναι ο Άγγλος Robert G. Edwards ο οποίος τον περασμένο Οκτώβριο τιμήθηκε με το βραβείο Nobel, παρά τις έντονες αντιδράσεις της Καθολικής Εκκλησίας.

Έκτοτε η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή χρησιμοποιείται σε ευρεία κλίμακα, για την αντιμετώπιση προβλημάτων στειρότητας, στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Ας σημειωθεί ότι τα κυριότερα αίτια, που προκαλούν στειρότητα στη γυναίκα, είναι η ενδομητρίωση, το σύνδρομο πολυκυστικών ωοθηκών, η ωορρηξία, η απόφραξη τραχήλου ή σαλπίνγων, γενετικές ανωμαλίες και μολύνσεις του κόλπου. Τα κυριότερα αίτια, που προκαλούν στειρότητα στον άνδρα, είναι τα χαμηλά επίπεδα ορμονών, γενετικές ασθένειες, ανοσολογικά προβλήματα και λοιμώξεις. Αυτά έχουν ως αποτέλεσμα το μικρό αριθμό σπερματοζωαρίων, τη μικρή τους κινητικότητα ή την ανώμαλη μορφολογία τους με συνέπεια την ανικανότητα των σπερματοζωαρίων να γονιμοποιήσουν το ωάριο.

Στη χώρα μας περίπου 10.000 γυναίκες ετησίως απευθύνονται στα 35 κέντρα εξωσωματικής γονιμοποίησης. Λίγα ζευγάρια αποκτούν παιδί με την πρώτη προσπάθεια. Τα περισσότερα κάνουν 3 και 4 προσπάθειες, αφού τα ποσοστά επιτυχίας κυμαίνονται από 25% έως 35%, ανάλογα με την ηλικία και την κατάσταση υγείας των γονέων αλλά και την κλινική στην οποία γίνεται.

Ως γνωστόν, κατά την εφαρμογή της μεθόδου αυτής, γονιμοποιούνται in vitro, με το σπέρμα του πατέρα, ώριμα ωάρια της μητέρας, που έχει προηγουμένως υποβληθεί σε ορμονοθεραπεία. Τα έμβρυα αυτά παρακολουθούνται για να εκτιμηθεί αν αναπτύσσονται φυσιολογικά και ένα μέρος τους (συνήθως 2 ή 3) εμφυτεύονται στη μητέρα με την ελπίδα να επιτευχθεί μια εγκυμοσύνη. Τα περισσότερα έμβρυα συνήθως καταψύχονται και τελικά τα περισσότερα θα καταστραφούν.

Η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή μπορεί να οδηγήσει σε παράξενες καταστάσεις. Π.χ. είναι γνωστό το αίνιγμα του Ντυπουά, ενός παιδιού του σωλήνα : Διερωτάται ο Ντυπουά : "Αν η μητέρα μου γεννήσει το παιδί του θείου μου, ο οποίος είναι πατέρας μου και η αδελφή μου γεννήθηκε 8 ημέρες μετά από μένα αλλά δεν είναι κόρη της μητέρας μου, τότε εγώ ποιος είμαι;". Η απάντηση είναι η ακόλουθη : Δότης του σπέρματος για τον Ντυπουά και την αδελφή του ήταν ο θείος του. Το γονιμοποιημένο ωάριο της μητέρας του, από το οποίο προέκυψε ο Ντυπουά, εμφυτεύτηκε στη μητέρα του και το γονιμοποιημένο ωάριο της μητέρας του, από το οποίο προέκυψε η αδελφή του, εμφυτεύτηκε στη μητέρα της μητέρας του, δηλαδή στη γιαγιά του.

Σε άλλη περίπτωση υπήρξαν παιδιά με 5 γονείς!! Μια γυναίκα έδωσε το ωάριο, ένας άνδρα το σπερματοζωάριο, σε μια άλλη γυναίκα έγινε εμφύτευση του γονιμοποιημένου ωαρίου και όλα αυτά έγιναν κατόπιν παραγγελίας από ένα ζευγάρι που δεν είχε υγιείς γαμέτες (σπερματοζωάρια και ωάρια) και το οποίο ανέλαβε την

ανατροφή του παιδιού.

Επίσης, ενώ λέμε ότι η πατρότητα είναι υπόθεση και η μητρότητα γεγονός και κατ'έκταση ότι η μητέρα γνωρίζει τίνος είναι το παιδί που κυοφορεί και όχι ο πατέρας, σήμερα σε μερικές περιπτώσεις και η μητρότητα μπορεί να γίνει υπόθεση μέσω της **εξωγένεσης**, δηλαδή με τη χρησιμοποίηση τεχνητής μήτρας, κατεύθυνση προς την οποία εργάζονται εντατικά οι Ιάπωνες επιστήμονες, πέραν βεβαίως των γυναικών οι οποίες έναντι αμοιβής προσφέρονται να "φιλοξενήσουν" το έμβρυο στη δική τους μήτρα.

Τα πράγματα περιπλέκονται ακόμη περισσότερο με τη δημιουργία τραπεζών κατεψυγμένων εμβρύων. Μια τέτοια περίπτωση είδε το φως της δημοσιότητας το 2004, όταν μια γυναίκα, ηλικίας περίπου 60 ετών, αποφάσισε να κυοφορήσει (επειδή η υγεία της ή η καριέρα της δεν το επέτρεπε μέχρι τότε), χρησιμοποιώντας ωάρια της που είχαν γονιμοποιηθεί από σπέρμα του άνδρα της και καταψυχθεί πριν από πολλά χρόνια. Όμως, ακόμη και εάν το περιβάλλον της μήτρας σε γυναίκες προχωρημένης ηλικίας θεωρηθεί κατάλληλο (που δεν είναι), η ανάπτυξη και η ανατροφή του παιδιού δε θα είναι κανονική με τη φροντίδα γηρασμένων γονέων. Γι' αυτό, συνήθως, η εμφύτευση του εμβρύου στη μήτρα της μητέρας δεν επιτρέπεται μετά την ηλικία της εμμηνόπαυσης.

Παρ' όλα αυτά, μετά τις πρώτες αντιδράσεις και τον δημοσιογραφική ορμηγιά, η εξωσωματική γονιμοποίηση κοινωνικοποιήθηκε και η όλη διαδικασία θεωρείται όχι μόνο κοινωνικά αποδεκτή αλλά και.....φυσιολογική. Έχει περάσει δηλαδή στο συλλογικό υποσυνείδητο ως κλινική πρακτική ρουτίνας. Έτσι, κάτι το οποίο θεωρείται ηθικά απαράδεκτο, μπορεί κάποια στιγμή αύριο να γίνει κοινωνικά αποδεκτό.

Μέχρι που, όμως, μπορεί να φθάσει η επιστημονική έρευνα και ποια είναι η στάση της Γενετικής έναντι του ανθρώπου; Αναφέρει σχετικά ο καθ. της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός : "Η επιστήμη δεν δημιουργεί, χειρίζεται και μεταπλάθει τα δεδομένα της δημιουργίας με έναν τεχνοκρατικό-μηχανικό τρόπο (γι' αυτό μιλούμε για βιοτεχνολογία). Η επιστήμη χειρίζεται ξένο έργο-δημιούργημα και, μάλιστα, ξένης ιδιοκτησία (του Θεού!). Αυτό είναι θαυμαστό, όπως όμως εντυπωσιάζεται ο απλός άνθρωπος μπροστά στα επιτεύγματα ενός θαυματοποιού. Οι κατέχοντες τη μέθοδο της επιστήμης δεν θαυμάζουν, απλώς γνωρίζουν να εφαρμόζουν. Αν η επιστήμη μπορέσει να δημιουργήσει "εκ του μηδενός", τότε θα εξισωθεί με την θείκη δημιουργία. Επειδή όμως η επέμβαση της Βιογενετικής γίνεται στο επίπεδο του DNA, στη φύση δηλαδή του ανθρώπου, δεν υπάρχει μόνο κίνδυνος αλλοίωσης της φυσικής τάξης που διέπει τον άνθρωπο, αλλά και δραστικού περιορισμού σύνολης της ανθρώπινης προσωπικότητας".

Επίσης, ο καθ. της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών κ. Αλέξανδρος Σπυρόπουλος αναφέρει : "Ο άνθρωπος πλάστηκε κατ'εικόνα και ομοίωσιν του Θεού, δεν είναι ριγμένος από το πουθενά. Ως εκ τούτου έχει συγκεκριμένες δυνατότητες και προδιαγραφές.....Ο άνθρωπος είναι δημιούργημα δεν είναι αυτόνομος. Δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να κάνει χρήση του κόσμου κατά το δοκούν. Ο επιστήμονας πρέπει να έχει με αντικείμενό του σχέση διακονίας και όχι εξουσίας. Εάν συμβαίνει το δεύτερο, τότε διαστρέφει το ρόλο του".

Όμως, οι περισσότεροι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι δεν μπορούν να υψωθούν απαγορευτικά τείχη στην ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας απ' όσους θεωρούν απαγορευμένη ζώνη και προσβολή του Θεού την αναζήτηση της αλήθειας για το ίδιο το μυστήριο της ζωής.

Υποστηρίζουν ότι η γνώση δε βρίσκεται μόνο στα δένδρα της γνώσης του παραδείσου. Μπορεί κανείς να την αναζητήσει μέσω της επιστημονικής έρευνας. Στην αναζήτηση της γνώσης δεν υπάρχουν όρια. Μόνο στις εφαρμογές της.

Δύο λοιπόν διαφορετικές απόψεις συγκρούονται καθημερινά. Η πρώτη υπεραμύνεται της έννοιας του ανθρώπου ως εικόνας του Θεού και τοποθετεί το αίτημα του σεβασμού προς τον άνθρωπο πάνω από το καθήκον για την απόκτηση και την προώθηση της νέας γνώσης, καθήκον το οποίο υπεραμύνεται η δεύτερη. Αν μελετήσει κανείς αυτή τη σύγκρουση διαχρονικά, τότε θα διαπιστώσει ότι, σε πολλές περιπτώσεις, αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η κοινωνική πρόοδος δε συμβαδίζει με την επιστημονική πρόοδο. Με άλλα λόγια, η επιστήμη προηγείται των νόμων και της επικρατούσης ηθικής. Έτσι, αν σε πείσμα πολλών και ισχυρών αντιδράσεων δεν είχαν επιβληθεί στο παρελθόν ορισμένες επιστημονικές απόψεις, η ανθρωπότητα θα υπέφερε ακόμη από ευλογία, από χολέρα, από σηψαιμία και από φυματίωση.

Μετά την εισαγωγή αυτή, ποιες είναι οι αντιδράσεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων και την πιθανή (μελλοντικά) εφαρμογή της θεραπευτικής και αναπαραγωγικής κλωνοποίησης; Θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω τα κύρια σημεία των εκατέρωθεν απόψεων, καταθέτοντας σε κάθε περίπτωση και τη δική μου άποψη, χωρίς να προσπαθήσω να την επιβάλω. Υποχρέωσή μου είναι να σας ενημερώσω όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά, ώστε να σχηματίσετε τη δική σας άποψη επί του θέματος.

Θεραπευτική Κλωνοποίηση

Στόχος της θεραπευτικής κλωνοποίησης δεν είναι η γέννηση ενός ατόμου, αλλά η απομόνωση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων για θεραπευτικούς σκοπούς. Αυτό που διακυβεύεται είναι η υπόσταση και η θέση του εμβρύου και γύρω από το ερώτημα αυτό συγκρούονται πολλές διαφορετικές απόψεις.

Σύμφωνα με την Ορθόδοξη Παράδοση, το ανθρώπινο έμβρυο αντιμετωπίζεται ως ανθρώπινη οντότητα, από την πρώτη στιγμή της σύλληψης ("εξ άκρας συλλήψεως", που αποτελεί όρο της Δ' Οικουμενικής Συνόδου το 451 μ.Χ.). Είναι αυτό βιολογικά ορθό; Μπορεί να θεωρηθεί ανθρώπινο ον ένα έμβρυο στο στάδιο της βλαστοκύστης; Ταυτίζεται η έννοια της γενετικής δομής του ζυγωτού με το πρόσωπο; Συνιστά η διακοπή της ανάπτυξης του εμβρύου στο στάδιο της βλαστοκύστης βαρύτατη παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και ειδικότερα μεγάλη προσβολή της ιερότητας της ανθρώπινης ζωής; Είναι θεμιτό να δημιουργούμε έμβρυα η ανάπτυξη των οποίων ουδέποτε θα ολοκληρωθεί; Είναι θεμιτό να μετατρέψουμε τα ανθρώπινα έμβρυα σε εργοστάσια παραγωγής κυττάρων, που θα χρησιμοποιηθούν για τη θεραπεία νοσούντων ή σε αποθήκες οργάνων (με τη μέθοδο της κατάψυξης) για μελλοντικές μεταμοσχεύσεις; Ποιος θα παράσχει τα αμέτρητα έμβρυα που χρειάζονται γι' αυτές τις επεμβάσεις; Δε θα οδηγούσε αυτό σε μια νέα μορφή εμπορευματοποίησης του γυναικείου σώματος ειδικά στην περίπτωση των φτωχών γυναικών;

Οι περισσότεροι επιστήμονες και οι οπαδοί της θεραπευτικής κλωνοποίησης υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχουν ηθικοί φραγμοί και ότι τέτοιες συζητήσεις που δαιμονοποιούν την τεχνολογία, συμβάλλουν στην αποσιώπηση του μεγάλου ζητήματος της εποχής μας, πόσο δηλαδή ταξική και επιλεκτική γίνεται η εφαρμογή της επιστήμης και η παροχή υπηρεσιών υγείας. Επισημαίνουν ότι από τα ευεργετικά αποτελέσματα της θεραπευτικής

κλωνοποίησης (που έχει ονομαστεί και "έρευνα πολυτελείας", επειδή έχουν εμπλακεί μεγάλες εταιρείες που δαπανούν τεράστια ποσά), θα επωφεληθούν αρχικά και για μεγάλο χρονικό διάστημα οι πλούσιες ανεπτυγμένες χώρες. Ταυτόχρονα υποστηρίζουν ότι δεν επιτρέπεται να πολεμήσουμε την επιστημονική πρόοδο για να μη γίνει η τεχνολογία θεραιπαινίδα της εκμετάλλευσης. Αυτό αποτελεί πρωτίστως μέλημα των κρατών και δευτερευόντως μέλημα των εργατών της γνώσης.

Ισχυρίζονται ότι στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για κλωνοποίηση εμβρύου, αλλά για κλωνοποίηση κυττάρων. Λένε ότι δε δημιουργούμε ανθρώπινη μορφή ζωής αλλά κυτταρική, η οποία προβλέπεται να απαλύνει τον ανθρώπινο πόνο. Συγκεκριμένα πρόκειται για τη δημιουργία στο δοκιμαστικό σωλήνα μιας αδιαφοροποίητης μάζας κυττάρων ολίγων ημερών, που αποτελεί μια πρώιμη μορφή εμβρύου, το λεγόμενο **προέμβρυο**, το οποίο δε συνιστά εμψυχωμένη οντότητα. Το προέμβρυο ουδέποτε εμφυτεύεται σε μήτρα και ως εκ τούτου ουδέποτε γεννιέται.

Επίσης, οι περισσότεροι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι αληθινά ανθρώπινη ύπαρξη δε νοείται χωρίς νευρικό σύστημα και ούτε μπορούμε να μιλάμε για ανθρώπινο ον μόλις την 15η ημέρα, κατά την οποία εμφανίζεται το αρχικό ανατομικό πρόδρομο του νωτιαίου μυελού, η "αρχική αύλακα". Ούτε, επίσης, η προσωπικότητα και η πνευματική φύση του ανθρώπου καθορίζονται αποκλειστικά τη στιγμή της σύλληψης. Ως γνωστόν, τα μονοζυγωτικά δίδυμα αναπτύσσονται από δύο γενετικά ταυτόσημα κύτταρα, που είναι προϊόντα της διαίρεσης του αρχικού γονιμοποιημένου ωραρίου. Αν η ανθρώπινη ύπαρξη αρχίζει τη στιγμή της σύλληψης, τότε θα έπρεπε τα μονοζυγωτικά δίδυμα να μοιράζονται μια μόνο ψυχή, υπόθεση την οποία ουδείς σύγχρονος θεολόγος θα υποστήριζε.

Τέλος, υποστηρίζουν ότι το προέμβρυο (ηλικίας μέχρι τουλάχιστον 15 ημερών) δεν είναι ανθρώπινο ον, αφού όλα τα κριτήρια που είναι επιβεβαιωτικά της συνείδησης, όπως ο φαινότυπος, η αυτοσυνείδηση, η δυνατότητα έκφρασης αναγκών και επιθυμιών, το αίσθημα του πόνου, κ.α. απουσιάζουν εντελώς.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η πλειονότητα της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας υποστηρίζει τη θεραπευτική κλωνοποίηση (μεταξύ των οποίων και ο υποφαινόμενος), τονίζοντας ταυτόχρονα ότι το προέμβρυο πρέπει να τυγχάνει του σεβασμού μας, όχι μόνο επειδή αυτή η μάζα αδιαφοροποίητων κυττάρων μπορεί να εξελιχθεί σε ανθρώπινο ον αλλά και επειδή η θεραπευτική κλωνοποίηση διαφαίνεται προς το παρόν ως η μόνη διέξοδος για τη θεραπεία εκφυλιστικών ασθενειών, όπως Parkinson και Alzheimer και για την αποτελεσματική αντιμετώπιση σοβαρών εγκεφαλικών περιστατικών, του διαβήτη, της λευχαιμίας και τραυμάτων της σπονδυλικής στήλης που έχουν προκαλέσει αναπηρία.

Στις ΗΠΑ, στην Αγγλία, Γερμανία και άλλες χώρες έχει εγκριθεί η χρηματοδότηση ερευνών για τη θεραπευτική κλωνοποίηση, ενώ στη χώρα μας έχει θεσπισθεί νομικό πλαίσιο που επιτρέπει την απομόνωση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων από εμβρυϊκό ιστό, που προέρχεται από άμβλωση ή από υπεράριθμα έμβρυα τεχνητής γονιμοποίησης, εφόσον εξασφαλίζεται η έγγραφη συγκατάθεση των δωτών των γαμετών στην πρώτη περίπτωση και των γονέων στη δεύτερη. Επίσης, δεν αποκλείεται η απομόνωση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων με τη διαδικασία της θεραπευτικής κλωνοποίησης, εφόσον δεν υπάρχει εναλλακτική θεραπευτική αντιμετώπιση.

Θα κλείσω το κεφάλαιο των προβληματισμών για τη θεραπευτική κλωνοποίηση με δύο παρατηρήσεις :

1. Οι επιφυλάξεις για τη θεραπευτική κλωνοποίηση, πέραν των προβλημάτων ηθικής δεοντολογίας, δεν είναι αβάσιμες. Η ανάπτυξη των συγκεκριμένων ερευνών θα δημιουργήσει την τεχνική βάση για την αναπαραγωγική κλωνοποίηση. Από τη στιγμή που ένα έμβρυο αναπτυχθεί *in vitro*, μπορεί αργότερα να εμφυτευτεί σε μια μήτρα. Μια προσεκτική ανάλυση των επιχειρημάτων των επιστημόνων, που αντιδρούν στην αναπαραγωγική κλωνοποίηση, αποκαλύπτει ότι η έρευνα για τη θεραπευτική κλωνοποίηση δεν αποκλείει στο μέλλον την αναπαραγωγική κλωνοποίηση.

2. Οι υποστηρικτές της θεραπευτικής κλωνοποίησης διερωτώνται : Γιατί ανακύπτουν ηθικά διλήμματα από τη χρησιμοποίηση των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων των προεμβρύων μέχρι την 14η ημέρα από τη σύλληψη, όταν η κοινωνία μας αποδέχεται τη συνειδητή άμβλωση μερικές φορές επιβάλλεται για την υγεία της μητέρας και τις περισσότερες φορές λόγω γενετικής ανωμαλίας του εμβρύου ή, ακόμη, για οικογενειακούς και κοινωνικούς λόγους. Έτσι στην κοινωνία μας έχει παγιωθεί ένα ηθικό προηγούμενο σύμφωνα με το οποίο η ζωή του εμβρύου, ακόμη και προχωρημένης ηλικίας, θεωρείται υποδεέστερη από τη ζωή του ανεπτυγμένου ανθρώπου (δηλαδή της μητέρας) και το σοβαρότερο, υποδεέστερη των τυχόν οικογενειακών και κοινωνικών λόγων που επιβάλλουν την άμβλωση. Ας σημειωθεί ότι η άμβλωση λόγω της γενετικής ανωμαλίας του εμβρύου είναι μια ενέργεια που εντάσσεται στην ευγονική, την οποία υποτίθεται ότι απορρίπτουν οι σύγχρονες κοινωνίες.

Επίσης διερωτώνται : Γιατί η κοινωνία μας αδιαφορεί για τα χιλιάδες έμβρυα που καταστρέφονται κατά την εφαρμογή της εξωσωματικής γονιμοποίησης; Η απάντηση που δίνεται είναι ότι η επιθυμία ενός ζευγαριού να αποκτήσει ένα παιδί θεωρείται τόσο μεγάλο ηθικό αγαθό ώστε να δικαιολογεί τη μέθοδο.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ορισμένες εφαρμογές της βιογενετικής επιβάλλονται από την ασκούμενη κοινωνική πίεση. Αν προσπαθήσουμε να τις απαγορεύσουμε ή να τις περιορίσουμε νομοθετικά, τότε το αποτέλεσμα θα είναι παρανομία και διαφθορά. Μόνο οι καλά πληροφορημένοι πολίτες μπορούν να εξασφαλίσουν τη σωστή εφαρμογή κάθε νέας τεχνολογίας. Γι' αυτό η μόνη αποτελεσματική λύση είναι η ΠΑΙΔΕΙΑ και μόνο η ΠΑΙΔΕΙΑ των πολιτών.

Αναπαραγωγική Κλωνοποίηση

Οι περισσότεροι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι η αναπαραγωγική κλωνοποίηση παραβιάζει μερικές θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την αναπαραγωγή, το σεβασμό του ανθρώπου και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αφού ο κλώνος δεν είναι προϊόν φυσιολογικής αναπαραγωγικής διαδικασίας, αλλά μέσο ικανοποίησης των ναρκισσιστικών τάσεων και της προσωπικής φιλοδοξίας του ατόμου-δότη. Η κλωνοποίηση, ως ασεξουαλικός τρόπος αναπαραγωγής, κατά τον οποίο δεν ανασυνδυάζεται το DNA δύο επί μέρους ατόμων (ανασυνδυασμός απαραίτητος για την εξέλιξη και τη γενετική ποικιλομορφία), θα έχει ως συνέπεια τον προοδευτικό βιολογικό εκφυλισμό του ανθρώπινου είδους, ενώ με την επιλογή φύλου και άλλων χαρακτηριστικών, η κλωνοποίηση αποτελεί μέθοδο ευγονικής που θα οδηγήσει σε αθέμιτες κοινωνικές διακρίσεις. Υποστηρίζεται, επίσης, ότι η αναπαραγωγική κλωνοποίηση περιορίζει την ατομικότητα, αφού ο κλώνος είναι απλό αντίγραφο, αλλά και τη μοναδικότητα του ατόμου. Ας σημειωθεί ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρεί, ορθά κατά τη γνώμη μου (όπως θα δείξω αμέσως μετά), ότι "καμία βιολογική διεργασία δεν μπορεί να καταργήσει τη

μοναδικότητα του προσώπου, Με την κλωνοποίηση αντιγράφουμε το γονότυπο ενός οργανισμού και μόνο. Τα στοιχεία που προσδίδουν μοναδικότητα στο ανθρώπινο πρόσωπο δεν κλωνοποιούνται και δεν αντιγράφονται". Η παρατήρησή μου στο θέμα αυτό είναι ότι ο κλώνος σε όλη του την ζωή θα είναι υποχρεωμένος να αποδεικνύει τη μοναδικότητά του, δηλαδή τη διαφορετικότητά του από το "πρωτότυπο".

Τέλος υποστηρίζεται ότι με την αναπαραγωγική κλωνοποίηση υπάρχει κίνδυνος αναστάτωσης στο σύστημα της συγγένειας και των οικογενειακών σχέσεων. Επί του θέματος αυτού η Ορθόδοξη Εκκλησία τονίζει ότι "διαταράσσεται ο θεσμός της οικογένειας και των σχέσεων γονέα-παιδιού αλλά και ο θεσμός του γάμου, αφού δίνεται η δυνατότητα τεκνογονίας από άγαμα μοναχικά άτομα και ζευγάρια του ίδιου φύλου". Επί πλέον, ότι "περιθωριοποιείται το ανδρικό φύλο, καθώς η κλωνοποίηση υπόσχεται νέα δημιουργία μόνο με τη συμμετοχή του θηλυκού". Για όλους αυτούς τους λόγους η αναπαραγωγική κλωνοποίηση έχει δημιουργήσει σοβαρούς βιοηθικούς και δεοντολογικούς προβληματισμούς.

Οι επιχειρηματολογούντες υπέρ της αναπαραγωγικής κλωνοποίησης αναφέρουν ότι πρόκειται για έναν ακόμη τρόπο αναπαραγωγής συμβατό με το δικαίωμα στην αναπαραγωγή. Λένε ότι ο "κλώνος" θα αναπτύξει τη δική του αυτόνομη προσωπικότητα, αφού η διαμόρφωσή της εξαρτάται κυρίως από τους περιβαλλοντικούς παράγοντες και επομένως δε θίγεται η ανθρώπινη αξία του. Ακόμη και αν "σχεδιαστούν" εκ των προτέρων τα εξωτερικά του χαρακτηριστικά, ο σχεδιασμός αυτός, ισχυρίζονται, αποτελεί σοβαρή απόδειξη της μεγάλης επιθυμίας κάποιου να αποκτήσει παιδί, χωρίς να αφήνει την αναπαραγωγή στην τύχη. Λένε ότι η συγκεκριμένη μέθοδος είναι ο μόνος τρόπος να αποκτήσει απογόνους ένα άτεκνο ζευγάρι, ο οποίος κατ' αναλογία της "κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν" δημιουργίας του ανθρώπου, εκφράζει κατ' εσχολήν τη χριστιανική προσέγγιση. Όμως, κατά τον προωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Μεταλληνό "το επιχείρημα αυτό υποκρύπτει ένα είδος αρρωστημένου εγωισμού, αφού χριστιανικά υπάρχει η φιλάνθρωπη λύση της υιοθεσίας ή έστω μέριμνας για τόσα όργανα και απροστάτευτα".

Με βάση αυτές τις εκατέρωθεν απόψεις, η αναπαραγωγική κλωνοποίηση απαγορεύθηκε ρητά από το άρθρο 11 της Οικουμενικής Διακήρυξης της UNESCO το 1997, για το Ανθρώπινο Γονίωμα και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, που επικυρώθηκε από τη Γ.Σ. των Ηνωμένων Εθνών το 1998. Απαγορεύθηκε, επίσης, από το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης του Οβιέδο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοιατρική που κυρώθηκε με το νόμο 2619/98.

Το 2001 το Αμερικανικό Κογκρέσο, όχι μόνο απαγόρευσε δια νόμου αλλά και ποινικοποίησε την επιστημονική έρευνα στους τομείς της ανθρώπινης κλωνοποίησης, ενώ στη χώρα μας το 2002 με υπουργική απόφαση εγκρίθηκε το Πρωτόκολλο του Οβιέδο.

Για να έχετε όμως μια ολοκληρωμένη άποψη επί του θέματος, οφείλω να σχολιάσω ένα βασικό ερώτημα : Διατηρεί ο κλώνος τη μοναδικότητά του ως ανθρώπινη προσωπικότητα ή είναι ένα τέλειο αντίγραφο;

Οι χαρακτήρες οι οποίοι καθορίζουν την προσωπικότητα ενός ατόμου είναι οι λεγόμενοι "χαρακτήρες συμπεριφοράς". Οι χαρακτήρες αυτοί, που σχετίζονται με τον εγκέφαλο, είναι πολυπαραγοντικοί, επειδή ελέγχονται, όχι μόνο από μεγάλο αριθμό γονιδίων αλλά και από τις επιδράσεις του περιβάλλοντος. Ο χρόνος πλήρους ανάπτυξης του ανθρώπινου εγκεφάλου, συγκριτικά με τα άλλα όργανα, είναι πολύ μεγαλύτερος και ο τρόπος

ανάπτυξης πολύ διαφορετικός. Η πρώτη έκρηξη ανάπτυξης του εγκεφάλου συμπίπτει με την 8η έως την 13η εβδομάδα του εμβρύου. Πρόκειται για μια ξέφρενη διαίρεση των κυττάρων που φθάνει μέχρι και τα 250.000 κύτταρα ανά λεπτό. Αυτά τα κύτταρα, οι νευρώνες, οργανώνονται στα λεγόμενα νευρωνικά δίκτυα με τις συνάψεις, δηλαδή με τις συνδέσεις που πραγματοποιεί κάθε νευρικό κύτταρο με τα άλλα κύτταρα. Οι συνάψεις αρχίζουν (συναπτογένεση) δέκα εβδομάδες πριν από τη γέννηση και συνεχίζονται και μετά τη γέννηση. Σε ηλικία δύο ετών η συναπτογένεση είναι εξαιρετικά έντονη, συνεχίζεται μέχρι την ηλικία των 18 ετών και μετά επιβραδύνεται. Συνάψεις δημιουργούνται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής ενός ατόμου, με συνέπεια ο αριθμός των συνάψεων ανά νευρικό κύτταρο να είναι αρκετές χιλιάδες. Ας σημειωθεί ότι ο αριθμός των κυττάρων του εγκεφάλου μας ανέρχεται περίπου σε 100 δισ. κύτταρα. Όταν ο εγκέφαλος βρίσκεται σε σχετική αδράνεια οι συνάψεις εκφυλίζονται. Γι' αυτό πρέπει να ασκούμε καθημερινά τον εγκέφαλό μας. Η άσκηση αυτή άλλωστε αποτελεί και την καλύτερη προληπτική μέθοδο έναντι της ασθένειας του Alzheimer.

Ένας άνθρωπος δεν ολοκληρώνεται με τη γέννηση. Π.χ. η δυνατότητα εκμάθησης της γλώσσας ισχύει μέχρι την ηλικία των 10 ετών. (Γι' αυτό λέμε ότι είναι καθοριστικός ο ρόλος των γονέων και των δασκάλων). Παιδιά που απομονώθηκαν και δε διδάχθηκαν τη γλώσσα και δεν είχαν την ευκαιρία να ακούσουν ήχους ομιλίας και να δεχθούν γλωσσικά ερεθίσματα, έχασαν οριστικά τη δυνατότητα να μάθουν να ομιλούν, επειδή έχουν ήδη σχηματιστεί στον εγκέφαλό τους τα νευρωνικά δίκτυα, με συνέπεια οι ανακατατάξεις των συνάψεων των νευρώνων να είναι πλέον αδύνατες.

Ανάλογα παρατηρήθηκαν και με την όραση. Σε ένα άτομο ηλικίας 43 ετών, που είχε τυφλωθεί στην ηλικία των 3 ετών, μεταμοσχεύθηκαν εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα με αποτέλεσμα το άτομο αυτό να ξαναβρεί την όρασή του. Όμως δεν μπορεί να επεξεργασθεί εξίσου καλά, όπως όλοι μας, την εικόνα και τα φωτεινά ερεθίσματα, επειδή έχουν συντελεστεί ήδη οι συνάψεις. Αυτό γίνεται περισσότερο αντιληπτό με το ακόλουθο πείραμα. Σε ένα νεογέννητο γατάκι έκλεισαν για 7 εβδομάδες το ένα του μάτι με πανί, από το οποίο περνούσε το φως και όχι η εικόνα. Όταν αφαίρεσαν το πανί, το γατάκι είχε τυφλωθεί από το μάτι αυτό για όλη του τη ζωή. Το ίδιο ακριβώς πείραμα, επτά όμως εβδομάδες μετά τη γέννηση, δεν προκάλεσε βλάβη στην όραση, προφανώς γιατί είχε σχηματιστεί το δίκτυο των νευρώνων.

Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, τι σημασία έχουν τα πρώτα χρόνια της ζωής ενός παιδιού, αφού το μεγαλύτερο μέρος της νοητικής του ανάπτυξης συντελείται τα πρώτα 5 μέχρι τα πρώτα 10 χρόνια της ζωής του.

Αν τώρα θεωρήσουμε ότι έχουμε περίπου 30.000 γονίδια, όπως προέκυψε μετά την αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιώματος, τότε σε κάθε γονίδιο αντιστοιχούν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες συνάψεις, ένα μεγάλο ποσοστό των οποίων προφανώς οφείλεται σε περιβαλλοντικές επιδράσεις. Οι χαρακτήρες, λοιπόν, συμπεριφοράς, που καθορίζουν την προσωπικότητα του καθενός μας, διαμορφώνονται περισσότερο από το λεγόμενο παιδαγωγικό περιβάλλον παρά από την κληρονομικότητα. Έτσι, η διαφορετικότητά μας και η περίπλοκη μοναδικότητά μας δεν καθορίζονται μόνο από τα γονίδια μας αλλά και από το περιβάλλον. Οι επιδράσεις του περιβάλλοντος λαμβάνουν χώρα τόσο προγεννητικά όσο και μεταγεννητικά. Μετά τη γέννηση, το γονεϊκό και το κοινωνικό περιβάλλον, όλα αυτά που καθορίζουν τις επιλογές και τις αποφάσεις μας, επηρεάζουν αποφασιστικά την προσωπικότητά μας. Σε εργασία που δημοσιεύθηκε το

2003, στο έγκυρο επιστημονικό περιοδικό J. Neurobiology, μελετήθηκε σε μονοζυγωτικούς διδύμους το ποσοστό της συμβολής της κληρονομικότητας για διάφορους χαρακτήρες συμπεριφοράς. Το ποσοστό αυτό βρέθηκε να είναι 49% για την "αυτοσυνειδησία", 54% για τη "λατρεία των παραδόσεων", 50% για τη "γενική γνωστική ικανότητα", 48% για την "τάση προς νευρώσεις", 38% για την "επιθετικότητα", 42% για την "εξωστρέφεια", 57% για την "ειλικρίνεια" και 54% για την "ευθυμία".

Είναι λάθος, λοιπόν, η άποψη ότι με την κλωνοποίηση θα εξασφαλισθεί η διαιώνιση του δότη. Ακόμη και στο επίπεδο του DNA, ο κλώνος διαφέρει από τον δότη, επειδή, με τη μεταφορά του πυρήνα του δότη στο κύτταρο από το οποίο θα προκύψει ο κλώνος, αποκλείονται τα μιτοχόνδρια, κυτταροπλασματικά οργανίδια (εκτός του πυρήνος), που φέρουν και αυτά γενετικό υλικό.

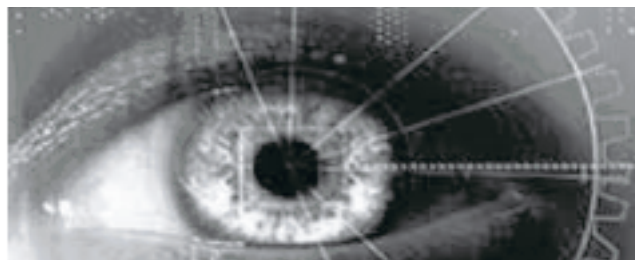
Είναι λάθος η άποψη ότι ο κλώνος μπορεί να αντικαταστήσει ένα πρόωρα χαμένο παιδί. Η σχετική επιχειρηματολογία είναι μόνο συναισθηματική, επειδή ο κλώνος μπορεί μεν να μοιάζει πολύ με το παιδί που χάθηκε σε πολλά εξωτερικά χαρακτηριστικά, στο βαθμό που αυτά ελέγχονται γενετικά, όχι όμως στον ψυχισμό και στην προσωπικότητα.

Είναι λάθος η άποψη ότι ένας δικτάτορας θα μπορούσε μελλοντικά να δημιουργήσει ένα στρατό κλώνων. Ακόμη και ο ευφάνταστος Aldous Huxley στο εφιαλτικό του βιβλίο "Γενναίος Νέος Κόσμος" (Brave New World), όπου ένας δικτάτορας οργάνωσε μια κοινωνία που προέρχεται από έμβρυα που αναπτύχθηκαν σε ελεγχόμενες συνθήκες, προβλέπει συχνή εκπαίδευση των κλώνων του, για να αντιμετωπίσει τη διαφοροποίηση που συνεπάγεται η επίδραση του περιβάλλοντος.

Τέλος, είναι λάθος η άποψη ότι ο κλώνος θα έχει στον ίδιο βαθμό τα ταλέντα του δότη. Αν ο Μότσαρτ είχε γεννηθεί σε μια υπανάπτυκτη περιοχή της Αφρικής, μάλλον δεν θα απολαμβάναμε τις συμφωνίες του. Όμως σε μια οικογένεια στην οποία ο πατέρας ήταν συνθέτης και η μεγάλη αδελφή έπαιρνε μαθήματα πιάνου και σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που διηγήριε τις μουσικές ευαισθησίες, το γενετικά ελεγχόμενο ταλέντο του νεαρού συνθέτη βρήκε πρόσφορο έδαφος να αναπτυχθεί.

Θα κλείσω την ομιλία μου με μια αναφορά στην έννοια της μητρότητας, η οποία κατά τη γνώμη μου φαίνεται τραγικά ανυπεράσπιστη με τη νέα τεχνολογία. Τι δυσμορφία και τι παραμόρφωση θα έχει μια οικογένεια, στην οποία υπάρχει το ενδεχόμενο οι "γονείς", ή ακριβέστερα οι δότες, να είναι πανομοιότυπα αδέλφια των κλώνων τους; Πώς θα αισθάνεται ένα κλωνοποιημένο παιδί; Με τι ψυχικές και κοινωνικές αντιδράσεις θα αντιμετωπίσει τις αφύσικες ρίζες του και την αιρετική του προέλευση, όταν δε θα ξέρει πώς να θεωρεί το δότη, γονιό ή αδελφό; Με τι θα γεμίσει την απόγνωση και την ερημιά γύρω του, όταν από το λεξιλόγιό του θα έχει καταργηθεί η λέξη MANA;

Ποιος είναι ο ρόλος του επιστήμονα σε όλα αυτά; Η απάντηση είναι ότι χρειάζεται επιστημονικό ήθος, που δεν το επιβάλλει η οποιαδήποτε εξωτερική ηθική, αλλά είναι καρπός της αγωγής του επιστήμονα. Έτσι και πάλι αναδύεται το πρόβλημα της ΠΑΙΔΕΙΑΣ, το περιεχόμενο

και το ποιόν της. Ας ελπίσουμε ότι η επιστήμη δε θα μας κάνει να πιστέψουμε ότι γίναμε θεοί προτού αξιωθούμε του δικαιώματος να λεγόμεθα ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Ιουνίου έως 15 Σεπτεμβρίου 2011

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1.ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α.Κύπρος

Στις 7 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η Τρίτη κατά σειρά "τριμερής συνάντηση" υπό τον ΓΓ ΟΗΕ κ. Μπάν Κι Μουν στη Γενεύη, στην οποία συμφωνήθηκε η εντατικοποίηση των ενδοκυπριακών συνομιλιών κατά τη διάρκεια του θέρους και η πραγματοποίηση νέας τον Οκτώβριο στη Ν.Υόρκη. Κατόπιν αυτού οι συναντήσεις άρχισαν στις 25 Ιουλίου και θα λήξουν στις 21 Οκτωβρίου. Θα ανέλθουν στις 19 και θα είναι ολόήμερες.

Ο κ. Μπαν Κι Μουν στην ετήσια έκθεσή του προς τον ΟΗΕ αναφέρει ότι αναμένει πρόοδο μέχρι τον Οκτώβριο, η οποία, αν συμβεί, θα ανοίξει το δρόμο για τη σύγκληση μιας "τελικής διεθνούς διασκέψεως", χωρίς να καθορίζει τη σύνθεσή της, καλεί δε τους δύο ηγέτες να αποφύγουν το παιχνίδι της επιρρίψεως των ευθυνών ο ένας στον άλλο.

Οι συνομιλίες, έχουν περιέλθει σε νεκρό σημείο. Η συνέχισή τους είναι προβληματική, γιατί κανένας από τους συνομιλητές δεν θέλει να χρεωθεί, έναντι της Διεθνούς Κοινότητας, την ευθύνη της διακοπής τους.

Ο κ. Ερντογάν στις 19 Ιουλίου, λίγο πριν αναχωρήσει για τα

κατεχόμενα, όπου συμμετείχε στις εορταστικές εκδηλώσεις για την επέτειο της τουρκικής εισβολής, δήλωσε ότι η Τουρκία :

*Θα διακόψει τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, αν μέχρι τον Ιούλιο 2012, που θα αναλάβει την προεδρία της ΕΕ η Κύπρος, δεν έχει επιλυθεί το Κυπριακό.

*Δεν θα συναινέσει, σε περίπτωση συμφωνίας, ούτε στην επιστροφή του Ριζοκαρπάτου και της Μόρφου, ούτε και στην αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων, όπως προέβλεπε το σχέδιο Ανάν.

Ο Ερντογάν, με την προκλητική και αδιάλλακτη στάση του, προσπαθεί να θέσει το δικό του πλαίσιο στις διαπραγματεύσεις προκειμένου να μπορεί να παρουσιάσει την οιαδήποτε μεταβολή στη στάση του ως υποχώρηση. Με τον τρόπο όμως αυτό επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό Ελλάδος και Κύπρου ότι η Τουρκία καθορίζει τη γραμμή στις ενδοκυπριακές διαπραγματεύσεις και όχι οι Τουρκοκύπριοι.

Η Κύπρος ανακοίνωσε ότι μέχρι τη 22α Σεπτεμβρίου το αργότερο θα αρχίσουν γεωτρήσεις για τον εντοπισμό κοιτασμάτων φυσικού αερίου από την αμερικανικών συμφερόντων εταιρεία Noble Energy στο λεγόμενο οικόπεδο της

ΑΟΖ της, σε συνεργασία με το Ισραήλ που θα κάνει το ίδιο στο οικόπεδο "Λεβιάθαν" που είναι συνέχεια του Κυπριακού.

Αυτό προκάλεσε την αντίδραση της Τουρκίας, η οποία, με δηλώσεις του αντιπροέδρου κ. Μπαγίς, προειδοποίησε την Κύπρο ότι θα παρεμποδίσει τις γεωτρήσεις ακόμη και με την αποστολή τουρκικών πολεμικών επί τόπου. Επίσης ο κ. Ερντογάν στις 8 Σεπτεμβρίου προειδοποίησε το Ισραήλ και έμέσως την Κύπρο, ότι η χώρα του θα στείλει πολεμικά στην περιοχή της Μεσογείου μεταξύ Ισραήλ και Κύπρου, όπου δραστηριοποιούνται τα πολεμικά του Ισραήλ για τον αποκλεισμό της Γάζας, η οποία συμπίπτει με τις περιοχές που θα γίνουν οι γεωτρήσεις, ενώ στις 10 Σεπτεμβρίου, με νεώτερες δηλώσεις του, απείλησε το Ισραήλ ότι σύντομα θα δει πως δεν έχει το δικαίωμα να ανακοινώνει τις δικές του ΑΟΖ με την Κύπρο, γιατί έχει και η Τουρκία δικαίωμα, ως εγγυήτρια δύναμη. Το Ισραήλ απάντησε ότι θα υπερασπιστεί τα κοιτάσματα αερίου στο έδαφός του, ενώ η Ελλάδα δήλωσε, δια του αντιπροέδρου κ. Πάγκαλου, πως επίθεση κατά της Κύπρου θα εκληφθεί ως επίθεση και κατά της Ελλάδος. Πέραν αυτού η Τουρκία ζήτησε την παρέμβαση των ΗΠΑ και της Διεθνούς Κοινότητας με την αιτιολογία ότι οι γεωτρήσεις θα έχουν δυσμε-

νείς επιπτώσεις στις ενδοκυπριακές συνομιλίες. Οι ΗΠΑ, η ΕΕ και η Ρωσία στήριξαν με δηλώσεις τους την Κύπρο και το Ισραήλ. Οι ΗΠΑ μάλιστα απέρριψαν και το αίτημά της να παρέμβουν στην εταιρεία Noble Energy προκειμένου να αναστείλει τις εργασίες. Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι ο κ. Ερντογάν προσπαθεί να δημιουργήσει κλίμα κινδύνου και να φοβίσει την εταιρεία Noble Energy, η οποία όμως, έχοντας την στήριξη των ΗΠΑ δεν πτοείται.

Στις 12 Σεπτεμβρίου η Τουρκία υπέγραψε συμφωνία με το "ψευδοκράτος" για την οριοθέτηση της μεταξύ τους ΑΟΖ, η οποία όμως δεν αναγνωρίζεται από τον ΟΗΕ γιατί το "ψευδοκράτος" στερείται υποστήριξης. Επίσης την πραγματοποίηση από Νορβηγικό σκάφος ερευνών και στην περιοχή Καστελλορίζου.

Το γεγονός ότι η Κύπρος στηρίζεται στο Διεθνές Δίκαιο και έχει την υποστήριξη των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της ΕΕ και του Ισραήλ, δημιουργεί ένα σημαντικό ανάχωμα εναντίον της Τουρκικής προκλητικότητας και περιορίζει κατά πολύ την πιθανότητα στρατιωτικής επέμβασής της. Αυτό όμως δεν απαλλάσσει την Ελλάδα από την υποχρέωση να παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και να λαμβάνει όλα τα ενδεικνόμενα μέτρα ώστε να είναι σε θέση να αντιδράσει σε περίπτωση στρατιωτικής τουρκικής παρεμβάσεως και να μη μείνει αδρανής με το

επιχείρημα ότι η Κύπρος είναι μακριά ή ότι οι ΕΔ μας δεν είναι αρκούντως αξιόμαχες λόγω της οικονομικής κρίσεως, γιατί τίποτε δεν θα απαλλάξει την κυβέρνηση από τις ευθύνες της.

Κυβερνητική κρίση προκάλεσε η φονική έκρηξη στη Ναυτική Βάση "Ευάγγελος Φλωράκης". Το ΔΗΚΟ αποχώρησε από τον κυβερνητικό σχηματισμό, αναγκάζοντας τον κ. Χριστόφια να προβεί σε ανασχηματισμό στις 5 Αυγούστου ενώ μεγάλη μερίδα του λαού ζητά την παραίτησή του.

Ο κ. Χριστόφιας θα αντιμετωπίσει τεράστιες δυσκολίες γιατί, έχοντας απέναντί του ένα εχθρικό κοινοβούλιο θα πρέπει να συνεχίσει τις ενδοκυπριακές συνομιλίες, να προετοιμάσει τη χώρα για την προεδρία της ΕΕ το δεύτερο εξάμηνο του 2012, να αντιμετωπίσει τις τουρκικές προκλήσεις και να διαχειριστεί την οικονομική κρίση στην οποία έχει εμπλακεί και η Κύπρος.

β. Ελληνο-τουρκικές σχέσεις

Το θετικό κλίμα στις σχέσεις των δύο χωρών διαταράχθη από τις απειλές της Τουρκίας κατά της Κύπρου, αλλά εξακολουθεί να τηρείται σε καλό επίπεδο. Σε σύγκριση με το 2010 οι παραβάσεις στο FIR Αθηνών και οι παραβιάσεις του εναερίου και θαλασσιού χώρου κατά τους θερινούς μήνες είναι πολύ μειωμένες, ενώ οι εμπλοκές και οι πτή-

σεις πάνω από τα νησιά έχουν μηδενιστεί.

Το ΥΠΕΞ της Ελλάδος διέψευσε τον Τούρκο διπλωμάτη Ντενίζ Μπουλούκμασι, ο οποίος αναφέρει σε βιβλίο του ότι η κυβέρνηση του κ. Σημίτη είχε δεχθεί τη μείωση των χωρικών μας υδάτων από τα 12 στα 6 ν.μ. Μάλιστα Ο ΥΠΕΞ κ. Λαμπρινίδης, απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου, δήλωσε ότι οι διερευνητικές επαφές γίνονται μόνο για την υφαλοκρηπίδα.

Η μυστική διπλωματία που εφαρμόζει το ΥΠΕΞ, έχει προκαλέσει την καχυποψία της κοινής γνώμης, η οποία πληροφορείται τα καθέκαστα από τουρκικές διαρροές. Αν όντως η κυβέρνηση δεν κρύβει κάτι, όπως κατηγορείται από την αντιπολίτευση και το διπλωματικό σώμα, οφείλει να ανοίξει τα χαρτιά της και να προβεί σε δημόσια ενημέρωση της κοινής γνώμης.

Ο ΥΠΕΞ κ. Λαμπρινίδης συνόδευσε τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο κατά την επίσκεψή του στην Ίμβρο στις 12 Αυγούστου.

Ο κ. Ερντογάν ανακοίνωσε στις 24 Αυγούστου την επιστροφή, σε ευαγή ιδρύματα της ελληνικής μειονότητας, των περιουσιών (1000-1500 ακίνητα), που είχε κατασχεήσει κατά καιρούς το τουρκικό κράτος.

γ.Σκοπιανό

Οι διαπραγματεύσεις έχουν

διακοπεί κατόπιν της αρνήσεως της Ελλάδος να συμμετάσχει, επειδή τα Σκόπια τηρούν αδιάλλακτη στάση.

Παρά τις αντιδράσεις της Αθήνας και τις παραινέσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ ο κ. Γκρουέφσκι ολοκλήρωσε την κατασκευή του γιγαντιαίου "αδριάντα του Μ.Αλεξάνδρου" ύψους 23 μ. στην Κεντρική Πλατεία των Σκοπίων, του οποίου τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 8 Σεπτεμβρίου κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 20 χρόνων από την ίδρυση της χώρας, οι οποίες είχαν τα χαρακτηριστικά ρωμαϊκής φιέστας. Την ίδια ημέρα νέοι και νέες με χλαμύδες μετέφεραν από τη Βουλή και εναπόθεσαν στο "Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα" την ιστορική διακήρυξη της ανεξαρτησίας που ψήφισε η Βουλή το 1991. Ο κ. Γκρουέφσκι κατά την ομιλία του τόνισε ότι "Δεν πρόκειται να υπάρξει αλλαγή του Συνταγματικού ονόματος της χώρας".

Τόσο ο πρόεδρος κ. Ιβάνωφ όσο και ο πρωθυπουργός κ. Γκρουέφσκι προσπάθησαν με δηλώσεις τους, να επιρρίψουν τις ευθύνες για τη διακοπή του διαλόγου στην Ελλάδα.

Η Αυστραλία διέψευσε πληροφορίες που μεταδόθηκαν στα Σκόπια από τι φιλοκυβερνητικό Kanal 5, περί επικείμενης αναγνώρισης της πΓΔΜ με τη συνταγματική της ονομασία.

Ο οίκος Standard and Poors υποβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας κατά μία μονάδα.

Η αμερικανίδα ΥΠΕΞ κ. Κλίντον με επιστολή της προς τον ομόλογό της κ. Ποπόσκι εμφανίζεται έντονα προβληματισμένη από την πορεία των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων, λόγω της ελλείψεως διαφάνειας, των επιλεκτικών διώξεων και των παρεμβάσεων στο έργο της Δικαιοσύνης.

Ο κ. Γκρουέφσκι, αντιλαμβάνομενος ότι η επίλυση του ονόματος, που αποτελεί το κλειδί για την ένταξη στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ δεν θα έχει καμιά τύχη, αυξάνει την αδιαλλαξία του προκειμένου να ανεβάσει τη δημοφιλία του, αγνοώντας το συμφέρον της χώρας

του. Η Ελλάς δεν πρέπει να αποδεχθεί την επανέναρξη των συνομιλιών, που επιδιώκουν τα Σκόπια για να δείξουν καλό πρόσωπο στη Διεθνή Κοινότητα αν δεν αλλάξουν στάση την πράξη.

δ. Ελληνο-αμερικανικές Σχέσεις

Η επίσκεψη της κ. Κλίντον στην Ελλάδα στις 17 και 18 Ιουλίου κατέδειξε ότι τα συμφέροντα των δύο χωρών συμπίπτουν για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια. Οι ΗΠΑ στηρίζουν την Ελλάδα σε μια σειρά θεμάτων όπως στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσεως, γιατί η τυχόν εξάπλωση του χρέους θα επηρεάσει και τη δική τους οικονομία και στην προσέγγιση με το Ισραήλ, λόγω της διενέξεώς του με την Τουρκία. Ανέδειξε όμως και τις διαφορές όπως η πολιτική της Ελλάδος σε σχέση με τους ρωσικούς αγωγούς, των οποίων το μπλοκάρισμα επιθυμούν οι ΗΠΑ.

Η Ελλάδα οφείλει να συνεργασθεί με τις ΗΠΑ, εκμεταλλευόμενη τη συγκυρία για την προώθηση των εθνικών της συμφερόντων.

ε. Σχέσεις με Ισραήλ

Η απαγόρευση από την Ελλάδα του απόπλου των πλοίων του "Στολίσκου της Ελευθερίας" προς τη Γάζα έχει οδηγήσει τις σχέσεις των δύο χωρών στο καλύτερο δυνατό σημείο. Ο κ. Νετανιάχου παρενέβη προσωπικά στο εβραϊκό λόμπυ των ΗΠΑ για να στηρίξει τα ελληνικά ζητήματα και να πιέσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ ώστε να παρέμβει στην ΕΕ προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ελληνική οικονομική κρίση. Παράλληλα η συνεργασία επεκτείνεται σε πολλούς τομείς όπως στον τουρισμό που οι αφίξεις ισραηλινών τουριστών αυξήθηκαν κατά 50%, στην τεχνογνωσία για θέματα αφαλάτωσης, στην άμυνα που θα υπογραφούν δύο συμφωνίες στρατηγικής σημασίας και τέλος στην ενέργεια. Το Ισραήλ πιέζει

όμως την Ελλάδα και την Κύπρο για να καταψηφίσουν στη ΓΣ/ΟΗΕ στις 20 Σεπτεμβρίου το αίτημα της Παλαιστινιακής Αρχής για αναγνώριση του κράτους στα όρια του 1967.

Η Ελλάδα οφείλει να καταστήσει το Ισραήλ "στρατηγικό εταίρο" και να λάβει όλα τα μέτρα προκειμένου η συνεργασία με αυτό να αποκτήσει στερεή βάση και να μη διαταραχθεί όταν, αργά ή γρήγορα, αποκατασταθούν οι σχέσεις του με την Τουρκία.

στ. Σχέσεις με Ρωσία

Η Ρωσική κυβέρνηση ανέβασε την επίσκεψη του Έλληνα ΥΠ ΕΞ κ. Λαμπρινίδη, που ήταν προγραμματισμένη για τις 5 Ιουλίου, σε έκφραση της δυσαρέσκειάς της προς την ελληνική κυβέρνηση για την υποβάθμιση, με δική της ευθύνη, των σχέσεων των δύο χωρών.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Μετά από την Τρίτη καταμέτρηση των ψήφων των δημοτικών εκλογών της 8ης Μαΐου, η εκλογική επιτροπή ανακήρυξε στις 23 Ιουνίου ως νέο Δήμαρχο των Τιράνων με διαφορά 95 ψήφων τον υποψήφιο του κ. Μπερίσα. Η αντιπολίτευση υπέβαλε ένσταση στο εκλογοδικείο.

β. Σερβία

Ο τελευταίος καταζητούμενος κ. Γκόραν Χάτζις συνελήφθη στις 20 Ιουλίου και παρεδόθη στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο επέβαλε κάθειρξη 27 ετών στο στρατηγό Πόρισιτς, πρώην Αρχηγό των ΕΔ της Σερβίας, κατηγορούμενο για εγκλήματα πολέμου.

Η κ. Μέρκελ πραγματοποίησε περιοδεία στις 23 και 24 Αυγούστου στα Βαλκάνια και επισκέφθηκε την Κροατία και τη Σερβία. Με δήλωσή της στο Βελιγράδι έθεσε ως όρο, για την ένταξη της Σερβίας στην ΕΕ, την εγκατάλειψη από αυτή των παραλλήλων θεσμών που διατηρεί με το Β. Κόσοβο, αλλά ο πρόε-

δρος κ. Τάντις τον απέρριψε.

γ.Κόσοβο

Σοβαρές συγκρούσεις ξέσπασαν στις 25 Ιουλίου στο Β. Κόσοβο εξ αιτίας της καταλήψεως από την αστυνομία δύο μεθοριακών σταθμών στα σύνορα με τη Σερβία, τους οποίους ήλεγχαν οι Σέρβοι. Τελικά η τάξη αποκαταστάθηκε, ύστερα από παρέμβαση της KFUR και την ανάληψη εκ νέου του ελέγχου τους από τους Σέρβους.

Στις 2 Σεπτεμβρίου επανελήφθησαν οι συνομιλίες μεταξύ Σερβίας και Κοσόβου, που είχαν διακοπεί εξ αιτίας του επεισοδίου. Μέχρι τώρα δεν έχει σημειωθεί καμμία πρόοδος και γι' αυτό πολλοί Κοσοβάροι συζητούν για ένα "ειδικό καθεστώς" στο Β.Κόσοβο που δεν θα σημαίνει ούτε αυτονομία, ούτε διχοτόμηση, ενώ ο Γερμανός ΥΠΕΞ κ. Βεστερβέλε, απαντώντας σε κύκλους του Κοσόβου και της Σερβίας που υποστηρίζουν τη διχοτόμηση, δήλωσε ότι "η διαίρεση του Κοσόβου αποκλείεται".

Η EULEX κατόπιν εντολής του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ), συγκρότησε επιτροπή για τον έλεγχο των καταγγελιών, σύμφωνα με τις οποίες ο πρωθυπουργός κ. Χασίμ Θάτσι εμπλέκεται στην υπόθεση της παράνομης διακίνηση ανθρωπίνων οργάνων.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερικό

Στις 10 Ιουλίου η κυβέρνηση του κ. Ερντογάν έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης. Ψήφισαν 322 υπέρ και 173 κατά, ενώ οι 30 ανεξάρτητοι Κούρδοι βουλευτές απείχαν, σε ένδειξη διαμαρτυρίας, για την κράτηση στις φυλακές 6 συναδέλφων τους.

Η ηγεσία των ΕΔ (Αρχηγός ΓΕΕΘΑ-ΓΕΣ-ΓΕΝ-ΓΕΑ) παρητήθη, λόγω της αρνήσεως του κ. Ερντογάν να εγκρίνει την προαγωγή των ανωτάτων αξιωματικών που είναι υπόδικοι για τις υποθέσεις "Εργκένεκον" και "Βαριοπούλα". Στη θέση του Α/

ΓΕΕΘΑ προωθήθηκε ο φίλα προσκείμενος προς το ΑΚΡ Στρατηγός κ. Ονάλ, ενώ στις θέσεις του Α/ΓΕΣ και του Διοικητή των Στρατιωτικών Ακαδημιών, κατόπιν υποχωρήσεως του Ερντογάν προήχθησαν οι Στρατηγοί Κιβρίκογλου και Καλιντζί αντίστοιχα, που είχαν αρνηθεί να χαιρετήσουν ο πρώτος τον πρόεδρο κ. Γκιουλ και ο δεύτερος τη σύζυγο του πρωθυπουργού.

Σε περίπτωση που δεν συνεβιβάζετο ο κ. Ερντογάν υπήρχε μεγάλη πιθανότητα ή πραξικοπήματος ή προκλήσεως αδιεξόδου με την άρνηση του συνόλου των ανωτάτων αξιωματικών να καταλάβουν τις θέσεις των παραιτηθέντων Αρχηγών.

β.Κουρδικό

Την 5 Ιουλίου άρχισαν βίαιες συγκρούσεις μεταξύ Κούρδων ανταρτών του Στρατού, οι οποίες συνεχίζονται. Οι νεκροί από τον πόλεμο των Κούρδων που άρχισε το 1984 έχουν φτάσει στις 45.000.

Η κυβέρνηση αποφάσισε να αλλάξει στρατηγική για την αντιμετώπιση των Κούρδων. Συγκεκριμένα ο Στρατός θα περιοριστεί στη φύλαξη των συνόρων με το Ιράκ και τις εκτός συνόρων επιχειρήσεις, ενώ στο εσωτερικό θα έχει την ευθύνη η αστυνομία με "ειδικές ομάδες" που θα διαθέτουν ΤΘ οχήματα, όπλους και αντιαρματικούς εκτοξευτές.

γ . Ε υ ρ ω π α ῖ κ ή Πορεία

Οι κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου δήλωσαν ότι η χώρα τους δεν πρόκειται να αποδεχθεί ως συνομιλήτη της κυπριακή κυβέρνηση που θα αναλάβει το δεύτερο εξάμηνο του 2012 την προεδρία της ΕΕ, αν δεν έχει επιλυθεί το Κυπριακό μέχρι τότε.

Δεδομένου ότι το Κυπριακό μέχρι τον Ιούλιο 2012 δεν θα έχει επιλυθεί, η Τουρκία θα πραγματοποιήσει την απειλή της για πάγωμα των ευρωτουρκικών σχέ-

σεων, ανεξαρτήτως συνεπειών.

δ . Ε ξ ω τ ε ρ ι κ ή Πολιτική

Η Τουρκία με καθυστέρηση όπως και στην περίπτωση της Λιβύης τάχθηκε κατά του προέδρου κ. Άσαντ, τον οποίο κατηγόρησε για την κλιμάκωση της αιματοχυσίας.

Οι σχέσεις με το Ισραήλ έχουν οξυνθεί ύστερα από την έκθεση του ΟΗΕ για την επίθεση των Ισραηλινών στο πλοιάριο "Μαβί Μαρμαρά" που δικαιώνει το Ισραήλ, αποδεχόμενη ότι είχε νόμιμο δικαίωμα το επέμβει για να απαγορεύσει την διάσπαση του αποκλεισμού της Γάζας αλλά και λόγω της συνεργασίας του Ισραήλ με την Κύπρο για την πραγματοποίηση γεωτρήσεων στην ΑΟΖ των δύο χωρών. Ο κ. Ερντογάν απείλησε ότι θα στείλει πολεμικά πλοία στην περιοχή και ότι θα απαγορεύσει τις γεωτρήσεις, προκαλώντας την οξεία αντίδραση του Ισραήλ (Λοιπά στοιχεία στην παρ. 1α).

Στις 12, 13, 14 Σεπτεμβρίου ο κ. Ερντογάν επισκέφθηκε διπλωματικά την Αίγυπτο, Λιβύη και Τυνησία σε μια προσπάθεια αναθερμάνσεως των σχέσεών τους ύστερα από τη δυσμενή θέση που βρέθηκε, λόγω της επαμφοτερίζουσας θέσης του έναντι της κρίσεως της Λιβύης, αλλά και της καθυστερημένης αντιδράσεώς του έναντι του κ. Άσαντ. Στην Αίγυπτο απέτυχε να εντάξει τη νέα ηγεσία στο αντισυραηλινό μέτωπο που προσπαθεί να συμπύξει, αλλά και στην Λιβύη δεν μπόρεσε να πείσει τη νέα ηγεσία για ανάπτυξη προνομιακών σχέσεων, γιατί αυτή δίνει προτεραιότητα στη Γαλλία, την Ιταλία και τη Βρετανία, οι οποίες επωμίστηκαν το βάρος της επεμβάσεως σε μια στιγμή που η Τουρκία τηρούσε σιγή ιχθύος.

Οι σχέσεις με το Ιράν έχουν ψυχρανθεί λόγω της στάσεως του κ. Ερντογάν έναντι του κ. Άσαντ και της εγκαταστάσεως στο έδαφος της Τουρκία ραντάρ που εντάσσεται στην αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ.

Η πολιτική των μηδενικών

προβλημάτων, όπως εξελίσσεται η κατάσταση στην περιοχή, βρίσκεται υπό κατάρρευση. Οι σχέσεις με την Κύπρο, το Ισραήλ, τη Συρία και την Αρμενία είναι τεταμένες ή παγωμένες, ενώ με το Ιράν έχουν ψυχρανθεί. Ακόμη και η προσπάθεια για επαναπροσέγγιση των αραβικών χωρών, που άλλαξαν καθεστώς, θα πέσει κατά πάσα πιθανότητα στο κενό, τόσο λόγω των αντιδράσεων της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Βρετανίας και της Ιταλίας που θέλουν να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους, όσο και της δυσπιστίας των Αράβων, οι οποίοι έχουν υποστεί τις ωμότητες του οθωμανικού ζυγού στο παρελθόν.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Πολωνία

Η Πολωνική προεδρία (Ιούλιος-Δεκέμβριος 2011) έχει θέσει ως προτεραιότητά της την προώθηση της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας.

β. Ουγγαρία

Ύστερα από την ΕΕ και η κ. Κλίντον με ομιλία της ενώπιον του Κοινοβουλίου της Ουγγαρίας εξέφρασε την ανησυχία της για τα μέτρα σε βάρος της ανεξαρτησίας του Δικαστικού Σώματος, της ελευθεροτυπίας και των δικαιωμάτων των πολιτών, που περιελήφθησαν στο νέο Σύνταγμα.

γ. Γερμανία

Η Βουλή ενέκρινε με συντριπτική πλειοψηφία (513 υπέρ και 79 κατά) το νομοσχέδιο με το οποίο η χώρα εξέρχεται από την πυρηνική ενέργεια μέχρι το 2012.

Η κυβέρνηση πούλησε στη Σαουδική Αραβία ΤΘ οχήματα Leopard 2A7+.

δ. Ολλανδία

Δικαστήριο του Άμστερνταμ απήλλαξε στις 23 Ιουνίου από τις κατηγορίες για "αναμόχλευση

θηρσκευτικού μίσους κατά του Ισλάμ" τον Ολλανδό πολιτικό κ. Βίλντερς, αλλά οι οργανώσεις για την προστασία των μειονοτήτων ανακοίνωσαν ότι θα προσφύγουν στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

ε. Βρετανία

Στις 6 Αυγούστου ξεκίνησαν βίαια επεισόδια στο Λονδίνο τα οποία συνεχίστηκαν επί μία εβδομάδα. Η κυβέρνηση εξ αιτίας τους αποφάσισε την ενίσχυση των εξουσιών της αστυνομίας, την αυστηροποίηση των δικαστικών ποινών, αλλά και τη διακοπή των συστημάτων κοινωνικής δικτύωσης κατά τη διάρκεια γενικευμένων επεισοδίων. Σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές, οι ταραχές ξέσπασαν εξ αιτίας της δυσαρέσκειας των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων για την πολιτική της λιτότητας της κυβερνήσεως, αλλά ο πρωθυπουργός κ. Κάμερον επιμένει ότι προκλήθηκαν από συμμορίες εγκληματιών.

Η εφημερίδα "News of the World" ανέστειλε την κυκλοφορία της, μετά το σάλο που προκάλεσαν οι αποκαλύψεις για την υποκλοπή τηλεφωνικών συνομιλιών συγγενών θυμάτων εγκληματικών και τρομοκρατικών ενεργειών, καθώς και στρατιωτών που έχασαν τη ζωή τους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

στ. Δανία

Η ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εξέφρασε με ψήφισμα την έντονη απογοήτευση των ευρωβουλευτών για την επαναφορά των τελωνειακών ελέγχων στη μεθόριο με τη Γερμανία και Σουηδία, παραβιάζοντας το πνεύμα της Σέγκεν. Την ενέργεια αυτή επέκριναν και όλες σχεδόν οι κυβερνήσεις των χωρών μελών της ΕΕ.

5. ΗΠΑ

Στις 11 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκαν, χωρίς προβλήματα, οι εκδηλώσεις μνήμης για την 10η επέτειο από τις αεροπορικές επιθέσεις στους διδύμους πύργους κά-

τω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, λόγω των πληροφοριών ότι η Αλ Κάϊντα είχε σχεδιάσει μεγάλο χτύπημα. Στις 12 Σεπτεμβρίου επιτράπη η πρόσβαση στο κοινό του νέου εμπορικού κέντρου που κατασκευάζεται στη θέση των δύο πύργων. Ο κεντρικός ουρανοξύστης θα διαθέτει 104 ορόφους και θα έχει ύψος 541 μ. Θα είναι το πιο ψηλό κτίριο στο Δυτικό Ημισφαίριο.

Ο Στρατηγός κ. Πετρέους ανέλαβε Διευθυντής της CIA και ο κ. Πανέτα ΥΕΘΑ.

Ξένοι χάκερς εισχώρησαν στους υπολογιστές μιας εταιρείας συνεργαζόμενης με την κυβέρνηση και αφαίρεσαν 24.000 σελίδες από τα αρχεία του Πενταγώνου, που περιείχαν ευαίσθητες πληροφορίες.

Στις 21 Ιουλίου επέστρεψε το διαστημικό λεωφορείο "Ατλάντις" από το τελευταίο του ταξίδι, σηματοδοτώντας το τέλος του προγράμματος των διαστημικών λεωφορείων που διήρκεσε 30 χρόνια.

Η Wikileaks δημοσίευσε στην πλήρη μορφή τους και τα 251.287 αμερικανικά διπλωματικά έγγραφα, που είχε στην κατοχή της.

Η Τσεχία ανακάλεσε στις 16 Ιουνίου τη συμμετοχή της στην αμερικανική αντιπυραυλική ασπίδα λόγω του μειωμένου ρόλου που της επεφύλασσαν οι ΗΠΑ.

Διπλωματικό επεισόδιο προκάλεσε με τη Ρωσία η είσοδος στη Μαύρη Θάλασσα του καταδρομικού "Monterrey" γιατί η Ρωσία το θεώρησε ως απειλή, εκ του λόγου ότι αυτό είναι εντεταγμένο στην αναθεωρημένη αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ στη Μεσόγειο.

Η κ. Χίλαρι Κλίντον πραγματοποίησε περιοδεία στη ΝΑ Ασία με στόχο να εντάξει την Ινδία στην πολιτική της αντιμετώπισης της επιθετικής διπλωματίας της Κίνας, της οποίας η τυχόν κυριαρχία στην περιοχή θα ανατρέψει την ισορροπία δυνάμεων σε βάρος των ΗΠΑ.

6. ΡΩΣΙΑ

Ο πρόεδρος κ. Μεντβέντεφ ανακοίνωσε τη διεξαγωγή βουλευτικών εκλογών στις 4 Δεκεμβρίου.

Ο πρόεδρος της Β. Κορέας κ.

Κιμ Γιανγκ Ιλ υπέγραψε με τον Ρώσο πρόεδρο, κατά την επίσκεψή του στη Ρωσία στις 27 Αυγούστου, συμφωνία για την κατασκευή αγωγού φυσικού αερίου, που θα ξεκινάει από τη Ρωσία, θα διέρχεται από το έδαφος της Β.Κορέας και θα καταλήγει στη Ν.Κορέα.

Η αμερικανική εταιρεία EXXON MOBIL και η Ρωσική RUS NEFT υπέγραψαν, παρουσία του κ. Πούτιν, συμφωνία ύψους 9,2 δις δολαρίων για την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου στην Αρκτική.

Ρωσία και Τατζικιστάν συμφώνησαν για την παραμονή της Ρωσικής Βάσης στο έδαφος της δεύτερης για άλλα 49 χρόνια.

Η Μόσχα αποφάσισε την αντικατάσταση των πυραύλων S-300 με τους νεώτερους S-400 και S-500, οι οποίοι θα έχουν πιο εξελιγμένο ραντάρ, εκτοξευτήρα 16 πυραύλων έναντι 5 των S-300 και εμβέλεια 400 χλμ, ενώ ο πρόεδρος του Συμβουλίου Άμυνας, Αέρος και Διαστήματος δήλωσε ότι η επόμενη γενιά πυραυλικών συστημάτων που θα αντικαταστήσουν τους S-500 το 2050 δεν θα είναι εδάφους αλλά αέρος.

7. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η πρώην πρωθυπουργός κ. Τιμονέσκο προφυλακίστηκε στις 5 Αυγούστου, λόγω της ασέβειας που επέδειξε προς το δικαστήριο στο οποίο έχει παραπεμφθεί για κατάχρηση εξουσίας κατά τη σύναψη της συμφωνίας με τη Ρωσία για το φυσικό αέριο. Η Ρωσία, η ΕΕ, οι ΗΠΑ και ο Καναδάς καταδίκασαν την προφυλάκισή της και ζήτησαν τη διεξαγωγή μιας έντιμης δίκης.

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Το Ισραήλ τηρεί χαμηλούς τόνους έναντι της προκλητικότητας της Τουρκίας για τη συνεργασία του με την Κύπρο στο θέμα των γεωτρήσεων για τον εντοπισμό κοιτα-

σμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου, αλλά προωθεί τη δημιουργία μιας "αντιτουρκικής συμμαχίας" στο Κογκρέσο των ΗΠΑ για την προώθηση μεταξύ άλλων και της αναγνώρισης της αρμενικής γενοκτονίας. Επίσης φέρεται αποφασισμένο, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, να αρχίσει συνεργασία με το ΡΚΚ (Λοιπές πληροφορίες για τις Ισραηλινο-τουρκικές σχέσεις στις παρ. 1α και 3).

Ο Ισραηλινός Υπουργός εσωτερικών ανακοίνωσε ότι ενέκρινε την κατασκευή 1000 κατοικιών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Η προγραμματισμένη για τις 25 Αυγούστου επιχείρηση του "στολίσκου της ελευθερίας" για τη μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα ματαιώθηκε, λόγω της απαγόρευσης της αποπλεύσεως των πλοιαρίων που είχαν συγκεντρωθεί στα ελληνικά λιμάνια από την ελληνική κυβέρνηση. Μόνο ένα Γαλλικό πλοιάριο προσπάθησε να σπάσει τη ζώνη αποκλεισμού της Γάζας, αλλά κατελήφθη από το Ισραηλινό Ναυτικό σε απόσταση 40 χλμ στα διεθνή ύδατα.

Η Χαμάς αρνήθηκε να δώσει πληροφορίες στον ΟΗΕ, που της ζήτησε να αποδείξει ότι ο Δεκανέας Σαλίτ είναι ζωντανός.

Χαμάς και Φατάχ δεν κάλεσαν να σχηματίσουν κυβέρνηση όπως είχαν συμφωνήσει στη Βηρυτό με τη μεσολάβηση του κ. Άσαντ, στις 4 Μαΐου, λόγω διαφωνίας τόσο στα πρόσωπα όσο και στον τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος. Η Φατάχ προκρίνει τη διπλωματική διαδικασία, ενώ η Χαμάς προτιμά τη χρήση των όπλων και αρνείται την αναγνώριση του Ισραήλ.

Η Παλαιστινιακή Αρχή ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει από τον ΟΗΕ στις 20 Σεπτεμβρίου, την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους στα όρια του 1967 και αν δεν εγκριθεί θα ζητήσει το status του Βατικανού δηλαδή του "κράτους μη μέλους του ΟΗΕ". Δεν έχει όμως ανακοινώσει μέχρι σήμερα αν θα προσφύγει στη ΓΣ ή το ΣΑ. Οι ΗΠΑ αντιδρούν σε μια τέτοια προοπτική γιατί, όπως υποστηρίζουν, θα ανασταλεί η ειρηνευτική διαδικασία και

απειλούν με μέτρα σε βάρος των Παλαιστινίων. Η Γερουσία μάλιστα ενέκρινε τον Ιούλιο ψήφισμα για τη μη αποστολή ανθρωπιστική βοήθειας στην περίπτωση που η Παλαιστινιακή Αρχή πραγματοποιήσει τις προθέσεις της. Ο κ. Ερντογάν κατά την επίσκεψή του στην Αίγυπτο δήλωσε ότι η Τουρκία θα στηρίζει το αίτημα των Παλαιστινίων.

Η προκλητική στάση του Ισραήλ στο θέμα των εποικισμών και οι διαφωνίες Χαμάς και Φατάχ αποκλείουν την επανάληψη των ειρηνευτικών συνομιλιών και κατά πάσαν πιθανότητα η κατάσταση θα οδηγήσει σε μια τρίτη Ιντιφάντα.

β. Ιράκ

Ο νέος ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Πανέτα δήλωσε, κατά την πρώτη του επίσκεψη στο Ιράκ, ότι το Ιράν εξοπλίζει τις σιιτικές οργανώσεις στη χώρα.

Σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές, το Ιράν αδυνατεί να ελέγξει όλες τις σιιτικές οργανώσεις στο Ιράκ γιατί έχουν τεράστιες διαφορές μεταξύ τους και γι' αυτό θα δυσκολευτεί ο στόχος του, που είναι η κάλυψη του γεωπολιτικού κενού που θα αφήσει η αποχώρηση των αμερικανικών δυνάμεων.

Ο σίιτης κληρικός Μοκτάνα Αλ Σάντρ ζήτησε από 10 συμβούλια επαρχιών στο Κεντρικό και στο Νότιο Ιράκ, που υπερτερούν οι σίιτες, να ψηφίσουν υπέρ της άμεσης αποχώρησης των αμερικανών στρατιωτών από τη χώρα, αλλά ήλθε και σε σύγκρουση με το Ιράν, το οποίο αρνήθηκε να του παραδώσει ένα πρώην μέλος της οργανώσεώς του που εξεδιώχθη και ζήτησε άσυλο στην Τεχεράνη.

Συνεχίζονται οι τρομοκρατικές επιθέσεις. Οι νεκροί μέχρι σήμερα έχουν φθάσει τους 108.624.

Ο Αύγουστος ήταν ο πρώτος μήνας χωρίς απώλειες για τους αμερικανούς, των οποίων οι νεκροί έχουν φθάσει από το 2003 μέχρι σήμερα στους 4.495.

γ. Ιράν

Συνεχίζεται η διαμάχη μεταξύ του θρησκευτικού ηγέτη Αλί Χαμενεΐ και του προέδρου Αχμεντιντζάντ για τον έλεγχο της εξουσίας, από την οποία κατά πάσαν πιθανότητα θα βγει νικητής ο πρώτος. Σύμφωνα μάλιστα με δημοσίευμα της βρετανικής "Ιντιπέντετ", ανώτατος αξιωματούχος του Ιράν θεωρεί την αποχώρηση του Αχμεντιντζάντ ως πολύ πιθανή.

Ο Ρώσος ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ, σε συνέντευξη που έδωσε μαζί με τον Ιρανό ομόλογο του στις 17 Αυγούστου στη Μόσχα, παρουσίασε ένα νέο σχέδιο για την άρση του αδιεξόδου. Αυτό προβλέπει μια βήμα προς βήμα διαδικασία βασισμένη στο δούναϊ και λαβείν. Σε κάθε βήμα της Τεχεράνης προς την κατεύθυνση της διαφάνειας, η διεθνής κοινότητα θα απαντά με σταδιακή άρση των κυρώσεων που έχουν επιβληθεί στο Ιράν.

Στις 5 Σεπτεμβρίου ο επικεφαλής της Ιρανικής Επιτροπής Πυρηνικής Ενέργειας κ. Αμπασί δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη να δεχθεί "πλήρη εποπτεία" επί 5 χρόνια από την υπηρεσία του ΟΗΕ (ΙΑΕΑ) υπό την προϋπόθεση ότι θα αρθούν οι κυρώσεις, αλλά δεν θα δεχθεί την εφαρμογή του πρόσθετου πρωτοκόλλου που επιβάλλει αυστηρότερες κυρώσεις.

Από τις δηλώσεις του κ. Αμπασί διαφαίνεται ότι το Ιράν είναι διατεθειμένο να δεχθεί το ρωσικό σχέδιο, με κάποιους όρους. Σε κάθε όμως περίπτωση το Ιράν θα αναγκαστεί να συνεργασθεί με την ΙΑΕΑ, γιατί βλέπει ότι σε λίγο θα χάσει τον πιο ισχυρό σύμμαχό του, τη Συρία, λόγω αποδυναμώσεως ή και ανατροπής του κ. Άσαντ και θα βρεθεί τελείως απομονωμένο.

δ. Συρία

Ο Σύριος πρόεδρος κ. Άσαντ συνεχίζει την αιματηρή καταστολή της εξεγέρσεως, παρά τη διεθνή κατακραυγή. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ οι νεκροί είχαν ανέλθει, μέχρι τις 13 Σεπτεμβρίου, σε 2000 ενώ κατά τον εκπρόσωπο του κ. Άσαντ έχουν σκοτωθεί 700 αστυνομικοί και στρα-

τώτες και 700 αντάρτες.

Η διεθνής κοινότητα (ΕΕ και ΗΠΑ) δεν φαίνεται αποφασισμένη να επέμβει στρατιωτικά και περιορίζεται σε δηλώσεις και επιβολές κυρώσεων. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ αδυνατεί να εκδώσει ψήφισμα γιατί η Ρωσία, που έκανε έκκληση στον κ. Άσαντ για τερματισμό της στρατιωτικής επέμβασης, απαιτεί ένα μετριοπαθές ψήφισμα που θα απευθύνεται και στις δύο πλευρές και δεν θα επιβάλλει επιπλέον κυρώσεις στη Συρία. Η Γαλλία και το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατηγορεί τον Άσαντ για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, αφήνοντας να εννοηθεί ότι το καθεστώς μπορεί να παραπεμφθεί σε Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Ένας ένας οι παραδοσιακοί φίλοι παίρνουν αποστάσεις από τον κ. Άσαντ. Ο κ. Αχμεντιντζάντ, εκπλήσσοντας τους πάντες, του ζήτησε να τερματίσει τη βίαιη καταστολή των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων, ενώ η Χεζμπολάχ του διέμνησε ότι αν κληθεί να διαλέξει μεταξύ ηγεσίας και λαού θα τεθεί στο πλευρό του λαού.

Ο Αραβικός Σύνδεσμος έκανε λόγο για τους κινδύνους που ενέχει η στρατηγική της κυβερνήσεως και απέστειλε στη Δαμασκό τον Γραμματέα του κ. Αραμπί, ο οποίος είχε ετοιμάσει σχέδιο ειρηνεύσεως. Ύστερα από συζητήσεις με τον κ. Άσαντ ο κ. Αραμπί ανακοίνωσε, στις 12 Σεπτεμβρίου, ότι ο Σύριος πρόεδρος συμφώνησε για την εφαρμογή μεταρρυθμιστικού προγράμματος τριετούς διάρκειας με στόχο την καθιέρωση πολυκομματικού συστήματος, χωρίς όμως να δώσει περισσότερες λεπτομέρειες.

Η "Επιτροπή Συριακής Επανάστασης" απηύθυνε έκκληση στη διεθνή κοινότητα για την αποστολή παρατηρητών που θα μπορούσαν να αποτρέψουν τις επιθέσεις εναντίον αμάχων, αποκλείοντας την εξωτερική στρατιωτική επέμβαση.

Ο κ. Άσαντ θα εξακολουθήσει να τηρεί σκληρή στάση επί όσο καιρό :

-Τον στηρίζουν οι αλεβίτες και οι αντικαθεστωτικοί δεν θα

είναι σε θέση να προβάλουν δυναμική αντίσταση.

-Οι δυτικοί θα προτιμούν την αποδυναμωση και όχι την ανατροπή του καθεστώτος, που θα ανέτρεπε την γεωπολιτική ισορροπία στην περιοχή.

-Το Ιράν και η Χεζμπολάχ στέκονται στο πλευρό του.

Με βάση τα ανωτέρω οι πιθανότερες εξελίξεις είναι είτε η υποχώρηση του κ. Άσαντ και η παραχώρηση ελευθεριών είτε μια διορθωτική επανάσταση των αλεβιτών η οποία θα διώξει τον Άσαντ, όχι όμως και το καθεστώς, με πιο πιθανή την πρώτη.

ε. Λίβανος

Η Χεζμπολάχ αρνείται να παραδώσει στο Ειδικό Δικαστήριο του ΟΗΕ για το Λίβανο, τους κατηγορούμενους για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού κ. Χαρίρι το 2009, οι οποίοι είναι μέλη της.

στ. Μπαχρέϊν

Οι Δυνάμεις Ασφαλείας της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, που είχαν σταλεί στο Μπαχρέϊν τον περασμένο Μάρτιο για να συμβάλουν στην καταστολή των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων αποχώρησαν στις 4 Ιουλίου.

Οι πολιτικές δίκες συνεχίζονται με βαριές καταδίκες των στελεχών της αντιπολίτευσης, ενώ το καθεστώς φίμωσε τον εγχώριο και διεθνή τύπο.

9. ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Συνεχίζεται η δίκη του τέως προέδρου κ. Μουμπάρακ, που άρχισε στις 3 Αυγούστου.

Υπό τη λαϊκή πίεση το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο και ο μεταβατικός πρωθυπουργός κ. Σαράφ προέβησαν σε ευρύ ανασχημα-

τισμό της κυβερνήσεως. Απομακρύνθηκαν όλοι οι συνεργάτες τον κ. Μουμπάρακ και η κυβέρνηση ονομάστηκε "επαναστατική".

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι οι εκλογές θα διεξαχθούν την 18 Σεπτεμβρίου, σε τρία στάδια διάρκειας 15 ημερών έκαστο και θα ακολουθήσει άλλη μια περίοδος 90 ημερών για την υποβολή και εξέταση των ενστάσεων.

Ο Αιγυπτιακός λαός δεν μένει ικανοποιημένος, από την πρόοδο του εκδημοκρατισμού της χώρας και βρίσκεται σε επιφυλακή προκειμένου να αντιμετωπίσει τις όποιες παρεκτροπές των ΕΔ, που ασκούν τη διακυβέρνηση της χώρας.

Στις 9 Σεπτεμβρίου κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας χιλιάδων διαδηλωτών για τους πέντε νεκρούς αστυνομικούς, που σκοτώθηκαν στα σύνορα από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών οι οποίοι καταδίωκαν Παλαιστίνιους, 30 διαδηλωτές εισήλθαν στην Ισραηλινή πρεσβεία και άρχισαν να πετούν έγγραφα προς τα έξω, ενώ οι διπλωμάτες διεσώθησαν από την έγκαιρη επέμβαση των ειδικών δυνάμεων. Η κυβέρνηση κήρυξε εκ νέου το στρατιωτικό νόμο, ζήτησε συγγνώμη από το Ισραήλ και επανέλαβε την προσήλωσή της στην ειρηνευτική συμφωνία του Κάμπ Ντέιβιντ του 1974 μεταξύ των δύο χωρών.

Η αιγυπτιακή κυβέρνηση απέτρεψε τον κ. Ερντογάν, ο οποίος κατά την επίσκεψή του στις 11 Σεπτεμβρίου στο Κάιρο, εξέφρασε την επιθυμία να μεταβεί οδικώς στη Γάζα, δια μέσου του περάσματος στη Ράφα. Επίσης δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκλησή του για τη σύμπτυξη αντισραηλινού μετώπου.

β.Λιβύη

Μετά την κατάληψη της Τρίπολης από τους αντικαθεστωτικούς στις 23 Αυγούστου, οι Κανταφικοί έχουν περιορισθεί στις πόλεις Σύρτη και Ουάιλντ, οι οποίες πολιορκούνται και αναμένεται σε σύντομο διάστημα να καταληφθούν. Ενώ ο Καντάφι αναζητείται, κρυπτό-

μενος εντός της Λιβύης, τα περισσότερα στελέχη του καθεστώτος του και ένας γιός του έχουν καταφύγει στο Νίγηρα.

Στις 2 Σεπτεμβρίου συνήλθε στο Παρίσι η "ομάδα σταθεροποίησης" η οποία ασχολήθηκε με τις επείγουσες ανάγκες της Χώρας. Λόγω της αρνήσεως της νέας ηγεσίας να δεχθεί την αποστολή κυανοκράνων, η αρωγή του ΟΗΕ θα περιοριστεί στα πεδία της αστυνόμευσης, της ανθρωπιστικής βοήθειας και της διοργανώσεως αδιάβλητων εκλογών.

Μετά από οκτώ μήνες θα εκλεγεί με καθολική ψηφοφορία 200μελές συμβούλιο, το οποίο θα ασχοληθεί με τη σύνταξη και τη έγκριση του νέου Συντάγματος. Ένα δε χρόνο μετά την εκλογή του Συμβουλίου θα πραγματοποιήσουν βουλευτικές και προεδρικές εκλογές.

Η αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα θα είναι πολύ δυσχερής γιατί οι φυλές που έχουν δικά τους συμφέροντα πολύ δύσκολα θα υποταγούν. Αντιθέτως θα κρατήσουν τα όπλα και θα διεκδικήσουν τα συμφέροντά τους, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει ακόμη και εμφύλιο.

γ.Τυνησία

Στις 23 Οκτωβρίου θα εκλεγεί η πρώτη Συντακτική Συνέλευση, που θα ασχοληθεί με το Σύνταγμα, ενώ η κατάσταση στη χώρα παραμένει ως είχε πριν από την εξέγερση. Για το λόγο αυτό ο λαός, εξακολουθεί να διαδηλώνει απαιτώντας την εξάλειψη των οικονομικών ανισοτήτων.

δ.Υεμένη

Παρά την απουσία του προέδρου κ. Σάλεχ, που νοσηλεύεται στη Σαουδική Αραβία λόγω του τραυματισμού του στις 3 Ιουνίου κατά την επίθεση στο παλάτι του, η χώρα παραμένει υπό τον έλεγχο του καθεστώτος του, τα ηνία του οποίου έχουν περιέλθει στους γιούς του.

Στις 13 Αυγούστου ο κ. Σάλεχ, σε τηλεοπτική εμφάνιση από το νοσοκομείο που νοσηλεύεται, ζήτησε από τον αντιπρόεδρο που τον αντικαθιστά, να αντιμετωπίσει θετικά την πρόταση για τη μεταβίβαση της εξουσίας που κατέθεσε τον Απρίλιο 2011 το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου και αυτός την είχε απορρίψει. Η αντιπολίτευση δέχθηκε με δυσπιστία τη νέα θέση του κ. Σάλεχ λόγω των επανειλημμένων υπαναχωρήσεών του στο παρελθόν.

ε.Σουδάν

Στις 14 Ιουλίου η ΓΣ/ΟΗΕ αναγνώρισε το Ν.Σουδάν ως το 1938 μέλος του.

στ.Μαρόκο

Σε μια προσπάθεια για την εκτόνωση της εντάσεως, που προκαλούν οι διαδηλώσεις, ο βασιλιάς χάρισε τα χρέη των αγροτών και παρουσίασε νέο Σύνταγμα που ενεκρίθη με δημοψήφισμα την 14 Ιουλίου.

ζ.Κέρας της Αφρικής

12 εκατομμύρια άνθρωποι απειλούνται από λοιμό στη Σομαλία, την Αιθιοπία, την Κένυα και το Τζιμπουτί, σύμφωνα με ανακοίνωση της Αμερικανικής Υπηρεσίας για τη Διεθνή Ανάπτυξη. Το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο για το Σομαλία, λόγω του ελέγχου του νοτίου μέρους της χώρας από τους ισλαμιστές αντάρτες Σεμίτάπ, οι οποίοι έχουν εκδιώξει τις ανθρωπιστικές οργανώσεις από το 2009.

10.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Αφγανιστάν

Ο κ. Ομπάμα ανακοίνωσε στις 20 Ιουνίου την αποχώρηση 10.000 στρατιωτών από το Αφγανιστάν μέχρι το τέλος του έτους και 23.000 ακόμη μέχρι το επόμενο καλοκαίρι, προσθέτοντας ότι στη-

ρίζει το διάλογο με τους Ταλιμπάν. Ανώτατοι αξιωματικοί των ΗΠΑ, όπως ο Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων Ναύαρχος κ. Μάϊκ Μάλεν και ο Στρατηγός κ. Πετρέους, εξέφρασαν τις επιφυλάξεις τους.

Μεγάλος επίσης προβληματισμός, ως προς την ορθότητα της αποφάσεως του κ. Ομπάμα, προκλήθηκε και από τη δραστηριότητα των Ταλιμπάν αμέσως μετά την ανακοίνωσή της, με αποκορύφωμα την επίθεση στις 18 Ιουλίου στο ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ της Καμπούλ με 31 νεκρούς και την κατάρριψη στις 6 Αυγούστου Ε/Π SINUK στην οποία σκοτώθηκαν 31 κομάντος της επίλεκτης ομάδος του Ναυτικού SEALs, αλλά ο κ. Ομπάμα δήλωσε ότι επιμένει στην απόφασή του.

Παλιός συνεργάτης του πρωθυπουργού κ. Καρζάϊ πυροβόλησε εξ επαφής και σκότωσε τον ετεροθαλή αδελφό του.

β.Πακιστάν

Οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ότι περιέκοψαν κατά 800 εκατομμύρια δολάρια τη βοήθεια προς τη χώρα με στόχο να αναγκάσουν την κυβέρνηση να σταματήσει τη στήριξη των Ταλιμπάν.

Τους τρεις τελευταίους μήνες αυξήθηκαν οι αιματηρές επιθέσεις, ως αντίδραση για το θάνατο του Μπιν Λάντεν.

γ.Κορέα

Η εκπρόσωπος του Ρώσου προέδρου κ. Μεντβέντεφ κ. Τιμάκοβα δήλωσε αμέσως μετά την συνάντηση του προέδρου της Β. Κορέας κ. Κιμ Γιονγκ Ιλ στη Ρωσία στις 24 Αυγούστου, ότι η Β.Κορέα προτίθεται να επανέλθει στις εξαμερείς διαπραγματεύσεις για το πυρηνικό της πρόγραμμα χωρίς κανέναν όρο, καθώς και στην εφαρμογή μορατόριουμ στην παραγωγή πυρηνικών καυσίμων και πυρηνικών δοκιμών.

Η ΕΕ απέστειλε επισιτιστική βοήθεια 10 εκατομμυρίων ευρώ, ύστερα από την αποδοχή της

Β.Κορέας στο να έχουν τα όργανα της ΕΕ την εποπτεία της διανομής.

δ.Κίνα

Το Πεντάγωνο εκφράζει, με την ετήσια έκθεσή του, την ανησυχία των ΗΠΑ για την αύξηση της ικανότητας των ΕΔ της Κίνας, η οποία δαπάνησε 160 δις δολάρια για την άμυνά της το 2010. Η κινεζική όμως πρεσβεία στην Ουάσιγκτον χαρακτήρισε την έκθεση προϊόν ψυχροπολεμικής λογικής και κάλεσε τις ΗΠΑ να σταματήσουν να παρουσιάζουν την Κίνα ως απειλή.

ε.Ιαπωνία

Ο πρωθυπουργός κ. Καν παραιτήθηκε, ύστερα από την κριτική που δέχθηκε για τον χειρισμό της κρίσεως από την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα της Φουκοσίμα και στη θέση του εξελέξη ο Υπουργός Οικονομικών κ. Νόντα.

Η ποσότητα ραδιενεργού καυσίμου που διέρρευσε από τον πυρηνικό αντιδραστήρα της Φουκοσίμα ισοδυναμεί με 168 βόμβες τύπου Χιροσίμα.

11.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α.Βενεζουέλα

Ο πρόεδρος κ. Τσάβες, που υπεβλήθη σε εγχείρηση για την αφαίρεση όγκου στην Κούβα, επέστρεψε στη χώρα του αλλά συνεχίζει να υποβάλλεται σε χημειοθεραπεία.

β.Κούβα

Η Ρωσική ΓΚΑΖ ΠΡΟΜ ΝΕΦΤ συμφώνησε να συμμετάσχει στο σχέδιο αντλήσεως πετρελαίου από την ΑΟΖ της Κούβας στον Κόλπο του Μεξικού.

12. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η Αλ Κάϊντα ανακοίνωσε, μέσω διαδικτύου, στις 16 Ιουνίου, ότι κατόπιν διαβουλεύσεων, τη διοίκηση της οργάνωσης ανέλαβε ο

Αλ Ζαουάχρι, υπαρχηγός του Μπιν Λάντεν.

Ο σύμβουλος του προέδρου κ. Ομπάμα για θέματα αντιτρομοκρατίας κ. Μπρέναν αποκάλυψε ότι το νέο δόγμα εναντίον της Αλ Κάϊντα θα στηριχθεί σε μυστικές επιχειρήσεις επί ξένων εδαφών και θα περιλαμβάνει χειρουργικά πλήγματα κατά των πυρήνων της σε τακτά διαστήματα.

Αμερικανοί και Βρετανοί ειδικοί υποστηρίζουν ότι η Αλ Κάϊντα σχεδιάζει την παραγωγή ταινιών κινουμένων σχεδίων για τον προσηλιτισμό των παιδιών στον αγώνα κατά της Δύσης.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας μέσω του λογαριασμού 142-002101-073469 ALPHA Bank ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει εκτιμήσεως εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., η οποία και σας θεωρεί παράγοντες βελτιώσεως του

Η ΠΑΓΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟ-ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ

Του Α.Π. Παπαθεοδώρου
Φιλολόγου, πρ. Γεν.Επιθεωρητού Μ.Ε.

Ήδη προ 12ετίας, με τον ομώνυμο τίτλο (π. Ελ-ληνοχρ/κή Αγωγή, Δεκ. 1999, σ.312), εσημειώναμε, ότι από το Αλβανικό Κράτος από την εποχή της τεχνητής συστάσεώς του, και, ιδιαιτέρως, από της αναγνωρίσεώς του ως ανεξαρτήτου, (21-10-1921), ένα πάγιο, απαρέγκλητο και μακρόπνοο στόχο έθεσε: **Τον αφελληνισμό των Βορειο-ηπειρωτών και τον εξαλβανισμό της Β. Ηπείρου, με κάθε μέσον.** Σε ανάλογες διαπιστώσεις προβαίναμε επανειλημμένως έκτοτε μέχρι και σήμερα, και, δυστυχώς, τα γεγονότα μας δικαιώνουν, πολλαπλώς, όπως τα παρακάτω ενδεικτικά :

α. Η Προσφυγή στον Γενικό Εισαγγελέα στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στη Χάγη (I.C.C.) : Στις 24-2-09 έγινε προσφυγή στον Γενικό Εισαγγελέα στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στη Χάγη (I.C.C.), σύμφωνα με το άρθρο 7(h) της Συνθήκης της Ρώμης, κατά των Αλβανικών Αρχών εις βάρος της Ελληνικής Κοινότητας της Αλβανίας (των Βορειοηπειρωτών), για πολύ σοβαρές παραβιάσεις, συνεχώς αυξανόμενες υπογραφές Βορειοηπειρωτών και άλλων Ελλήνων (Δελτίο Τύπου της Επιτροπής Προσφυγής αρ.3/3-2-2011).

β. Η Αλβανία, λειτουργεί, δυστυχώς, ως όργανο της Τουρκίας (Απ. Π.Π.: Οι Μουσουλμάνοι Τσάμηδες-UCK-UCC-Αλβανοί-Τούρκοι-Οι Αλβανοτσάμηδες, εκδ.Γ'επαυξημένη και ενημερωμένη "Πελασγός, Αθ... 2007, σσ, 53 κ.ε. και Εμμ. Μαγγιώρου "Η Αλβανία λειτουργεί ως όργανο της Τουρκίας", με αφορμή την εγκαινίαση της Τουρκικής Βάσεως Υποβρυχίων της στο Δυρράχιο και την μη επικύρωση από το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας της Συμφωνίας της οριοθέτησης της Υφαλοκρηπίδος Ελλάδος-Αλβανίας σύμφωνα, άλλωστε, και με το περιβόητο βιβλίο του ΥΠΕΞ Τουρκίας κ. Νταβούτογλου : "Το Στρατηγικό Βάθος. Η διεθνής θέση της Τουρκίας", υπενθυμίζοντας και την "ένδοξη" Οθωμανική Αυτοκρατορία, ιδίως στα Βαλκάνια. (Πρ. Α.9-2-11).

γ. Τα πολλά τέρατα και σημεία, που συμβαίνουν στη Β.Ηπειρο, ερήμην, ανοχή και ενοχή, ενίοτε, των Ελληνικών Αρχών, όπως :

(1) Εγκαταλελειμμένα "ρημάζουν" τα δύο μέγαρα των Ευεργετών στο Λάμποβο Β.Ηπείρου (Πρ.Α. 17-2-11), η περαιτέρω κατακράτηση της επισημότητας παραδόσεως της ακίνητης περιουσίας, ιδιωτικής, δημοτικής και Εκκλησιαστικής.

δ. Η σκανδαλώδης απομάκρυνση από την Κορυτσά του εκεί Έλληνα Γεν. Προξένου κ. Θεοδ. Οικονόμου, ύστερα από πιέσεις των Αλβανικών Αρχών στην Ελληνική Πρεσβεία των Τιράνων, διότι επιτελούσε στο ακέραιο το καθήκον του συνιστώντας στους Έλληνες ΒΗπειρώτες να δηλώσουν, κατά την επικείμενη απογραφή από την Αλβανική Κυβέρνηση, την Ελληνικότητά τους, ως Έλληνες ΒΗπειρώτες!

Λίαν αποκαλυπτική προς τούτο είναι και η γενομένη στο "ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ" σχετική συνέντευξή του, όπου μεταξύ άλλων τονίζει : "Δεν ανακαλώ όσα είπα για Έλληνες και Β. Ήπειρο. Έκανα το καθήκον μου. Τίποτε

παραπάνω. Να μην εγκαταλείψω τα Εθνικά μας δίκαια. Να δώσουν το παρόν στην Απογραφή (οι ΒΗπειρώτες), που καταπιέζονται από Αλβανούς και από Τσάμηδες. Αφήνουν τον Τούρκο Πρόξενο στην Κομοτηνή και ανακαλούν εμένα...!" Προχωρεί μάλιστα το ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ ηλεκτρονικά και στη διαπίστωση, ότι "προηγείται στα Βαλκάνια η λύση του διεθνώς εκκρεμούς ζητήματος της Β.Ηπείρου, την οποία χαρακτηρίζει και ως το Ελληνικό "Κόσσοβο", εξιστορώντας την εξέλιξή του από το 1946, που παρεπέμφθη στο Συμβούλιο ΥΠΕΞ των τεσσάρων Νικητριών Μ.Δυνάμεων, όπου εκκρεμεί έκτοτε, μεταξύ των "αζητήτων" στα χρονοτούλαπά του (βλ. και Α.Π.Π. : Ο Αυτονομιακός Αγώνας της Βλ Ηπείρου 1914, Αθ. 1985, σσ. 56 κ.ε.).

ε. Τα δε σχολικά βιβλία, που διδάσκονται εκεί τα ΒΗπειρωτόπουλα, όπως η Ιστορία και η Γεωγραφία, μεταφρασμένα από τα αντίστοιχα Αλβανικά, συνεχίζουν να οργιάζουν από ανθελληνικές ιστορικές διαστρεβλώσεις και ανακρίβειες, όπως για την "Τσαμουριά" (Θεσπρωτία), που φθάνει, δήθεν, μέχρι και την Πρέβεζα κ.λ.π. και ομιλείται η "Αρβανίτικη γλώσσα"! κ.α.τ.

στ. Σα να μη έφθαναν όλα αυτά, απειλούν οι γείτονές μας με τους εκεί Αλβανοτσάμηδες ακόμη και με τον "Απελευθερωτικό Στρατό της Τσαμουριάς (UCC), καθώς και με τη νέα τρομοκρατική τρομοκρατική οργάνωση AC TOSH, και για ευρύτερους, μάλιστα, Βαλκανικούς στόχους" (Πρ.Α. 18-2-11)!

Όλα αυτά δεν είναι ασφαλώς, άσχετα και με τη στυγερή δολοφονία Χιμαριώτη Αριστοτ. Γκούμα (8-8-11), διότι, επέμενε να μιλάει την Ελληνική-μητρική του γλώσσα!

ζ. Προστίθεται, ότι, τελευταία, "πυκνώνουν οι εθνικιστικές προκλήσεις των Αλβανών εις βάρος της Ελλάδος, με αποκορύφωμα, μόλις προσφάτως (Πρ.Α. 23-2-11), την ανάρτηση από Αλβανούς φοιτητές έξω από την Ελληνική Πρεσβεία στα Τίρανα "υβριστικών πανώ κατά της Ελλάδος, που θυμίζουν άλλους καιρούς, με αφορμή τις παρακάτω άσπογες πατριωτικές δηλώσεις του εν λόγω Γενικού Προξένου μας στην Κορυτσά (κ. Θεόδ. Οικονόμου), κατά την εκδήλωση εκεί της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, για τα 20άχρονα από την ίδρυσή της (1991), αξιοσύστατες για κάθε απανταχού ευρισκόμενον ΒΗπειρώτη, καθώς και για τις Ελληνικές Αρχές, οι οποίες, αντί να τον επιβραβεύσουν και ενισχύσουν το έργο του, τον τιμώρησαν με την ανεπιθύμητη μετάθεσή του, "αφωπλισμένον" υπηρεσιακά, στην Αθήνα!

Ας αναλογισθεί, λοιπόν, η Ελληνική Κυβέρνηση τις ευθύνες της για τα τεκταινόμενα, καθώς και για τα άκρως απειλούμενα στο εγγύς και το απώτερον μέλλον, πριν φθάσωμε στα χειρότερα και ανεπανόρθωτα, που καθίστανται περισσότερο ορατά και με το άλλο μέγα πρόβλημα, το Μεταναστευτικό, ακόμη και από την φλεγόμενη Λιβύη, και προτού καταντήσωμε "μειοψηφία" στην ίδια την Πατρίδα μας. Οι καιροί ου μενεοί!

Περί ομφαλίου λώρου

Προς υπουργόν Εθνικής Αμύνης

επιστολή επιστρατεύτου Αξιωματικού το ανέγνωσα

Όταν ήμουν μαθητής στην πρώτη τάξη της Παλαιμαϊκής Σχολής (Γυμνάσιο) του Μεσολλογγίου, σημείωνα το εξής επιστολογραμμένο καθ' εκάστην Κυριακή πρωί περιστασιακά. Δοξαρχοί, Υποδοξαρχοί και Ανθυποδοξαρχοί οδηγούσαν συντεταγμένα τους Σπρσιώτες τους για εκολησιασμό στον ιερό ναό της εκεί εννομίας. Απέναντα από το σπίτι μου διέμενε ο τότε ενενηκοντούτης σπρσιώστρας Σπρσιηγός Φαρέτης, ο οποίος εξερχόμενος στο μπάλκόνι με τρεμάμενα πόδια χαλετούσε τα διερχόμενα σπρσιωπατικά τμήματα με μια ασυνηθιστά δυνατή φωνή: «Γιὰ σας παλληκαρία. Ας είναι η Ελλάδα ειλογημένη, που έχει τέτοιους λαμπρούς Αξιωματικούς και Σπρσιιώτες». Και τότε έβλεπα τους Αξιωματικούς να σπρέφουν την καρδιά προς τον γέροντα, με σεβασμό και τον χαλετούν σπρσιωπατικά και παίρνουντας δύναμη από τον ενθαρρυντικό ευαγγελισμό του σπρσιηγού συνεχίζω την πορεία τους με το κεφάλι ψηλά. Πιστεύω, ότι εκείνοι οι τότε νέοι Αξιωματικοί ανηλούσαν μία ηθική δύναμη από έναφορέα της ελληνικής σπρσιωπατικής ιστορίας και αυτό τους ενίσχυε την πεποίθηση στο να στενίζουν έναελεύτερο και καταγάλανο της ελληνικής πατρίδος ουρανό.

Αυτές οι σκηνές στατέλασαν για μένα, μία προπαρχική, από τις ηθικά προσδιορισμένες παραφύσεις, ώστε να με φέρουν στην πύλη της Σχολής Ευελπίδων. Ένωσα, ότι έτσι θα ενσωματώσω τον εαυτό μου με την ριγώσα ψυχή του Έλληνα, που κινείται στην λεωφόρο, που οδηγεί στο μεγαλείο.

Κάλυπτε, έρθασα κι εγώ στην κατάσταση του εν αποσπρατεία Αξιωματικού. Στο πέρασμά μου από τον Σπρσιό έχυσα και τις οφειλόμενες ποσότητες ιδρώτα για την πολεμική προποασκευή των τμημάτων μου και το ανολογούν αίμα από τραυματισμούς (Κύπρος '74). Νυν το υπό φθορά σώμα μου εξασκουθεί υριστάμενον επί γης, όπως και των λουτών συνωδέλων, που τώρα αναγιγνώσκουν το κείμενο τούτο. Πιστεύω, ότι πηγή ιδιοφόρου υπολόπου ζωής είναι η σπρσιωπατική ψυχή, η οποία διακρίνεται για το ήθος, την πολεμική αρετή, την εθιοπρέπεια.

Αυτή η σπρσιωπατική ψυχή υποδεικνύει -και όχι λανθασμένα- την υποχρέωση, που έχει ο υποσπας τις δοκιμασίας, τις οποίες έχει καταγράψει η πρόσφρατη Ελληνική Ιστορία και να με τοβιβάζει τις εμπειρίες, την γνώση και την αγωνία του για το αήριο της Ελλάδος μέσω ενός κώδικα-αγωγού χρηστής επικοινωνίας με τους πολλούς κόρρνας με πανεστερούς. Αυτή η επικοινωνία κατά μία πολιτική εφεύρεση έχει βουπασθεί ομφάλιος λώρος, η οποία ωςπύλο αποδεικνύεται, ότι συνιστά έκπρραση πομπώδους παρουσιάσεως εννοίας προς εντωπασισμόν μας προύποθετούμενης, ως ευκολοδιαμόρφωτης γνώμης ψηφοφόρων.

Αυτή η επικοινωνία μεταξύ ανθρώπων που σαν βασική των αιωνιάζουσα δύναμη έχουν την αποσπραφή του όρκου του Σπρσιώτη περί προσφοράς της τελευταίας ραϊίδος του αίματός των, είναι αδύνατον να κατανοηθεί από ανθρώπους, που δεν ανήκουν στην σπρσιωπατική οικογένεια.

Εκείνοι, που θεωρούν σαν γραφικές καρικατούρες τους σπρσιωπατικούς, στο αίμα και τον ιδρώτα των οποίων οφείλουν την πολιτική των ύπαρξη και παρουσία και οι οποίοι άλλως πως θα εφρίσκοντο χαρηνωκούντες σε κάποια καλλεκαβοποιημένη γη ή φέροντες φέσι και αποδίδοντας τα εξ υποτελείας θέοντα σε διερχόμενους αγένες, εκείνοι λουπόν, οφείλουν σεβασμό και ευγνωμοσύνη προς τους Αξιωματικούς. Και προς τους ε.α. και προς τους ε.ε. Εάν δεν το πράξουν, τότε είναι μαθηματικώς βέβαιον, ότι η Ελλάδα θα απολεσθεί. Και δεν είναι σχήμα λόγου. Θα σαρρωθηθεί!

Αισθάνομαι αποσβολωμένος προ της ανουκείου συμπεριφοράς υπουργού Εθνικής Αμύνης προς τους σπρσιωπατικούς. Αυτό το φαινόμενο της απελυγής ασκήσεως βίας προς εκείνους που δίδουν την ψυχή των για την πατρίδα και ορκισμένων να φυλάτουν Θερμοπίλας είναι ανωνός ανασρραπίας και εθνικού εκφυλισμού.

Κύριε υπουργέ, παρασηρώ, ότι ξύνετε τις συνειδήσεις του συνόλου των Αξιωματικών, έως το σημείο να θεωρείται πολιτικός σας λόγος σαν μίαφωνή χαρακτηρίζουσα σαν κόλαση εκείνας τις σαωρούμενες των σπρσιωπατών ψυχές της βασανισμένης Ελληνικής Ιστορίας. Ο λόγος σας ανδισμού διατυπώνεται με λέξεις, οι οποίες ευλαβούνται την ελληνική σπρσιωπατική αξιοσύνη. Δεν έχετε επιτύχει να μας διαβεβαιώσετε, ότι συνδιολέγεσθε με τους παράγοντες, οι οποίοι ένειαθέσεως και βοήμου προτείνουν εαυτόν σαν ασπίδα ανωντίον κάθε ιδέας περί της πατρίδος φθοράς. Το μόνο, που εμείς καταλαβαίνουμε από τις μέχρι τούδε θέσεις και πράξεις σας (δημόσιες δηλώσεις -ιστοσελίδα κλπ) είναι οι συνθηκολογημένες με την ελαστικότητα της την ένονται των καθηκοντολογικών περιορισμών παρεκλήσεις σας από τους κοινούς της περί σπρσιωπατικής παιδείας χρησηότητος.

Κύριε υπουργέ, ως έχετε κατά νού τα εξής. Οι Αξιωματικοί δεν είναι ζυμωμένοι με το ασύμβατο με την σαφήνεια πολιτικο-δυλωματικό έθος.

Οι εν ενεργεία Αξιωματικοί εκδηλώνουν τα δέοντα τρόπον τον σεβασμό τους προς τους θεσμούς και τους επφοσάπους αντών, συνουσθιόμενοι την ειλικρινή έκπρραση της εννοίας της δημοκρατίας. Αυτός ο τρόπος εκδηλώσεως των προσηκώντων δεν πρέπει να εκλωμβάνεται σαν ανωνομία προς επικοινωνιακήν εκμετάλλευση.

Οι αποσπρατοι Αξιωματικοί συνδράμουν στην έμνευση των εν ενεργεία και των λουτών μελών της σπρσιωπατικής οικογενείας και κατά πανα τρόπο συνιστούν τον μέτο οδηγητή, που υποδεικνύει τον δρόμο προς την εθνική συνειδητή και όχι προς τους αποσρασοπαστισμούς των πολιτικών λαβυρίθων.

Οι Αξιωματικοί οφείλουν να υπομνήσκουν στους νεωτέρους, ότι είναι οικοδόμοι της στέγης του Ελληνικού Έθνους και όχι οι αποδομητές των αξιών των όποιων συντελεστών, που υπό τον μοιδήα του Αφριόβου του Thomas Hobbes κρσπύν ανά χείρα μία σπθή και οι οποίοι έχουν κατά νου σερά επιθυμίων περί εξουδετερώσεως των απερύφραστα δεδηλωμένων υπέρ της Ελληνικής ιδέας δικβίου Σπρσιωπατών.

Οι Αξιωματικοί ιδέοσκουν στους νεωτέρους, ότι όταν η παρύδα το ζητήρει θα πεθάνουν υπέρ αυτής αγωνιζόμενοι και οφείλουν να ετομίζοντα για να παραδώσουν μία μεγάλη ψυχή.

Κύριε υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας θυμίσω και τούτο. Υπουργός κατά το ετυμολογικό λεξικό Γ. Μπομπανική σελ. 1507, με αναγωγή στον Αισχύλο και στο λατινικό πιαίστερ, σημαίνει «μηρέτης, βοηθός, θεράπων». Συνελώς ως έχετε κατά νου, ότι δεν έχετε προνόμα, αλλά μόνον υποχρέωση. Και προς θεού, ως μη υποτίητε σε απολήματα που σταγματίζουν την συμπεριφορά ενίων θνητών ανθρώπων, διότι, όπως λέει ο Αισχύλος στους Πέρσες (820-822) «Δεν πρέπει ο άνθρωπος να αλώρευέται μια και είναι θνητός. Διότι η υπηρηφάνεια, όταν ανηίζει, συνήθως καρπίζει σε σπράσια συμφοράς, απ όπου θερζει θέρισμα γεμάτο δάφνας».

Με τον αποκατόμενο προς τους θεσμούς σεβασμό

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

Αξιωματικός εν αποσπρατεία